

İstanbul Kanlı Ortadoğu Projesi'nin ve NATO'nun merkezi değil mezarı olacak

✓ ABD emperyalizminin kanlı projesini uygulayabilmek için model, müttefik, dost ilan ettiği **ülkemiz topraklarında** bu projenin askeri temeli atılacak, halkların katili NATO'ya yeniden şekil verilecek.

✓ Haziran ayı sonunda gerçekleştirilecek Zirve, emperyalistler için ne kadar önemliyse, başta bölge halkları olmak üzere dünya halkları için de o kadar önemlidir. Bu anlamda Zirveye karşı gelişecek en ufak bir hareket dahi **emperyalizme karşı mücadelede** bu derece değerlidir. Zaten emperyalizmin uşaklarını bunca önlemi almaya zorlayan da budur.

✓ Halklara daha fazla sömürü, zulüm, işkence ve katliam getirecek olan bu projedeki Büyük Ortadoğu içinde yer alan ülkemizde **güçlü ve kalıcı** bir direniş hattı örmek için İbrahimlerin, Denizlerin, Mahirlerin **yarattığı** ve **gelenekselleştirdiği** militan anti-emperyalist mücadeleye sarılalım. Emperyalistlere ve uşaklarına hak ettikleri dersi verelim.

Gerillanın Kaleminden...

Karadeniz Bölgesi'nde de Proletarya Partisi'nin uzun zamandır yürütüyor olduğu gerilla mücadelesinin büyümesine, kitlelerle olan ilişki ve faaliyetinin bütünleşmesine paralel faşist TC devletinin Karadeniz Bölgesi'nde gerek gerillaya, gerekse bölge halkına dönük baskı ve sindirme saldırıları artarak devam etmektedir.

Gerillanın bölgede gelişen faaliyetinin, kitleler üzerinde bıraktığı etkinin belli boyutlarıyla hissedilir duruma gelmesi sonucunda TC devleti bir an önce gerillayı imha etmeye, susturmaya kitlelerin gözünde gerillanın güçlülüğünü, etkinliğini bir şekilde örtmeye çalıştı.

Egemen güçler kendi acizliklerini, kitleleri kandırmanın bir aracı olarak

kullandıkları bu politikaları, T. Kürdistanı'nda ulusal harekete karşı da yoğun olarak kullandı. TC 15 yıldır T. Kürdistanı üzerinden elde ettiği psikolojik savaş deneyimlerini bugün de Karadeniz Bölgesi'nde gerillaya ve bölge halkına karşı uygulamaktadır.

Yıllardır bölgede gerillaya dönük pervasızca alayları ve taburlarıyla yaptığı operasyonlar, maddi anlamda, yaptığı milyonlarca askeri harcamalardan tutalım da en son teknolojik araçlarını devreye sokmasına rağmen geline aşamada gerillayı yok edememekte ve gerilla ısrarlı, kararlı bir biçimde kitleleri örgütlemeye devam etmektedir. Tüm bunlardan istenilen sonucu alamamanın verdiği acizlik şimdi de toplumda çok daha güçlü olan feodal değer yargılarını kullana-

rak halkımızın ilerici değerlerini kendi onursuzca politikalarıyla kirletmeye çalışmaya dönmüştür.

Bugün devlet gerek militarist güçleri, gerekse radyosu, televizyonu, basınıyla, kimi zaman aileleri tehditle, kimi zaman şehit düşen yoldaşlarımızın bedenlerine işkence yaparak, kimi zaman itirafçıları kullanarak kısacası teknolojik ve psikolojik savaş araçlarını en onursuz, en barbarca yöntemleriyle devreye sokarak ezilen milyonların, işçilerin, köylülerin, öğrencilerin yani bütün halkın kurtuluşu

ve insanca yaşayabilmeleri için yürüttüğümüz mücadeleyi bastırmaya çalışacaktır. Bizler gerek gerilla aileleri olarak, gerekse oğlu, kızı, kendisi devrimci mücadele içerisinde bulunan kitleler olarak devletin uygulamış olduğu her türlü baskıya, sömürüye karşı çıkarak bu iğrenç politikaların aleti ve aracı olmamak için bunları teşhir etmeli ve uyguladığı bu politikaların devletin çaresizliğinin, güçsüzlüğünün, halk düşmanı karakterinin birer parçası olduğunu görmek zorundayız.

Sayfa 18-19

işçi-köylü'den

UŞAK TC'NİN ÖNÜNDE YENİ GÖREV MODEL ÜLKE

Sayfa 30

Zürich Gençlik derneği tarafından düzenlenen “Yaza Merhaba Pikniği”ne tüm dostlarımız davetlidir

Program:

- * Grup Esenyeller
- * Genç Nefesler
- * Yerel sanatçılar
- * Zürich Halkoyunları Ekibi ve davul zurna
- * Bilgi yarışması
- * Sportif faaliyetler

Tarih: 20 Haziran 2004

Saat: 11:00- 21:00

Yer: TÖSS deresi

Radsportplatz

Wintertuhr

İrtibat telefonları: 0439600283-0788005404

Yaşar Atılım'ı (Cüce`yi) dostları özlediği ülkesine (Dersim'e) uğurladı!

Sevgili Arkadaşımızı bir hastalık sonucu kaybettik. Yaşar (Cüce) 1974 yılında TKP/ML saflarına katılır. 1975 yılında Elazığ MHP binasını bombalama eylemi sanığı olarak gözaltına alınır. Uzun sorgu ve işkence sonucu tutuklanır. Diyarbakır zindanlarında 3 yılı aşkın yatar. Cezaevi sonrası; 1978-79 yıllarında TKP/ML saflarında kadro düzeyinde faaliyet yürütür, (Askeri Komisyon, DABOK üyesi olarak)

1979 yılı sonlarında fiili olarak TKP/ML ile bağları kopar.

1980, 12 Eylül askeri faşist cuntasının estirdiği zulüm ve katliam döneminden o da payına düşeni aldı. Artık yaşama koşullarının daraldığı bir dönemde, eşi ve çocuklarıyla birlikte sürgünde yeni bir yaşama başlarlar. Yurtdışına, Hollanda'ya yerleşirler. O, 20 yılı aşkın sürgün yaşamında hiçbir zaman dostları ile gönül bağı koparmadı.

Yaşar, her zaman devrimci, ilerici, sosyalizm yanlısı oldu. Devrimci duruşunu bozmadı. Faşizme karşı her daim demokrasi ve özgürlüğü savundu.

Sürgünde mutlak ki bedel ödeniyordu, o da ülkesine olan özlemine hep yüreğinde taşıdı. Bu kahredici acıya bedeni daha fazla dayanamadı. Özleme canlı bedeni yenik düştü. Lakin o, her şeye rağmen ülkesine (Dersim'e) mutlu ve mağrur yolculanacağını çok iyi biliyordu.

O'nu her zaman sevgi ve saygıyla anacağız.

Geleneksel UMUDU TOHUMCA BÜYÜTECEĞİZ PİKNIĞİNDE BULUŞALIM

Tarih: 13 Haziran 2004-Pazar
Piknik Yeri: Azizpaşa Ormanı Piknik Alanı-Cendere Yolu

Kemerburgaz

TOHUM KÜLTÜR MERKEZİ

İrtibat Tel: 0212 643 22 33

Kartal: 0216 306 16 02

Program

- * Suavi
- * Bayar Şahin
- * Agire Jiyan
- * Atilla Meriç
- * Haluk Tolga İlhan
- * Konuk Sanatçı Grup Şiar
- * Gulasor Halk Oyunları Ekibi
- * Barbara Halk Sahnesi ("Sınır" Yön: Mine Ergen)
- * Konuşmacılar

BANKA HESAP NUMARALARI

Emriye Demirkır

Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi

Euro Hesabı: 0751 0067 5731 0000 009

TL Hesabı: 0751 0067 5743 0000 009

İş Bankası İstanbul/Aksaray Şub.

Euro Hesabı: 1002 1130549-TL Hesabı: 1002 1180043

Vakıfbank Valide Sultan Şubesi

Euro Hesabı: 00158 048 000 213746

**işçi-köylü
senin sesin!**
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI
6 AYLIK: 10.200.000 • 1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedğiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize faksLAYINIZ ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

İşgalcileri Kürt dostu gösterenler YANILGILARIYLA BAŞBAŞA KALMAYA MAHKUMDURLAR!

Bugün gerçeklerde ısrar, Irak özgülünde yaşanan işgalden hareketle değiştiği söylenen emperyalizmin değişmediğini ısrarla savunmaktadır. İşgale karşı çıkmayan, işgalcilere karşı yürütülen mücadeleyi meşru görmeyen yaklaşım sahiplerinin gerekçeleri ne olursa olsun anti-emperyalist mücadeleyi, halklarla dayanışma, acılarını paylaşma noktasında problemli olduklarının altını ısrarla çizmektedir. **Şu açık ki, Irak süreci acı, ama zengin bir pratiktir. Bu pratik, emperyalizm denilen canavara, giydirilen kuzu postunu çıkarıp attırdı.** Bu pratik tarihin yaratıcısı olan kitlelerin gücünü, Irak sokaklarında oluk oluk akan kanlar arasında yükselen direnişle bir kez daha gösterdi. Bu pratik emperyalistlerin ezilen halkların kurtarıcısı değil, köleleştirici olduklarını, halkları birbirine boğazlatmak için, her türlü entrika ve hileye başvurmaktan asla çekinmeyeceğini de gösterdi. Bu pratik, emperyalist işgalcilerin ve haksız savaşların yok olmasının tek yolunun, savaşların yaratıcısı olan emperyalist-kapitalist sistem ve işbirlikçilerinin yok edilmesinden geçtiğini; bunlar var oldukça, yeryüzünde barışın sağlanmasının ve sömürü ve zulmün ortadan kalkmasının mümkün olmadığını yine gösterdi ve göstermeye de devam edecektir.

Ama tüm bu gerçeklerin görülmesi için Irak ve Filistin sokaklarında oluk oluk kanların akması gerekmiyordu. Eğer olaylar, olgular bilimsel bir bakış açısıyla ele alınmış olsaydı, emperyalistlerin işbirlikçisi ve suç ortağı olmaktan öteye bir rolü olmayan Saddam diktatörünün alaşağı edilmesini, emperyalist işgalcilerin bölgede "statükoları" yıktığı öngörüsünde(!) bulunulmazdı. Bu öngörü(!) sahiplerinin birçoğunun Kürt yazar ve siyasetçisi olması da tesadüf bir gelişme değildir. Çünkü; burjuva milliyetçi bir bakış açısının varacağı nokta burası. Temel mantık ise **"benim için faydalı olan herşey doğrudur"**. Bu bakış açısında **"sınıf analizi zayıf"**, ezen ezilen çelişmesi silik, düşman ve dostu belirleyecek olan dar ulusal çıkarlardır. Dolayısıyla düşman ve dost kavramının sıkça yer değiştirmesi şaşılacak bir durum değil, "olması gereken" pratik bir tutumdur. Şöyle yakın tarihimizde yaşananlara bakalım; bu yönlü pratiklerin yoğunluğunu hep birlikte görürüz.

GERÇEKLERİ GÖRMEK İÇİN FİLİSTİN VE IRAK SOKAKLARINA BAKILMALI

Şu açık ki, bu bakış açılarının değişmesi bir niyet, bir temenni sorunu değildir. İdeolojik siyasal anlamda köklü bir dönüşümü, yani sınıfsal bir bakış açısına sahip olmayı gerektirir. Emperyalizmin, sömürücü, işgalci, her türlü demokratik hak ve özgürlüklere olan düşmanlığı gözardı edilirse, yaşanan gerçekler değil, yapılan demagojik söylemler baz alınırsa, işte o zaman emperyalistlerin Irak işgaline karşı net bir duruş sergilenmez. Bu duruşun sergilenmemesi, bu duruşu sergileyecek doğru ideolojik siyasal bir perspektife sahip olunmaması durumunda kaçınılmaz olarak ABD ve İngiliz emperyalistlerin Irak işgaline olmadık payeler biçilir ve hayali beklentiler içine girilir. Nitekim TV'lerde **Talabani** ve **Barzani**'yi görünce daha bir heyecanlanarak, Irak'ta

bombalar altında can veren binlerce masum insanın cesetlerini görmezlikten gelerek, **"Kürtler için tarihi bir fırsat doğduğunu"**, Ortadoğu'da **"gerici statükolar"**ın parçalandığını yazan, açıklayan Kürt yazar ve siyasetçileri acaba hala bu düşüncelerini koruyorlar mı? Eğer bu düşüncelerini koruyorlarsa, hergün Irak sokaklarında Filistin sokaklarında yapılan kan banyosunu izlemeye devam etsinler. Ama biz pratiğin eğiticiliğine, değiştiriciliğine, gerçeklerin inatçılığına inanıyoruz. Ve sonuçta ABD emperyalizminin de **"özgürlük"** ve **"demokrasi"** düşmanı olduğunu bu yazar ve siyasetçiler de görecekler. **Çünkü; emperyalizm, emperyalist tekeller için zenginlik ve mutluluk iken, ezilen halklar için, yoksulluk ve sefalet, gözyaşı ve kan demektir.** Dahası bu konuda derin bir tahlile ve araştırmaya da gerek yoktur. Hergün TV'lerde düzenli haberleri izleyen herkes, Irak ve Filistin sokaklarında emperyalizm ve işbirlikçilerinin resmini görür. O resimlerde "özgürlük" adına hala birşeyler gördüğünü iddia edenler varsa, onlara söylenecek tek söz, "bu beyhudece çabınız da mutlaka gerçekler karşısında yerle bir olacaktır. Ama siz de o zaman hiç de iyi bir noktada olmayacaksınız."

Doğrusu bu kadar kıyımdan ve sürgünden geçmiş, tarifsiz acılar yaşamış bir halk adına; emperyalist işgalcilerin karşı devrimci icraatlarını aklamaya kalkan bağımlı beyinlerden herşey beklenir. Talabani gibileri bu politikanın en uç temsilcileridir. Bilindiği gibi, Irak hapishanelerindeki insanlık dışı işkence olayları, işkenceciler tarafından dahi sahiplenilip, savunulamaz bir duruma gelirken; Talabani'nin **"ABD askerlerinin yaptıklarını bu kadar abartmayın"** anlamına gelen açıklaması, birçok şeyi açıklar niteliktedir. Öyle ya, ABD ne yaparsa "demokrasi" uğruna yapar. Demokrasi uğruna işkence yapan ABD, demokrasi uğruna açığa çıkmış, işkence merkezi haline gelen hapishaneleri de yıkıyor. Sanki tüm bu yapılanların sorumlusu o hapishane duvarlarıymış? Ama katil Bush'un bu "demokrasi" gösterisinin de, tüm açık ve gizli hayranları tarafından takdirle karşılanacağından da hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

IRAK İŞGALİ VE KÜRT ÇEVRELERİ

Irak işgalini açık ve gizli olarak destekleyen Kürt çevrelerinin yaklaşımlarını irdelemeye devam edelim. **"Irak olayları ve sol siyaset üzerine"** başlıklı makalesinde **Kemal Burkay** şu değerlendirmelerde bulunuyor: **"...Bu durumda ne yapmak gerekiyor? Bu sorunun muhatabı kimse, cevabını da elbet en iyi o verebilir -örneğin, biz, Kürdistan sosyalist partililer olarak, yani hem Kürt hem de sosyalist olarak, Kürtlerin özgür olmasına ve sosyalizme yönelik her eylemi, her çabayı geçmişte destekledik, bugün de destekleriz. Dün Afganistan devrimini destekledik çünkü bu devrim en azından anti-feodal nitelikte idi. Köylüyü toprak sahibi yapmayı, kadını özgürleştirmeyi, Afganistan halkını eğitmeyi amaçlamıştı. Ne yazık ki başarılı olmadı. Bunun nedeni ise, yanlışları ya da boğuştuğu iç gericiğin gücü ve direnişi değildi; ABD'den Avrupa'ya tüm bir emperyalist-kapitalist dünya, ayrıca tüm bir Ortadoğu gericiği, üstelik Çin'den bizde-**

kilere kadar Maocu cephe, Afganistan'ın karşı devrimcilerini destekledi. Sonuçta yitirenler, Sovyetlerin yanı sıra ülkenin sol ve demokratik güçleri, kazanan ise, emperyalizmin yanı sıra Taliban ve El Kaide gibi fanatikler oldu. Kısacası, dün Afganistan'daki devrimci ve sol yönetime karşı açılan cephe hem bu ülke hem de uluslararası ilişkiler bakımından olumlu sonuçlar vermedi".

"Şimdi taşlar yeniden dizildikten, dost düşman cephesi değiştikten sonra bu kez ABD ile söz konusu fanatikler kapıştı. Bu durumda ne yapmamız gerekiyordu? Emperyalizme karşı çıkma adına, şu ilkededen de öte iğrenç, çağ dışı, zorba Taliban rejimine ve El Kaide'ye mi destek olmalıydı, onların yanında mı saf tutmalıydık? Bunun sonuçları kime yarar? Oysa kim ve hangi çıkarlar adına yaparsa yapsın, Afganistan'da bu çağ dışı rejimin yıkımı iyi olacaktı ve olmuştur."

"Irak'ta otuz yıldır halka kan kusturan Saddam diktatörlüğünün yıkılması ve Iraklıların baskıcı, şoven Baas rejiminden kurtulması bile kendi başına iyi bir olay değil mi? **Bu, belli koşullarda, dış güçlerin de desteğiyle kitlelere özgürlük ve demokrasi getirebilir, en azından bu yolda adımlar atılmasına yol açabilir."**

"Amerikan egemen güçlerinin, üstelik Bush yönetimi gibi oldukça daha sağda bir yönetimin, Irak ve diğer Ortadoğu ülkeleri için demokrasiyi istemesi mümkün müdür, bu çıkarlarına uygun düşer mi? **İşte sorun burada bize göre belli koşullarda düşebilir."**

Bu değerlendirmelere dair söylenecek çok şey vardır. Ama biz esas olarak bazı ana noktalar üzerinde duracağız. Anlaşılan o ki; yazar sonuçlardan hareketle dahi bazı gerçekleri görmemekte hala ısrarlıdır. Elbetteki değerlendirmelerimizi, ortaya çıkan sonuçların yanı sıra, biz esas olarak neden ve sonuç ilişkisi çerçevesinde yapmayı daha uygun ve anlamlı buluruz.

Önce soruna yaşanan geçmiş tarihten başlarsak; gerçek Maocu bir hareket olarak, baştan itibaren **Afganistan** işgaline karşı çıktığımız doğrudur. Karşı çıkış gerekçelerimize gelince; birincisi, Afganistan'ı işgal eden güç bize göre sosyalist değildi. Sosyalist maskeli emperyalist bir güçtü. İkincisi; zorla bir ülkeyi işgal ederek halkın kaderini belirlemeye kalkmak, sosyalistlerin işi değil, tam da sözüünü ettiğimiz, sosyalist maskeli ya da maskesiz emperyalist güçlerin ve işbirlikçilerinin işidir. Dolayısıyla, işgale, zora-haksızlığa karşı bir halkın kendini savunması, dilediği gibi kendini yönetme isteminde bulunması o halkın en doğal hakkıdır. Bu hakkın her zaman sosyalist ve devrimci tarzda kullanılmadığını hepimiz biliyoruz. Ama bunun böyle olması, var olan haklılığı ve meşruluğu ortadan kaldırmaz. **Mesela bugün İsrail siyonizmine karşı, direnen Filistin halkına hangi ideoloji yön veriyor? Şeyh Yahsin vb.'lerinin ideolojik gıdalarını nereden aldığı yazar da dahil herkes çok iyi biliyor. Peki bunun böyle olması, Filistin halkının haklı direnişini gölgeler mi? Tabi ki gölgelemez. Ve işgalciler Filistin topraklarından kovulması sonrasında kurulacak Filistin devletinin, islamiyetin yasala-**

rının ağır etkisi altında olacağından hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Bugünden bunu görmek; direnişi sahiplenmemek anlamına gelir mi? Hayır gelmez. Çünkü bu direniş bugün objektif olarak, ABD emperyalizmine ve ileri karakolu olan İsrail siyonizmine darbe vuruyor. Ezilen halklarda, anti-emperyalist, anti-işgalci bilincin gelişmesine hizmet ediyor. Filistin halkı gibi, Afganistan halkı da kendi köyünü, kasabasını zorla işgal eden, yakıp-yıkan işgalcilere karşı kendini savunması en doğal ve en meşru hakkıdır. Bu savunmayı, sarıklarla, ezan sesleri eşliğinde yapması, onun haklılığına gölge düşürmez. Bu tarihi kesitte bu haklılığa dikkat çekmek, söz konusu hareketi her yönüyle sahiplenip savunma anlamına gelmez. Ve hiç kimse de gerçek Maoistlerin, Taliban, El Kaide gibi güçleri destekleyip savunduğunu iddia edemez. Dahası, birilerinin koltuğuna mutlaka oturmak zorunda değiliz. Devrimcilerin, komünistlerin bağımsız koltukları vardır-olmak zorundadır. Dolayısıyla biz her tarihsel gelişmeye-olaylara kendi bağımsız penceremizden bakarız; Afganistan işgaline, Irak işgaline, Filistin işgaline bu penceleden bakıyoruz. Hiçbir hareketi koşulsuz desteklemeyiz. Eğer söz konusu hareket söz konusu tarihi kesitte yürüttüğü mücadele objektif olarak emperyalizme ve gericiliğe darbe vuruyorsa ve darbe vurduğu sürece biz o hareketi destekleriz. Dahası işgale hayır demek, Taliban'a, Saddam'a evet demek değildir. Bunu böyle algılamak, bunu böyle yorumlamak tek kelimeyle demagoji yapmaktır. Gerçekleri ters yüz etmektir.

TARİH MAOCULARI DOĞRULADI

Herşeyden önce; yazar tarihi muhasebeyi yaparken, kendi yazılarıyla yüzleşme cesaretini gösterseydi, gerçek Maocuları eleştirmeden çok, öngörülü davranışlarına dikkat çekerdik. **Çünkü; tarih Rusya'ya sosyalist diyen yazarı değil, sosyal emperyalist diyen Maocuları doğruladı.** Söz konusu bürokrat burjuvalar, bugün uluslararası emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası olarak, ezilen halkların, ulusların yanında değil tam da olması gereken yerdeler. Artık maske de yok. Bu durumda, yazarımızın hala, Maocular "sosyalizme" karşı savaşan çağdışı bir zihniyeti desteklediler diye hayıflanması, anlaşılır birşey değildir.

Yazar ve onun gibi düşünen çevrelerin, yıllarca bu sosyalist maskeli bürokrat burjuvaların işledikleri tüm suçların karşı-devrimciler tarafından sosyalizme mal edilmesine ve de, bunlar şahsında sosyalizmin karalanmasına objektif olarak hizmet ettiklerinden dolayı geniş kitlelere özeleştirme vermeleri gerekirken, hırsıza, hırsız diyen Maoculardan hesap sormaya kalkıyorlar.

Bu anlayış sahipleri, bu olumsuz duruş ve pratiklerini bugün terk etme yerine, Irak özgülünde tekrarlama yolunu seçmiş durumdadır. Şimdi halkımızın deyimiyile "eğri oturup doğru konuşmak lazım". **Irak işgaline karşı çıkan, anti-işgalci ve anti-emperyalist mücadelenin yükseltilmesini savunan, hangi ilericidevrimci ve komünist çevre Saddam diktatörünü savunuyor? Veya Saddam diktatörünün yıkılması karşısında hayıflanıyor? Ve elbetteki hiç kimse!**

Sınıfsal Bakış

**ZİRVEYE VEDA ETMEMEKTE DİRENMENİN NAFİLE ZİRVESİ!
İŞKENCE FOTOĞRAFLARI SON POZLARI, NATO SON KOZLARI OLACAK!**

Tıpkı 11 Eylül'e ilişkin istihbaratların elilerine önceden ulaştıklarına dair bilgilerin ortaya serilmesi gibi, tıpkı Irak'ta Kitle İmha Silahı bulunduğu dair iddiaların **düzmece** olduğunun açığa çıkması gibi ve tıpkı Ebu Garib hapisanesine ait işkence fotoğraflarının **ortalığa saçılması** gibi (bu tıpkılar sayısız biçimde uç uca eklenebilir); şimdi de faşist Türk devleti ve ordusunun BOP çerçevesinde, NATO şemsiyesinde ve ABD komutasında nasıl kullanılacağına dair bir kısım belgeler basında yer almaya başladı (18, 20, 24 Mayıs Cumhuriyet). Bu sefer erken gündeme geliyor olmasının çok fazla önemi yok. Ancak bütün bunların tartışılan bir başka yanı, **"göstere göstere yapma"** olgusudur. Çünkü durum artık meydan okuma ya da pervasızca dayatmadan öte, **örtüsüz/çıplak** kalmaktan kaynaklanmaktadır.

Kartların açık oynamak zorunda kalındığı bir süreçtir. **11 Eylül** bu dönemin kilometre taşı idi. Bunu 2. Bush açık bir biçimde ifade etmişti. Anlamamakta direnenler, çağrısını yanıtlamakta gecikenler bugün şu veya bu biçimde geç kalmanın bedelini ödüyorlar. Sınıf mücadelesinde proletaryayı temsil edenlerin **"bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin"** çağrısı her daim geçerli olduğu için, karşı çağrının nasıl bir **ivme** yaratacağı görülebiliyordu. Geline nokadaki durumu **Henry Kissinger**, **"Bugünün dünyası devrimci bir kargaşa durumunda."** (Longin Pastusiak, The Wall Street Journal-Europe, 03.01.04) şeklinde yorumluyor.

Öncelikle şunu belirtmekte fayda var ki; **efendi-uşak** ilişkisinde de mümkünse bir çok hususun kitabına, yani devletler hukuku denilen **kılfa** uydurulması, sonra da ilgili ülkenin anayasal sistemindeki formalitelere giydirilmesi tercih edilmektedir. Bunun **"uysa da olur uymasa da"** biçiminde gerçekleştirilmesi de mümkün. Nitekim diğer usullerle halledilemediği zaman **"sorun"** böyle, yani mevcut hukuki düzenlemeler çiğnenerek de aşılabiliyor. Bu yüzden ilişkiler kamuoyuna **"öneriler"**, **"istekler"** biçiminde aktarılıyor. Belgelere yansıyan diplomatik dildeki bu keлимelerin tıpkı şifre çözme usulündeki gibi

gerçek dile çevirisinde **"emirler"**, **"talimatlar"** şeklinde okunması gerekiyor.

Belgelerin bire bir örneği olmaksızın çok önceleri açığa çıkan raporlarda (sonra onların da belgesi yayımlandı), verilen demeç, açıklama ve kaleme alınan makalelerde, Türkiye'nin **ileri karakolluktan cepheğe terfi ettirildiği** Irak işgali öncesi açık bir biçimde vurgulanıyordu. 1 Mart tezkere vukuatı öncesinde büyük sevkıyat ve hazırlıklar ile **kalcı** adımlar atılmaya başlanmış ancak bu girişim **"talihsiz"** gelişmeler sonucu yarım kalmış, **ertelenmişti**. Yani, bir kısım göstermelik sökmeler, tasfiye etmeler, asker çekmeler, liman boşaltmalar dışında yapılan hazırlıklar ve atılan adımlar tümüyle **lağvedilmemişti**. Şimdi bunların **esaslı** bir biçimde ve **daha kapsamlı** olarak yerine getirilmesi hedefleniyor (İncirlik'in genişletilmesi, Trabzon ve Samsun'a deniz üssü, Konya Karapınar bölgesini eğitim ve tatbikat sahası yapma vd. ile Irak ve Afganistan'a asker gönderme vb.). Üstelik, **"yasal"** sıkıntı ve sorun yaşanmaksızın. Başka bir deyişle, **süre, sınır, izin** vb. koşullara bağlı olmaksızın hareket edilmek isteniyor.

Emperyalistler tarafından, **"kilit"**, **"köprü"**, **"model"** olarak gösterilen, **"ortak"**, **"müttefik"**, **"dost"** diye lanse edilen faşist Türk devletinin, bütün bu nitelemelere kaynaklık eden konumu ve durumu, **2004 NATO zirvesine ev sahipliğinin esas** gerekçesidir. ABD emperyalizmi ve başta İngiltere olmak üzere müttefikleri; **büyük oranda** kendi başlarına giriştikleri ilk muharebelerde, her türlü katliam ve vahşete karşın istedikleri gelişmeyi sağlayamayınca, NATO kılıcını kından çıkarılmışlardır. Dünya halklarının kamına defalarca bulanmış bu kılıcı parlatmak, **daha öldürücü** hale getirmek için hazırlanıyorlar. **BOP**, isim ve sözcük oyunundan ibaret, anılan bölgeye ait öteden beri var olan, halen de yürürlükteki hegemonya mücadelesinin **"yeni"** ifadesi gibi sunulmaktadır.

Parlatmaya, daha öldürücü hale getirmeye çalıştıkları **NATO kılıcı**; işlevsizliğe gömülmüş bir halde adeta **"paslanmaya"** terk edilmişti. Her ne kadar, alternatif olarak ye-

dekite tutulması öngörüldüğü ve bu doğrultuda çeki düzen verilerek belli oranda ilgi gösteriliyorsa da kendi gidişatlarından başı dönen ABD'deki patronlar esasen bu konuyu **ihmal** ediyorlardı. Şimdi Afganistan'da tökezleyen, Irak'ta sersemleyen işgalci katiller NATO'dan **medet** ummaya başladılar. Hem görev alanını genişletme hem de üye sayısını artırma konusunda hazırlıklara önceden başlamışlardı. Şimdi sıra somut adımlar atarak **harekete geçmeye** geldi. Ancak, AB'nin başını çeken Almanya, Fransa gibi devletlerin bu operasyona kattırılması yine olası değil. İş, diğer bilinen müttefikleri, işbirlikçileri ve uşakları ile kotaracaklar.

Burada da NATO denilince akla eskiden beri **en hevesli, en istahlı, en "kahraman"** üye olarak Türkiye geliyor. Bilumum anti-Amerikancı geçinen Kemalistler, milliyetçiliğine toz kondurmayan ihtiraslı "anti-emperyalistler" ne kadar çarpıtmaya, farklı yorumlamaya çalışırsa çalışsın, faşist Türk Ordusunun **bütün üst düzey rütbelileri** (nam-ı diğer Amerikan onbaşıları), her vesileyle hem BOP hem de NATO'nun işlevi ve faşist Türk devletinin ve ordusunun rolü konusunda, ABD emperyalizmine kayıtsız koşulsuz teslimiyet ve emre itaat yeminleri ediyorlar. (**"ABD'nin BOP girişimi takdire şayan."** TSK NATO temsilcisi Korgeneral **Ergin Saygun**, 06.04.04; **"Türkiye eşik konumundadır, diğer bir deyimle istikrarın çevresine yayılmasında bir köprü başı rolü oynayabilecek yeteneklere sahiptir."** Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Hilmi Özkök**, 27.05.04; **"BOP, terörizmin nedenlerini ortadan kaldırmaya dönük bir projedir."** Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral **İlker Başbuğ**, 27.05.04)

Hükümet koltuklarını işgal eden zevatın Amerikancılığı ise **Abdullah Gül**'ün Ebu Garib hapisanelerindeki işkencelerin fotoğraflarla belgelenmesi üzerine verdiği **"Bunu yapanların cezalandırılacak olması ve bunların saklanmaması çok daha önemli. Kendi ülkelerinde bunları deşifre etmeleri demokrasinin ve özgürlüğün bir nimeti."** (03.05.04) şeklindeki demeciyle ibret verici bir biçimde bir kez daha görülmüştü. Bu tür bir açıklama yapmaya ABD'li yetkililer dahi cesaret edemediler. Yine **Tayyip**'in İsrail'i **"devlet terörü"** ile suçlaması ancak bunu asla bir tavra dönüştürmeyip ardından ikili ticari ilişkilerde yeni adımlar atması **"danişıklı"** oyunlardır. Kaldı ki İsrail katliamlarına yönelik kınama, suçlama vb. bütün protestolar (özellikle son saldırılardaki açık desteği göz

önüne alındığında) ABD'ye karşı bir vurgu taşımaksızın anlam ifade etmezler.

Böyle bir sürecin getirdiği ve keşiştiirdiği eksende, ülkemiz topraklarında yapılacak NATO zirvesi ve ardından bölgede yaşanacak gelişmeler **tain edici** öneme sahiptir. **Tony Blair**, The Observer'da 11 Nisan tarihinde yayımlanan makalesine, **"Irak'ta tarihi bir mücadeleye külendik."** cümleleriyle başlıyor ve devamında, **"Irak'tan çekilsek Afganistan'dan da, sonra Ortadoğu'nun tümünden çekilmemizi söyleyecekler, ardından ne talepler gelecek kim bilir... Irak'ta savaşmamız gereken bir savaş, kazanmamız gereken bir mücadele var."** sözlerine yer veriyor. Çeyrek günlük son Ankara ziyaretinde basın mensuplarının aynı konuya ilişkin sorularına da benzer yanıtları vermişti. Bu, **"tarihi"** esprisi, **"dönüm/kırılma"** noktası olarak NATO hesaplarını gündeme getirmiş, faşist Türk devletini de bunun **merkezine** oturmuştur.

Kavgamızın aynı bağlamdaki önemi de bu **çerçevede** anlaşılacak zorundadır. Ama asıl kavranması gereken, bu konuda sonuç elde edileceğine **muktedir** olunup olunamayacağıdır. Son yüzyıldaki bütün devrimleri, ulusal kurtuluş savaşlarını ve direnişleri bırakalım ve hatta Filistin'i bile özgün bir örnek olarak ayrı bir yere koyalım; bütün aleyhteki faktörlere rağmen Irak'ta yaşananlar **başlı başına** öğreticidir. Katliamcılığı, işkenceciliği, yalancılığı, iki yüzlülüğü, aldatıcılığı ile teşhir olmuş, yenilgilerle sarsılmış emperyalist katiller ve uşakları karşısında **güçlü ve kalcı** bir direniş hattı örnek için, **Türkiye devrimci ve komünist hareketinin gelekselleştirdiği anti-emperyalist militan mücadelenin kararlılığını elden bırakmadan karşı koymak gerekiyor.**

Bugün belki NATO zirvesini düzenlemelerini engelleyemeyebiliriz ama şimdiden öreceğimiz barikat sayesinde daha ileriki adımlarını durdurabiliriz. Tıpkı Irak halkı gibi. Onlar da emperyalistlerin Irak'a saldırılarını savuşturamadılar ve Bağdat'a girişlerini durduramadılar ama gelinen aşamada işgalciler için o toprakları cehennem çevirmeyi başarabildiler. Yarın def etmeleri de, def etmemiz de mümkün olacaktır.

ABD önderliğindeki emperyalistler NATO ile bölgede son kozlarını oynama-
nın hesabını yapıyorlar. Bu, gerilerken yapılan bir hamle olarak nitelendirilmelidir. Bu, çokça sarf edilen bir "B planı" değildir. **Bu, zirveye veda etmemekte direnmenin nafîle zirvesidir.**

O halde söylenen nedir? Söylenen şu: Saddam diktatörünün yaratıcısı da bu emperyalist işgalcilerdir. Dün Saddam vasıtasıyla kendi çıkarları için bölge halkına karşı terör estirenler, petrol kuyularını boşaltanlar; bugün yarattıkları canavarın, canavarlıklarını gerekçe göstererek, bölge zenginlikleri üzerinde de savaş araçları, apoletli generalleri ve eli kanlı valileriyle birlikte denetim kurmaya çalışıyorlar. Açıkça görüldüğü gibi, Saddam her iki durumda, Arap-Kürt ve diğer ezilen halkların yanında değil, karşısındadır. Yarattılan-desteklenen ve kullanılan bir diktatördür. Dolayısıyla, uğruna savaşılan değil, yaratılan haksız savaşları ortadan kaldırmak için yok edilmesi gerektirir. Bugün Irak'ta direnenler içinde en büyük gücü temsil eden, Şiilerin Saddam için kurşun sıktıklarını kim söyleyebilir? Ya da kim; Şiilerin ilerici ve sosyalist bir Irak için savaşıklarını iddia edebilir? Elbetteki hiç kimse. Ve bu durumda başta yazar olmak üzere;

kendi evini, kendi sokağını, kendi onunun işgalci güçlere karşı savunan Irak halkının direnişine herkes saygı göstermek zordur. Bu direniş sonunda devrimci ve komünist hareketin zayıflığından dolayı tıpkı Afganistan'da olduğu gibi, ortaya islami bir devlet de çıkarabilir. Yine de bu, bizim bu tarihi kesitte işgalciliğe karşı yükselen bu direnişi, sahiplenmememizi gerektirmez.

DİRENİŞ İŞGALCİLERİN GERÇEK YÜZÜNÜ GÖSTERİYOR

Yazarın en büyük yanılığı -ki bu ideolojik bir sorundur- "Bu, belli koşullarda, dış güçlerin de desteğiyle kitlelere özgürlük ve demokrasi getirebilir, en azından bu yolda adımlar atılmasına yol açabilir" söyleminde yatıyor. Emperyalist işgalcileri alkışlayan; "tarihi fırsatlar" yorumunda bulunanların en büyük handikapları "beyaz adamın" demokrasi söylemine kanmalarıdır. "Beyaz adamın" "de-

mokrası" ve "özgürlük" adına ezilenlere karşı işlediği suç dosyasına sırtını dönmeleridir. Dün dündür, bugün bugündür. Bugünü yaşarken, dünü sorgulamaya, hatırlamaya kalkmak bir yüktür felsefesi; emperyalist işgalcilerin bölgeye "demokrası" getireceği savunusuna kadar götürdü. İşte Ebu Garib hapisanesinde, sistemli yapılan işkenceler, bombalanan kentler, sokakta cansız yatan bedenler, işgalcilerin verdikleri demokrasi dersinden seçmelerdir. Ya da yazarın söylemiyle; "dış güçler" vasıtasıyla gelen "özgürlüktür". **Yazarın unuttuğu, ama bizim hatırlatma ihtiyacı duyduğumuz diğer önemli bir nokta ise; katil Bush bu "özgürlük" eylemleri için Saddam'ın eli kanlı katillerine görev vermeye başladığıdır. Diğer bir ifadeyle "demokrası" için görevlerinden uzaklaştırdığı katilleri, yeniden "demokrasinin" tesis edilmesi için görev başına getiriyor.** Tabi ki emperyalist işgalcilerin bu ikiyüzlülüğünü açığa çıkaran Irak hal-

kının direnişidir. Katil Bush'un gerçek niyetini, kimliğini açığa çıkaran direniş, umarız ve dileriz ki yazar ve yazar gibi düşünen çevrelerin yanlışlarını görmesini de sağlar.

Emperyalizm, demokrasi ve özgürlükle bağdaşmaz. Dolayısıyla ABD emperyalizminin bölge halkları için "demokrası" istiyor söylemi-saptaması mümkün olmayan bir hayalden öteye birşey değildir. Ve nitekim Irak direnişi karşısında zor anlar yaşayan ABD emperyalistleri, rakip emperyalist güçleri de yanına çekerek bölge halkını tahakküm altına alarak, zenginliklerini daha rahat soymanın planları peşindedir. G-8 ler, NATO zirvesinin gündemlerinin önemli bir bölümünü bu planlar oluşturacaktır. Ve direniş büyüyüp yaygınlaştıkça, emperyalistlerin kıym-yıkım planları da artarak devam edecektir. Bundan hiç kimsenin kuşku olmasın. Kuşku duyanlar varsa, şimdiden yanılıgıyla yüzleşme günü için sıraya girsinler.

Ferro Krom özelleştirildi

Elazığ Maden-İş Sendikası'nın ve Ferro Krom işçilerinin özelleştirmeye ilgili düşüncelerini aldık...

-Kendinizi tanıtır mısınız?

-Vahdettin Demirtaş: Maden-İş Sendikası Elazığ Şube başkanıyım.

-Ferro Krom'un özelleştirilmesiyle ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

-Özelleştirme bu ülkede Özal'la beraber başladı. İlk olarak İstanbul Boğaz Köprüsüyle. Kimileri "satamazsınız" diye karşı durdu. Ancak kâr etmedi. O gün bugündür de bu böyle devam etti. Ferro Krom 1930'larda üretime başladı. Bugüne kadar irili ufaklı 17 fabrika özelleştirildi Elazığ'da. Ferro Krom da daha önce iki sefer özelleştirilmek istendi ancak ihalelerde sorun yaşandığı için iptal edildi. Bu üçüncü satışı, henüz resmileşmeye de satıldı. Keban Pen'in sahibi Gıyasettin Demirtaş aldı, ancak çıkan haberlere göre İsrail ve Hollanda'yla görüşmelere başlamış ortaklaşmak için.

-Ferro Krom'un özelleştirilmesi ne-ler kaybettirecek?

-Ferro Krom'un özelleştirilmesi demek direkt yedi bin kişinin ekmeğini elinden almak demek. 100 bin dolarlık bir zenginlik. Bizler hammaddeyi burada yarı mamul hale getiriyoruz. Dağdaki kromu taşı vb. ve bunun %97'sini dışarıya satıyoruz. Şimdi böylesine bir zenginlik elden çıkartılıyor.

-Ferro Krom'da şu anda kaç işçi çalışıyor?

-Ferro Krom'da şu anda 446 arkadaşımız çalışıyor. Özelleştirildiği taktirde bu arkadaşlar mağdur olacaklar. Mağdur olmasınlar diye elimizden geleni yapacağız. Bizler geçtiğimiz günlerde çeşitli eylemler yaptık. Açlık grevi, basın açıklamaları vs.

açlık grevinin 10. gününde bakanlıkta imzaya açıldı ve biz açlık grevini sonlandırdık. Bir yasa çıkaracaklarını söylediler özelleştirme mağdurlarına ilişkin. Ancak çıkacak yasanın içi boş, 580 milyon maaş verilecek üç ay da çalışabilirsin 6 ay da. En fazla 10 ay, "niye çıkartılıyorum" diyemezsin. 19 yıl önce işten atılan biri için cazip olabilir, adamın hiç ekmeği yoktur çeyrek ekme verirsin ama bizim elimizden bir ekmeği alıp çeyrek ekme sıkıştırıyorlar. Böyle olmaz. Bizler yasanın içeriğini bilmiyorduk. Bundan sonra da eylemlerimize devam edeceğiz.

-Son olarak iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

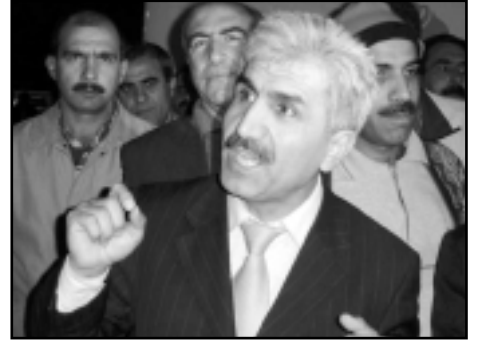
-Bizler bugün şunu gördük. Özelleştirmeye hayır demekle özelleştirmeyi durduramayız. Bizlerin artık farklı şeyler yapmamız lazım. Birlikte hareket etmemiz lazım. Özelleştirme bizim kaderimiz değil. Sistem bugüne kadar sağ-sol yaratarak bizleri karşı karşıya getirdi. Bugün artık bu tür olaylara düşmemek lazım. Bu ortak sorunumuzdur.

-Sizlerin düşüncelerinizi öğrenebilir miyiz?

-Demir Karadağ (Ferro Krom işçisi): Ferro Krom'da 1988 yılından beri çalışıyorum. Ben yeraltında da çalıştım, maden ocaklarında. Bizim muazzam yeraltı kaynaklarımız var. Tamamen ekonomik bir kaynaktır madenler. Bu son zamanlarda, özellikle AKP hükümet olunca özelleştirmeler hız kazandı. Hükümet madenlerimizi yok etmek için özel çaba sarf ediyor. Biz bunları biliyoruz. Ferro Krom'un özelleştirme süreci 4 Mayıs'ta başladı. Bizler bazı eylemlerde bulduk. Ama bunun önüne geçemedik. Bir kandırmacanın içine düştük. Diyorlar ki "yasa çıkaracağız"

bu inandırıcı değil. O zaman özelleştirme. Biz bundan sonra da eylemlerimize devam edeceğiz. Bence özelleştirmenin karşısında durmanın tek yolu birlikteliktir. Önümüzde NATO zirvesi var. Bence tüm işçiler orada birleşmeli. ABD Irak'ta yenildi ve bunu hazmedemiyor. Bunun için de NATO'yu devreye sokmaya çalışıyor. Bizler bu dayatmanın karşısında hep birlikte durup emperyalist talana dur diyelim.

-Mehmet Osmanlı (Ferro Krom işçisi): Ferro Krom'da 1988'den beri işçiyim. Özelleştirmeyle ekmeğimizi elimizden aldılar. Ben 6 nüfusum, tek geçim kaynağım bu. Çocuklarım okuyor. Bakalım ne yapacağız. Benim işsiz kalmam çocuklarımın geleceksiz kalmaları demek. Burada yapabileceğimiz başka bir iş de yok ki çalışalım. Bizler özelleştirmeye karşı direndik

ve direnmeye devam edeceğiz.

-Fahri Kılıç (Ferro Krom işçisi): Ben daha önce Maden Erdemir Bakır'da çalışıyordum. Maden önceleri çok kalabalıktı. Şimdi köy gibi herkes göç etti. Özelleştirmelerden kaynaklı oradan kalktık buraya geldik. Burası da kapanıyor. Bakalım ne yapacağız. Ayrıca sendika yönetimindeyim. Özelleştirme yalnız bize zarar vermiyor. Daha da önemlisi yeraltı kaynaklarımız talan ediliyor. (Malatya)

PATATES İŞÇİLERİ DİRENİYOR

Bolu Patates Fabrikası'nda (Bol-Pat) Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan işçiler, fabrikanın yanına kurdukları çadırda direnişe geçti. Doğancı köyünün halkı ve yakınları direnişteki işçilerle dayanışmada bulunuyor. Çalışma koşullarının düzeltilmesi ve insanca yaşanacak ücret için başlayan sendikalaşma çalışması sonucunda toplam 80 işçinin 61'i sendikaya üye oldu.

Patron bunun üzerine "teknolojik yenilik" bahanesiyle 3 kişiyi attı. Ardından 6 işçiyi de İş Kanunu'nun 25/II-d maddesinde yer alan "işverene ya da ailesinden birine sataşma" gerekçesini ileri sürerek tazminatsız bir şekilde attı. Baskılar sonucu 2 işçi işten ayrılırken, 17 işçi de sendikadan istifa etti. İşten atılmaların ardından Türk-İş İl Temsilcisi **Erdoğan Kefeli**, savcılığa suç duyurusunda bulundu.

Siyah çelenk bıraktılar

Direnişteki Bol-Pat işçileri, 21 Mayıs günü Fabrika önüne siyah Çelenk bıraktı. Burada yapılan açıklamada, sadece Bolu'da değil tüm Türkiye'de sendikalaşma nedeniyle işten atılmaları yaşandığı belirtilerek, Anayasal Hak olan sendikalaşmanın önüne geçilmek istendiği vurgulandı. İşçiler, çalıştıkları süre içinde fabrikada karşılaştıkları güçlükleri de dile getirdiler ve haklarını alıncaya kadar direneceklerini bildirdiler. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

İŞÇİ SINIFININ ŞANLI 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİYLE EMPERYALİSTLERİN İSTANBUL'DAKİ ZİRVESİNE KARŞI ÇIKALIM!

Emperyalizmin içinde bulunduğu yapısal krizini aşmak için yaptığı tüm manevralar, uyguladığı tüm politikalar iflas etmiş; krizi atlattımayı başaramamıştır. Aksine krizleri derinleşmiştir. Derinleşen bu krizler emperyalistleri farklı politikalar ve saldırılar denemeye itmiştir. Bu saldırılara karşı ise dünyada anti-emperyalist mücadele dalgası büyümektedir. Sosyal kurtuluş hareketleri ivme kazanmaktadır. **Bu direnişler aynı zamanda dünya işçi sınıfı için umut kaynağı ve ışık olmaktadır.**

Ülkemizde de emekçiler üzerinde estirilen azgın sömürü ve talan politikaları özelleştirmelerle, işten çıkartılmalarla devam etmektedir. Kazanılmış demokratik haklar gasp edilmektedir. Yeni kölelik yasalarıyla işten çıkartılmalar meşrulaştırılmaya çalışılmaktadır. İşçi sınıfını daha büyük tehlikeler

beklemektedir.

İstanbul'da yapılacak NATO zirvesinde, emperyalistlerin hedefi ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi ile Ortadoğu halklarını daha da köleleştirmektir. Halkları birbirine kırdırarak hegemonyalarını artırmak, yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarını olduğu gibi ele geçirmektir. Yeni saldırganlık politikaları sonucunda, oluşacak savaş bütçelerinde emekçilere ve çalışanlara pay olmayacaktır. Sağlığa ve eğitime bütçede pay olmayacaktır. Olsa olsa emekçileri daha fazla sömürmek, daha fazla işten çıkarmalar olacaktır.

1971 yılında ülkemizde faşist iktidarın, işçi sınıfına dayattığı kölelik yasalarına karşı işçilerin yükselttiği şanlı 15-16 Haziran direnişi bu anlamda önemli bir direniştir. Mücadele ve direnişler sonucunda sınıf bilinçli proletarların çıkarmış olduğu önemli sonuç-

lar Komünist Önder **İbrahim Kaypakkaya** tarafından kazanımlar olarak işçi sınıfının önüne perspektif olarak sunulmuştur.

Bu direnişten çıkartılan dersler oldukça önemlidir. Devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını, şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırık bölgelere çekilmediği takdirde başarısızlıkla sonuçlanacağı, ülkemizdeki mücadelenin uzun soluklu, inişli çıkışlı, zor ve çetin bir yol izleyeceği gerçekleri mücadelemize ışık tutan değerlendirmelerdir.

İşçi sınıfı, sınıf sendikacılığı ilkelere hareketle proletaryanın öncüsüne ve kendi gücüne güvenerek ve geçmişin tecrübelerinden gerekli dersleri çıkartarak mücadeleyi geliştirmelidir.

Bugün için yukarıdaki kazanımların, deneyimlerin ışığından hareketle derli-toplu bir mücadeleyi geliştirmenin olmazsa olmaz koşulunun sınıf sendikacılığından geçtiğini biliyoruz.

İstanbul'daki NATO zirvesine karşı koymanın, emperyalistleri ve egemen sömürücü uşaklarına İstanbul'u dar etmenin yolu emekçilerin ve işçi sınıfı-

nın ciddi, kararlı, düzenli ve ısrarcı bir şekilde kitlesel eylemleri örgütlemekten ve katılımın çoğaltılmasından geçmektedir. **Bizler kitlelere karşı önderlik misyonunu oynamalıyız.** Devrimci Demokratik Sendikal Birlik olarak tüm işçi sınıfını ve tüm emekçileri sınıf sendikacılığının esaslarını hayata geçirerek, üretimden gelen gücümüzü kullanmaya ve şanlı 15-16 Haziran direnişini kuşanmaya çağırıyoruz. Sendikal Birlik içinde kendilerine kocaman kariyerler ve misyonlar biçenler yıllardır bu deneyim ve kazanımların üstüne yatıp, siyasi misyonunun etkisini tüketenlere "artık kendinize gelin" diye sesleniyoruz. Çünkü sınıf mücadelesinin bürokratlara, hantal ve alanlara çıkmaktan korkanlara tahammülü yoktur. Herkesi sınıf sendikacılığının ilkelerine uymaya, gereğini yapmaya, Devrimci Demokratik Sendikal Birlik mücadelesini omuzlamaya çağırıyoruz. Geleceğimize, işimize, aşımıza sahip çıkarak emperyalizme, faşizme, sömürüye karşı birlikte mücadeleye atılalım. Gelecek ellerimizdedir.

Yaşasın 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi!

Birlik Mücadele Zafer!

Türkiye Ziraatçılar Derneği hükümeti uyardı

Türkiye Ziraatçılar Derneği Genel Başkanı **İbrahim Yetkin**, Hazine

Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı gibi kurumların Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na yetki dışı bıraktığını belirterek, bu konunun yeniden değerlendirilmesi gerektiğini vurguladı. Türkiye'de tarımın yeniden yapılandırılmasını isteyen Yetkin, "**Tedbir alınmazsa AB sürecinde tarım kesimi büyük darbe yiycek**" uyarısında bulundu. 30 Mayıs tarihinde İçkale

Otel'de basın toplantısı düzenleyen Yetkin, tarım sektörünün kroniklemiş sorunları olduğunu, IMF'ye olan taahhütler yüzünden sorunların çözümü konusunda zorlandığını söyledi. Yetkin, 2003 yılında tarım alanında tüm sektörlerde geçmiş yıllara nispeten bir iyileşme olduğunu ancak **bütün sektörlerde büyüme gözlenirken, tarımda küçülme yaşandığını** ifade etti. Yaşanan küçülmenin ne-

deninin yıllardır uygulanan IMF politikaları olduğunu söyleyen Yetkin, ta-

TZD'NİN ÖNERİLERİ

- *Geçen yıldan kalan çiftçi alacakları en kısa zamanda ödenmeli.
- *DGD'yi artırmama kararı gözden geçirilmeli ve en azından enflasyon düzeyinde artış sağlanmalı.
- *Mazottan ÖTV kaldırılmalı, elektrik fiyatlarında indirim gidilmeli.
- *Elektrik fiyatlarının yüksekliğinden oluşmuş çiftçi borçları yeniden yapılandırılmalı.
- *TBMM'nin gündeminde bulunan tarımla ilgili yasalar acilen çıkarılmalı.
- *Doğal afetlerden ötürü büyük zarar gören çiftçilerin zararlarını telafi edici önlemler alınmalı.
- *IMF ile yapılacak görüşmelerde üretimi kısıtlayıcı anlaşmalar imzalanmamalı.

2003'ten 2004'e artışlar*

ÜRÜN	MALİYET	DESTEK	SONUÇ
Pamuk	%22	%6	%16 kayıp
Ayçiçeği	%22	%30	%8 kazanç
Domates	%19	%0	%19 kayıp
Buğday	%20	%0	%20 kayıp

*TZD araştırması

rima verilen desteklerin geri alınarak yalnızca "**Doğrudan Gelir Desteği**" ve beş ürüne uygulanan primlerin kal-

dığını ifade etti. 2002 yılında köylüye toplam prim bedeli olarak 315 trilyon lira ödendiğini vurgulayan Yetkin, 2003 yılında yapılması gereken ödenimin henüz yapılmadığını, 2004 bütçesinde ise toplam prim bedelinin 265 trilyon liraya düşürüldüğünü belirtti.

Köylünün 2003 yılından kalma 1 katrilyon 330 trilyon lira alacağı olduğunu, 2004 ödemelerinin ise hiç yapılmadığını ifade eden Yetkin, 2003 yılında ödenmesi gereken 330 trilyon mazot parasının da halen ödenmediğini hatırlattı. Yetkin, geçtiğimiz yıl yapılan yeniden yapılandırma ile köylünün Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifleri'ne olan 4.8 katrilyonluk borcundan 1.3 katrilyon lira indirim yapıldığını, Ziraat Bankası'nın tar-

rımsal kredi kullanımında yüzde 300 artış olmasının ise olumlu olduğunu kaydetti.

Köylünün geçmiş yıllardaki borçlarının Maliye Bakanlığı'na devredilerek tahsili

uygulamasının yanlış olduğunu söyleyen Yetkin, köylülerin borçlar yüzünden sulama ihtiyacını karşılayamadığını, Konya Ovası'nda 11 bin dönümlük tarım arazisinin sulanamadığını ve ürünlerin kuruma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu kaydetti. Tarımsal alanla ilgili konuların alakasız kurumların denetimine verildiğine işaret eden Yetkin, Hazine Müsteşarlığı, Devlet Planlama Teşkilatı gibi kurumların Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na yetki dışı bıraktığını, bu konunun yeniden değerlendirilmesi gerektiğini vurguladı.

Yetkin, sorunların çözümü için, ilk olarak geçen yıllardan kalan köylü alacaklarının ödenmesi, Doğrudan Gelir Desteği'nin bu yıl artırılmaması kararının gözden geçirilmesi, elektrik ve mazot fiyatlarında köylülere indirim sağlanması, borçlar konusunda yeniden yapılandırma sağlanması, tarımla ilgili yasaların acilen çıkarılması, doğal felaketlerden dolayı uğranan zararları telafi edici önlemler alınması gerektiğini kaydetti. Yetkin, "**Bu tedbirler alınmazsa AB sürecinde en büyük darbeyi tarım sektörü yiyektir**" diyerek uyarıda bulundu.

(H. Merkezi)

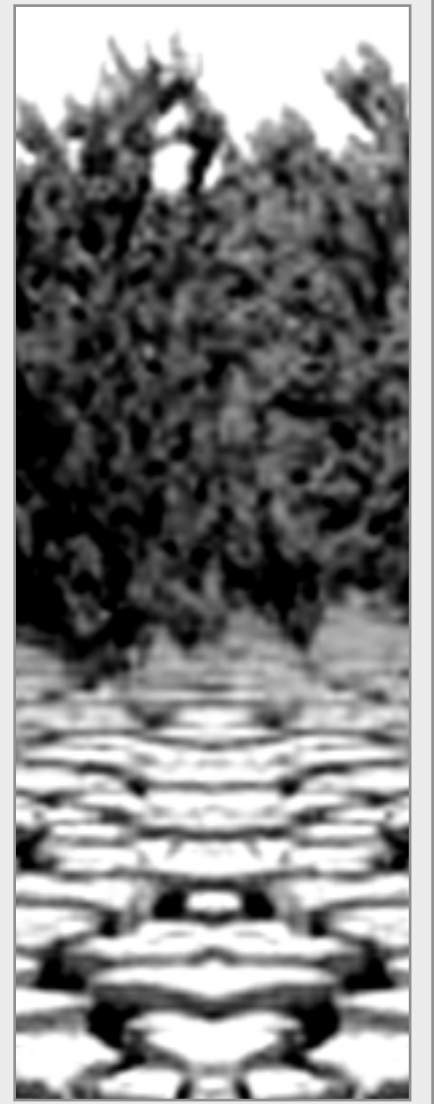
Kuraklık göçe zorluyor

Urfa'nın Suruç ilçesi 45 bin nüfusa sahip olmasına karşın devletin yanlış politikaları yüzünden her yıl yaz aylarının başlamasıyla beraber bölgede yaşanan kuraklık nedeniyle bölge halkı Çukurova ve Ege bölgesine göç etmek zorunda bırakılıyor. Susuzluktan dolayı toprağını işleyemeyen ilçe sakinleri yetkililerin **su sorununa çözüm bulmasını ve sulu tarımın geliştirilmesini** istiyor.

İnsanlık tarihinin ilk yerleşim birimlerinden olan ve "**kırmızı altın**" olarak bilinen Suruç topraklarında sulu tarımın hayata geçirilmemesiyle ilçe halkı topraklarını işleyemediklerinden her yıl Ege ve Çukurova bölgelerine göç artışı yaşanıyor. Sorunun bir an önce çözülmesini isteyen bölge halkı kendi topraklarında ekinlerini yetiştirmek istediklerini vurguladılar.

Devletin uyguladığı emperyalist politikaların sonucu olan bölgedeki kuraklık bölge halkında yansımalarını buluyor, devletin bilinçli olarak yatırım yapmadığı OHAL bölgesi olan Urfa'da.

(Mersin)

Yaş çay alım fiyatı açıklandı

Ülkemiz egemenleri emperyalizmin sömürü araçlarından Dünya Bankası'nın direktiflerini aynen yerine getirerek ürün ve fiyat desteklemelerini kaldırmış ve yerine dünyanın hiçbir yerinde tek başına uygulanmayan Doğrudan Gelir Desteği'ni yaşama geçirmiştir. Desteklemelerden yoksun bırakılan çay üreticisi köylülerimiz, toprakları az olduğu için DGD'den de yeterince yararlanamıyor.

Karadeniz köylüsünün yaş çay kesimlerine başlamasıyla ÇAYKUR Genel Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu yaş çay kampanyasının açılış töreninde konuşan Adalet Bakanı Cemil Çiçek "çay üreticisini mağdur etmeyecek bir politika ortaya koymaya çalışıyoruz" açıklamasında bulundu. Ekonomik ve siyasi politikalarını, emperyalizmin programlarına göre düzenleyen egemen sınıfın siyasi temsilcilerinden Adalet Bakanının ifade ettiği "çay üreticisini mağdur etmeyeceğiz" açıklamalarını değerlendirdiğimizde ortaya çıkan tablo gerçekte ne?

Ülkemizde çay, iklimi ve toprağının seçiciliğine uygun olan Karadeniz'de yaklaşık 760 bin dönüm alanda kurulu çay bahçelerinde üretimi yapılmaktadır. Köylümüz, Karadeniz'de yaşamın zor olduğu dağ yamaçlarında doğayla mücadele ederek topraklarını kullanıma açtığı ve büyük çoğunluğunun 5 dönüm-

den küçük olan bahçelerinde sofralarının vazgeçilmez çayı üretiyor. Ülkemiz egemenleri emperyalizmin sömürü araçlarından Dünya Bankası'nın direktiflerini aynen yerine getirerek ürün ve fiyat desteklemelerini kaldırmış ve yerine dünyanın hiçbir yerinde tek başına uygulanmayan Doğrudan Gelir Desteği'ni yaşama geçirmiştir. Desteklemelerden yoksun bırakılan çay üreticisi köylülerimiz, toprakları az olduğu için DGD'den de yeterince yararlanamıyor. Devletin kurumu olan ÇAYKUR'un yanında alım yapan yabancı sermayeli Lipton gibi özel sektör çay fabrikaları kurulmuştur. Bunlar fındık üreticisinin yaşadığı sorunlarla benzer şekilde rekabet piyasasında çay üreticisini yok etmeye çalışıyorlar. Egemenlerin çay üreticisini "mağdur etmeyeceğiz" politikası gereği ÇAYKUR'un belirlediği yaş çay alım fiyatına ek olarak kilogram başına destekleme primi veren yönetmelik

hazırlanmıştır. 2003 yılı yaş çay ürününe ilk ödemelerin başladığı destekleme primi kilogram başına 50 bin lira olarak belirlenmişti. Ancak tarım ürünlerinin yetiştirilmesi için kullanılan girdilerin her geçen gün pahalandığı ülkemizde, çay için öngörülen destekleme primi üreticiyi girdiği ekonomik krizden kurtarmıyor.

Çay üreticisi köylülerin faydalanmadığı DGD'ye alternatif olarak kısa vadede "çözüm üretmek" adına verilmeye başlanan destekleme priminde öngörülen miktar, çay üretimini desteklemekten uzak. ÇAYKUR Genel Müdürlüğü'nün 2004 yılı yaş çay kampanyasının açılış töreninde taban fiyatının açıklamasını yapan Adalet Bakanı Cemil Çiçek yaş çay taban fiyatını kilogram başına 460 bin, destekleme primini ise

65 bin lira olarak belirlediklerini ifade etti. Taban fiyatına destekleme priminin eklenmesiyle toplam 525 bin lira olan yaş çay alım fiyatı, Karadeniz'in zor doğasında üretim yapan köylünün artan masraflarını karşılayacak kadar yeterli değildir. Ülkemizde yoğun olarak tüketilen çay, sadece iklim ve toprak isteği bakımından seçici üretim alanı olan Karadeniz'in Rize, Ordu, Trabzon ve ilçelerindeki yamaç arazilerinde yetiştirilmekte. Ancak böylesine yaygın tüketilen bir ürünü yetiştiren Karadeniz köylüsü her yıl bütçesini denkleştiremeye kaygısıyla ekliyor ürününü. Yaş çay taban fiyatını düşük tutup, üzerine koyduğu 50 bin lira sadakayla göz boyayan devlet, köylüyü mağdur etmeyeceğiz demagojisine devam ediyor.

(Samsun)

Meralarımız rantiyeye açılıyor

Ziraat Mühendisleri Odası tarafından meraların korunması ile ilgili açıklama yapılarak rant kaygısı ile talanına sebep olacağı yönünde 4342 sayılı yasa ile ilgili kaygılar dile getirildi. Açıklamayı okuyan Gökhan Günaydın "Tasarı ile Türkiye genelinde belediye mücavir alanlarında yer alan ve üzerinde yasa dışı inşaat bulunan (yayla evlerinin, villalarının, otellerinin vb.) mera alanları tahsis amaca değiştirile-

rek meralıktan çıkartılmakta, imar planı içerisine alınmaktadır" dedi. Açıklamada "mera olarak kullanımının teknik olarak mümkün olup olmadığının belirlenmesi, yerel siyasi baskılar altında kolaylıkla subjektif kararlara konu olabilmektedir. 2003 tarihinden önce mücavir alan içerisindeki mera üzerindeki inşaat çukuru açarak, birkaç temel inşaat demiri atıp betonlayarak temel direk oluşturulmuş alanlarda tahsis

amacı değişikliği yapılması kime hizmet etmektedir? Bu doğrultuda tasarının bu haliyle yasallaşması halinde Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilecektir. Ancak Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği çerçevesinde doğal kaynaklarımızı işgal edip el koyanlar, çayır meralarımızda mülkiyet tesis edeceklerdir. Bu kabul edilemez bir durumdur" görüşleri ifade edildi.

(Samsun)

TEKEL sözleşmesinde üreticiye uyarı

TEKEL Samsun Yaprak Tütün İşletme Müdürlüğü, 2004 ürünü tütün için, sözleşme yapmaya hak kazanan üreticilerin listesini muhtarlara verdi. Tütün üreticilerinin TEKEL ile yapılan sözleşmede belirlenen miktarın dışında tütün almayacağı, sözleşmeye aykırı tütün teslim etmek isteyenlere de yasanın öngördüğü oranda para cezası uygulanacağı bildirildi. Samsun Yaprak Tütün İşletme Müdürlüğü'nün köy muhtarlarına gönderdiği yazıda 2004

ürünü için TEKEL'le sözleşme yapmaya hak kazanan üreticilerin, sözleşme yapılan miktarın yüzde 10'undan daha aşağı ürün teslim etmeleri halinde para cezasına çarptırılacağı ve haklarında yasal işlem yapılacağı ifadesi yer alıyor. Yazıda şu açıklamalar yer alıyor; "Listede isimleri bulunan ekicilerden TEKEL'le sözleşme yapmak isteyenlerin isimleri hizalarını imzalamaları ve pul bedeli olan 5 milyon 400 bin lirayı muhtarlara teslim etmeleri,

muhtarların da bu listeleri ve toplanan pul bedellerini TEKEL'e bir defada topluca teslim etmeleri gerekmektedir. Ekicilerin daha sonra yapacakları başvurular dikkate alınmayacaktır. Sözleşme yaptıklarında dikimden vazgeçen veya her ne sebeple olursa olsun tütün üretiminden vazgeçen ekicilerin en geç 20 Haziran'a kadar TEKEL'e yazılı müracaatları gerekmektedir. Bu durumdan muhtar sorumludur."

(Samsun)

Karpuz üreticileri ithalatın durmasını istiyor

Dolu yağışları nedeniyle ürünleri büyük zarar gören karpuz üreticileri, ithalat yapılarak zararlarının artırılmamasını istedikler. Adana'da Mayıs'ın son haftasında meydana gelen dolu yağışı nedeniyle ürünlerinin neredeyse yarısını kaybeden karpuz üreticileri, hükümeti konuşmayı bir kenara bırakıp, acil yardım yapmaya çağırdılar. Dönüm başına ortalama 600 milyon lira olan maliyetlerinin 700 milyona yükseldiğini belirten üreticiler, ürünlerin hasadının 20 gün gecikeceğini söyleyerek hükümetin en azından İran'dan gelen ithal karpuzu kontrol altına alarak ihracat için çaba göstermesi gerektiğini belirttiler. Dolu yağdıktan sonra ürünün yarı yarıya düştüğünü vurgulayan üreticiler, mağduriyetlerinin giderilmesi için Tarım İlçe Müdürlüğü'ne başvuruda bulduklarını ancak herhangi bir karşılık bulamadıklarını ifade ettiler. İhracatın önünün açılması halinde kaliteli ürün yetiştiren yerli üreticinin rahatlayacağını söyleyen üreticiler, sübvansiyonlu tarım ürünleriyle baş edemeyeceklerini çünkü girdilerinin yüksek olduğunu vurguladılar.

Karpuzun fiyatının serbest piyasada belirlendiğini, üreticinin tüccarın insafına bıraktığını söyleyen üreticiler, yaşadıkları sorunları giderecek bir çalışmanın başlatılması gerektiğini belirttiler.

Devrimci-demokrat kamuoyuna; Darbeciliğin-tasfiyeciliğin bir kez daha bayraklaştığı bir süreçte MLM'LERİN YANINDA SAF TUTUYORUZ

Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşan bu yazıyı haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bugün gerek dünya genelinde, gerekse de ülkemiz özgülünde, reformizmin, tasfiyeciliğin, yığınlığın, karamsarlığın kol gezdiği bir ortamla karşı karşıyayız. Böylesi ortamlarda her türlü ihanetin yaşanacağı gibi, her cephede ihanete karşı mücadelenin de olacağı bir gerçektir. Bu gerçek çelişkinin bir yansımasıdır. Yaşamın olduğu hiçbir ortamda, çelişkisiz bir an olmaz. Bu anlayıştan hareket edersek, darbeciliğin, tasfiyeciliğin bayraklaştığı bir ortamda, mücadelenin de olacağı kaçınılmazdır. Ancak, bugün dış koşullar süreci olumsuz yönde etkilemiştir, bu geçicidir.

Özellikle, sosyal emperyalistlerin maskelerini çıkarıp kenara atması ile birlikte, dünya genelinde burjuvazinin "sosyalizm öldü" sloganı ile meydanlara çıkıp kutlamalar yaparak, kitlelerin devrimci ve komünist fikirlere karşı inançsızlıklarını geliştirmedeki aktifliği, başta ABD emperyalizmi ve diğer müttefiklerin birlikte harekete geçip, dünya genelinde terör es-

tirmeleri, işgaller geliştirmeleri karşısında paniğe kapılan kimi çevrelerin, devrimci mücadeledeki duruşlarını netleştirmeyip, bulanıklaştırmıştır. İşte bu bulanık fikirler, tasfiyecilik, yığınlık, pasifizm ve kaçkınlıkta ifadesini bulmuştur.

1990'lara gelindiğinde, ülkemizde Kürt ulusal hareketinde baş gösteren tasfiyeci süreç giderek devrimci ve komünist yapılarda baş göstermiş ve derinleşmiştir.

Tasfiyecilik ve darbecilik, 1994 yılında Komünist Partisi içinde de baş göstermiş, Komünist Partisi önemli derecede sorunlar yaşamıştır. Yaşanan bu sorunlar nedeniyle, 1994 Nisanında parti içinde ayrılık yaşanmıştır.

1994 yılında grupçuluğun etkisi sonucu içinde yer aldığımız, TKP(ML) saflarında mücadeleye devam ettik. O dönemde grupçu çıkarılara alet olup, halkın, devrimin çıkarlarına hizmet etmedeki yetersizliklerimizden dolayı, halka, partiye özeleştiri veriyoruz. Evet o gün grupçuluk devrimci değerler önünde sis perdesi olmuştu. Grupçu faaliyetler birlik komisyonlarında baş göstermiş, varlığını devam ettirmiş, 1994 yılında son noktaya ulaşmış, patlamaya dönüşmüştü. Böylece ayrılık yaşanmıştır.

1994 yılındaki ayrılık sonrası, içinde yer aldığımız TKP(ML) yapılanması içinde ciddi sorunlar yaşanmaya devam ediyordu. Bu sorunlara karşı kimi dönem aktif, kimi dönem pasif (kavramadaki yetersizlikten dolayı) bir tutumla mücadele ediyorduk. 1995 yılı ilkbaharında yapılması gereken kongre, yaşanan sorunlar nedeniyle yapılamadı.

(.....)

1999'daki Merkezi Konferansta 1994 ayrılığının devrime, halka değil, düşmanın işine yaradığını görüp, bundan dolayı TKP/ML ile

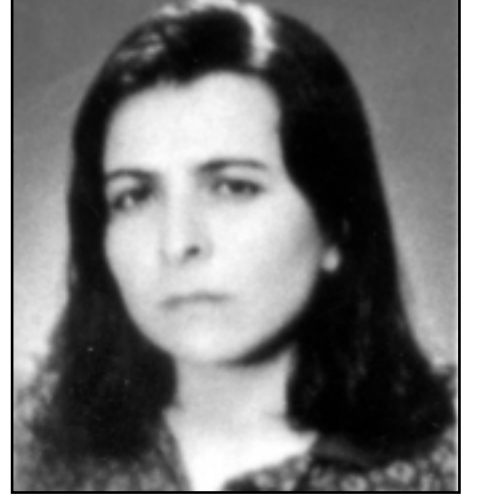
birlik kararına vardık. Birliği içten isteyenlerin olduğu gibi, taktik bir mesele olarak da benimseyenlerin olduğunu, "MKP" sürecinde görebildik.

1994 ayrılığı öncesi ve sonrasında baş gösteren grupçu anlayışlar, "MKP" sürecinde yeniden darbeci tasfiyeci boyutu ile yapıya acılar yaşattı. Yapının iradesine yapılan feodal karakterli darbecilik, yapının tasfiyesine dönüştürüldü. Bu süreçle birlikte, bizler de devrimci sorumluluk ve duyarlılığımız gereği, tasfiye edilen PÜ'lerle ve partinin diğer kanadı olarak gördüğümüz, TKP/ML ile temasa geçtik.

TKP/ML'nin de olumlu yaklaşımlarını dikkate alarak, halkın, devrimin çıkarları gereği, ayrı kalmanın artık gelinen aşamada doğru olmadığı sonucuna vardık. Bu vesile ile bundan böyle, TKP/ML saflarında birer dava neferi olarak savaşıma hazır olduğumuzu kamuoyuna ilan ediyoruz.

Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncelerine sempati duyan tüm duyarlı devrimcilere;

Türkiye devrimi ve halkı, bizden sorumluluk ve duyarlılıkla birlikte önderlik bekliyor. Ancak yıllardır ülkemizde gerçek anlamda bu beklentiye cevap veren bir yapılanmayı yaratamadık. Yaratamayışımızın nedenleri; amatörliğimiz, küçük burjuva ideolojik zaaflarımız ve düşman unsurlarının oynadığı oyunlardır. Ancak sonuç ne olursa olsun yıllardır halkın, devrimin istemlerine istenilen düzeyde yanıt olamadık. Bu noktada yaratılan olumlu değerlerimiz de vardır (tali de olsa). Bundan böyle artık amatörliğimizi pratik içinde, sınıf mücadelesinin en zor sahalarında aşarak, ideolojik yetersizliklerimizin üstesinden, devrime ve halka olan bağlılığımızla gelmeyi amaç edinip,

düşmanın her türlü oyununu da siyasi tecrübelerimizle boşa çıkarıp, hedefimize kilitlenelim. Grupların çıkarlarını değil, halkın çıkarlarını, bireylerin davasını değil, devrimin davasını omuzlamaktan geri durmayalım.

Bugün ülkemizde Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın düşüncelerini en ileri boyutta TKP/ML temsil ediyor. Öyleyse o düşüncenin tüm sempatiyanları, gücünü çabalarını bu saflarda kenetlemelidirler.

Nisan 2004

TKP(ML)'den bir grup üye

Not: Yukarıdaki açıklama Dersim kırsalında 13 Nisan 2004 tarihinde şehit düşen Ahmet Laço ve Sevda Yıldız yoldaşların devrimci demokrat kamuoyuna yönelik yayınlanması amacıyla partimize göndermiş oldukları çağrı metnidir. Metinde geçen (...) bölüm devrimci bir örgütün işlerini ilgilendirdiğinden tarafımızdan çıkarılmıştır.

**TKP/ML-MK
Mayıs 2004**

İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğü şiarı PARTİNİN "SAVAŞI GELİŞTİR" ÇAĞRISIDIR!

Elimize posta kanalı ile ulaşan "İbrahim Kaypakkaya'nın ölümsüzlüğü şiarı Partinin 'savaşı geliştir' çağrısıdır" başlıklı yazı ve TKP/ML TMLGB militanları imzalı bir açıklamaya göre militanlar birçok yerde 18 Mayıs'la ilgili eylemler yapmışlardır. Açıklama şöyle;

"İbrahim'in ardılları olan biz TMLGB militanları da onu anmanın ne anlama geldiğini iyi bilmekteyiz. Ve bu bilinçle onu

savaşı olarak anmaktayız ve molotoflarımızın aydınlığında yaşatmaya çalışmaktayız.
* Sarıgazi'de İbo'yu anmak için bir illegal kitle gösterisi örgütledik. 19 Mayıs günü akşam saat 22:00 sularında Atatürk caddesine çıkan 15 kişilik militan grup öncelikle molotof kokteylleriyle caddeyi çift taraflı olarak trafiğe kapadılar. Bu sırada "İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür TKP/ML-TİKKO-TMLGB" pankartı açan GB militanları "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Marks-Lenin-Mao önderimiz İbo savaşıyor TİKKO", "Yaşasın partimiz TKP/ML" ve "İbrahim'den Mehmet'e selam olsun partiye" sloganlarını molotof kokteyllerini yere vurarak haykırdılar. Yaklaşık 10 dakika boyunca sloganlarımızı haykırdı GB militanları. Bölgeden kayıp vermeden geri çekildiler. Eylem son-

rası bölgede terör estiren jandarma, çareyi bölgede bulunan ve eylemi izlemeye çıkan halka küfür ederek saldırmakta buldu.

* 14 Mayıs sabahı saat 17:00 sularında Beşiktaş, Barbaros yolu üzerindeki merkezi viyadüke bomba süsü verilmiş pankart asıldı. "İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür-TKP/ML-TMLGB" yazılı pankart belli bir süre asıldı kaldıktan sonra düşman tarafından kontrollü biçimde indirildi.

* 17 Mayıs günü akşam 22:00 sularında Beşiktaş'ta ATV binasının aşağısındaki Oyak Bank ATM'si GB militanları tarafından molotoflandı. ATM'nin ciddi zarar gördüğü eylem sonrasında düşmanın bölgede düşmanın güvenlik önlemleri yoğunlaştı. Fakat buna rağmen GB militanları bölgeden rahat biçimde çekildi.

* Yine 17 Mayıs günü Yenibosna'da bulunan Akbank ATM'si GB militanları tarafından molotoflandı. Molotof sonrasında ATM'de ciddi hasar meydana geldi.

* Altınşehir'de yoğun bir biçimde yazılmalar yapıldı. "Yaşasın Partimiz TKP/ML", "Yaşasın Halk Savaşı", "İb-

rahim'den Mehmet'e yaşasın Partimiz TKP/ML", "Yaşasın Demokratik Halk Devrimi", "İbo yaşıyor TİKKO savaşıyor", "Gençler dağlara TKP/ML iktidara" vb. sloganların yazıldığı eylem dikkat çekici oldu.

* Nurtepe'de yazılama eylemi gerçekleştirildi. İbo'yu anan ve parti ile devrimimizin propagandasına ilişkin sloganlar yazılırken çok sayıda "TKP/ML-TİKKO" imzaları atıldı.

* Sarıgazi'de İbo'yu anma amaçlı yazılmalar gerçekleştirildi.

* Gebze'de 3 bölgede 18 Mayıs ve NATO gündemlerine ilişkin yazılama eylemleri gerçekleştirilirken eylemlerde çok sayıda parti imzaları da atıldı.

* İstanbul Anadolu yakasında merkezi otoyol kenarına yazılmalar yapıldı. "Kahrolsun halkların katili NATO", "NATO'ya geçit yok" ve "Kahrolsun emperyalizm" sloganlarının yazıldığı eylemde çok sayıda da TKP/ML imzası atıldı. Yazılmaların merkezi yerlere yapılması ise son derece ilgi çekici oldu." Açıklama; "İBRAHİM'DEN MEHMET'E YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!"

YAŞASIN HALK SAVAŞI, KAHROLSUN EMPERYALİZM!" sloganları ile son buldu.

Kavgaya sınımsız sarılmanın adıdır Kaypakkaya

18 Mayıs 1972'de Diyarbakır işkencehanelerinde katledilen komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'yı anma programları çerçevesinde **23 Mayıs 2004** tarihinde **Gazi Mahallesi Ayışığı Sanat Merkezi**'nde bir etkinlik düzenlendi.

Etkinlik, İbrahim Kaypakkaya şahsında devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşu sırasında okunan şiirin ardından açılış konuşması yapıldı. Etkinlik İbrahim Kaypakkaya'yı anlatan şiirlerin okunması ve 18 Mayıs ve içinden geçtiğimiz sürece yönelik düzenlenen söyleşi ile devam etti. Söyleşiye İşçi-köylü gazetesi ve Yeni Demokrat Gençlik dergilerinden birer temsilci katıldı.

İşçi-köylü adına panele katılan **Uğur Parlak** İbrahim Kaypakkaya'nın çıktığı ülke gerçekliği, İbrahim'in devrimci harekete sunduğu katkılar, İbrahim'i anlamının O'nun görüşlerini aktif olarak savunmaktan geçtiği üzerinde durdu. **YDG** adına katılan **Kevser Bora**'nın ise genel olarak 68 kuşağı ve günümüz gençliğinin mücadeledeki yeri ve önemi üzerinde durduğu söyleşi oldukça canlı geçti.

Son olarak çıkan **YDG müzik grubu Nisan Güneşi** İbrahim'i anlatan marş ve türkülerini kitlenin de katılımı ile seslendirdi. Hep bir ağızdan söylenen marşların coşkusu ile etkinlik sona erdirildi.

* Mayıs ayında düşen devrim şehitleri ve 28-29 Haziran tarihlerinde yapılacak NATO zirvesi için **Tohum Kültür Merkezi** tarafından örgütlenen seminere gazeteci-yazar **Ragıp Duran**, yazar **Hasan Kıyafet** ve araştırmacı-yazar **Temel Demirer** katıldı.

İlk konuşmayı yapan **Ragıp Zarakolu** "Sistemin öncelikli hedefi, yeni oluşurken komünist hareketleri yok etmektir. Bunun ilk örneği Mustafa Suphi oldu... Bu tavır daha sonra da devam etti. 71 askeri darbe sürecinde işçiler ve köylüler ile bir halk hareketi yaratan İbrahim Kaypakkaya da bu tavra bir örnektir... Onun gibi böyle bir hareket yaratmak kolay değil. Bu işin yalnız teorisini yapan değil, pratiğini de uygulayan bir insandı. İşçi-köylü muhabiriydi; Trakya'yı, Orta Anadolu'yu ve Türkiye Kürdistanı'nı gezen, gören, çalışma yapan bir insandı... Onun katili gerçekte bugün Ortadoğu'da da insanları öldüren emperyalizmdir" dedi.

Türkiye'deki siyasi gelişimi ve siyasetlerin duruşunu anlatan **Hasan Kıyafet** halktan kopuk olduğuna, olması gerekenin ise onların kendi sorunlarına sahip çıkmalarını sağlamak gerektiği noktasına vurgu yaptı.

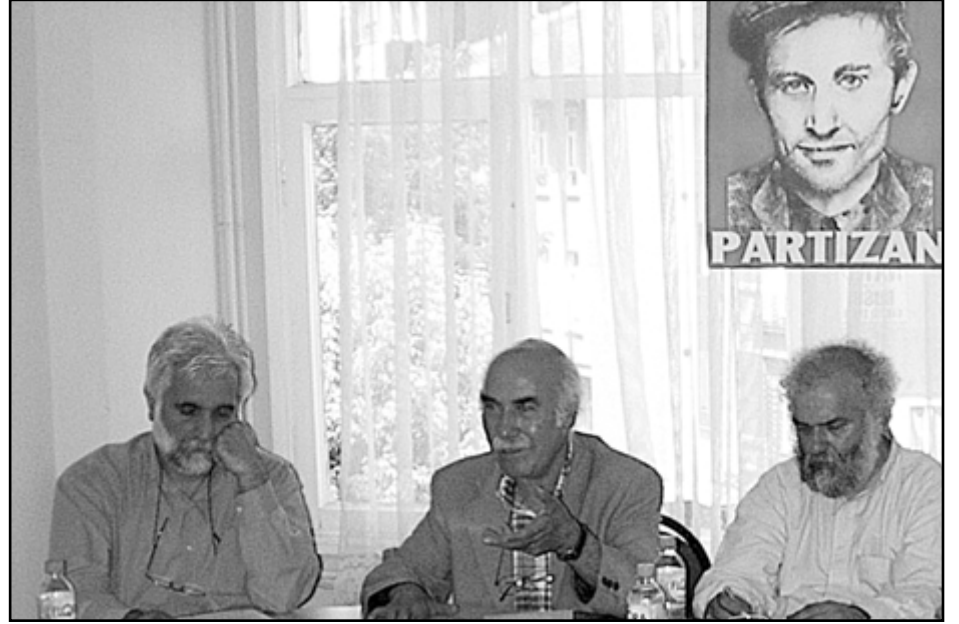
Temel Demirer ise; İbrahim Kaypakkaya ve mücadelesini değerlendirirken "dünya bir Ebu Garib Cezaevi'ne çevrilmişken hatırlamak direnmektir. Karşımıza o kavga dolu yılları bırakalım, kardeş gibi olalım lafları çıkıyor. O günleri unutalım diyorlar, hayır unutmayalım. O günlerde çok etkili olan, komünist olduğumu sorgulamayacağımız bir motifi Kaypakkaya. Biraz onun uğruna dövüştüğü idealleri anımsayalım. Katledildikten 31 yıl sonra, önerdikleri ve uyguladıklarıyla halen doğru... Bugün NATO'yla karşı karşıyayız. İbrahim Kaypakkaya emperyalizme karşı bir çıkış bir başkaldırı... Bugün çok idealist bir mantık gelse de şunu görmek zorundadır, bugün küresel çapta umutla, umutsuzluk dövüşmektedir... Bugün 19 Aralıkta ölen yoldaşlarımızı da kucaklarına alarak, uzuvları kopmuş, ağır yaralan-

mış insanlar zafer işareti yapmaktadır. Hepiniz İbrahim Kaypakkaya'yı hatırlayın... Herkes elini vicdanına koysun, İbrahim Kaypakkaya'yı iyi hatırladığımızda zincirlerimize ihtiyacımız kalmayacak. Ser verip sır vermeyen bir gelenek bize Kemalist burjuvanın bıraktığı Tunceli'yi bize tekrar Dersim olarak vermiştir. Eğer bize biri İbo nerede diye sorarsa ona Dersim'dedir, F tipi hücrelerde yoldaşlarıyla direniyordur, açlık grevi yapıyor veya Nepal'de diyebiliriz, bizimkilerle dövüşüyor... Ama İbrahim'i anlatmak çok zor. Bugün İbrahim'i anlatmak emperyalizme ve uşaklarına karşı koymaktır" dedi.

En son Partizan adına konuşan panelist "O'nun ardılı olmanın ağırlığı içindeyim ama ben şunu belirtmek istiyorum. 71 yılının devrimcilerinin kararlılığına, mücadelesine ve kavgalarına olan inancı paylaşarak aynı hislerle ve aynı kararlılıkla onların ardılları olarak mücadeleye devam ettirdiklerine inanıyorum. Unutmadık, unutturmayacağız. İbrahim'i anlamak, O'nu yaşamak her devrimcinin bir sorumluluğu olarak direniş şiarı olması gerektiğini anlaması birey olarak kenarda kalmayarak örgütlü bir şekilde mücadele vermesidir... İbrahim'in mücadelesini bir kenara bırakıp yok saymaya çalışanları tekrar değerlendirelim. Büyük bir kesimi, kendine aydınım, devrimciyim diyen bu kişiler İbrahim'in Kemalizm tespitlerini reddedip algılatmamaktadır. Bir de İbrahim şöyle anlatılmaya çalışılıyor; gençti, gençler çok hata yapar zaten. Bu insanlar O'nu unutturmaya çalışan, İbrahim'in Kemalizm'e, ulusal soruna bakış açısının, O'nun komünizme olan bağlılığının gözükmemesine çalışan insanlardır... İbrahim'le diğer düşünceler arasındaki farkı da koyabilmeliyiz. İbrahim tespit ve mücadelesiyle Anadolu'da komünist bir önderdi... İbrahim'i düşünürken kendimizin emperyalizme ve faşizme karşı olan bu mücadelenin nerede olduğunu düşünmeliyiz. Bugün Ortadoğu'da fütursuzca bir saldırı var. Ve bugün kendiliğinden bir direniş filizlenmekte. Bugün bu anti-emperyalist mücadelelerdeki ideolojik ayrımları ve sınıfsal duruşları ortaya koymak lazım. İbrahim devrimci cephe içerisinde kendisini işçi sınıfı ideolojisine bağlamış, halkın kurtuluşunun halkla beraber olacağını ispatlamış bir insan, bir komünist önderdir" dedikten sonra seminer alkışlarla bitti.

KAYPAKKAYA İZMİR'DE ETKİNLİKLERLE ANILDI

Partizan Dergisi İzmir Temsilciliği Kaypakkaya'nın 31. katlediliş yıldönümünde bir anma etkinliği düzenledi. **23 Mayıs 2004** tarihinde **İzmir Ayışığı Sanat Merkezi**'nde yapılan etkinlik bazı eksiklere rağmen başarılı geçti. Komünist önder Kaypakkaya şahsında devrim, sosyalizm ve komünizm şehitleri anısına yapılan saygı duruşunda "**Vartnik'te bir köm**" şiiri okundu. Ardından dia gösterimi yapıldı. Yapılan dia gösteriminde Kaypakkaya, Proletarya Partisi şehitleri, 68 kuşağının şehitleri, komünist ustalar ve emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesi veren ülkelerden kesitler sunuldu. Etkinlik Proletarya Partisi şehidi **Hasan Hakkı Erdoğan**'ın "**Nedir Partizan**" şiiriyle devam etti. Ardından ise günün anlam ve önemini, Kaypakkaya'yı anlatan Partizan imzalı konuşma yapıldı. Konuşmanın ardından yapılan şiir dinletisinde duygusal anlar da yaşanırken et-

kinlik, verilen kısa bir aranın ardından müzik dinletisiyle devam etti. YDG tarafından hazırlanan müzik dinletisinde İbrahim'e yazılan marşlar hep birlikte söylendi. Etkinlik halaylarla bitirken **ÖMP**, **Alnteri**, **HÖC**, **DHP**, **Mücadele Birliği**, **Ayışığı Sanat Merkezi**, **78'liler Vakfı Girişimcileri** etkinliğe mesajlarıyla katıldılar. Sahneye İbrahim'in resmi bulunan "**Ver elini kavga büyüsün, umut başkaldırın yürüsün**" yazılı Partizan pankartı da asılırken **78'liler Vakfı Girişimcisi Servet Ali Çınar** etkinliğe çelenk gönderdi.

*İzmir'in **Konak**, **Çankaya**, **Alsancak**, **Gümrük**, **Kemaraltı**, **Narlıdere** ve daha birçok yerinde yapılan afişlemelerle komünist önder yoldaşları tarafından anıldı. **19 Mayıs 2004** tarihinde **Narlıdere-Narbel**'de afişleme yapan gazetemiz çalışanı **Erdinç Özbay** ve okurlarımız **Kemal Türker**, **Ferhat Kıvrak**, **Serkan Elibüyük**, **Yavuz Karataş**, **Boran Doğan** ve **Gülden Yıldız** sivil polislerce zorla gözaltına alındılar. Yaklaşık 3 saat gözaltında tutulan çalışmamız ve okurlarımız savcılığa çıkarılmadan serbest bırakıldılar.

***18 Mayıs 2004** tarihinde Kaypakkaya YDG ve DGH tarafından yapılan ortak etkinlikle **İzmir Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi** önünde anıldı. Saat 12:00'de başlayan anmada Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesi kısaca anlatılarak şiirler okundu. Müzik dinletisiyle devam eden anmada sık sık "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "**Faşizme karşı omuz omuz**" vb. sloganlar atıldı. Anmada "**Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür**" ve "**Birlik mücadele zafer**" yazılı ve İbrahim'in resmi bulunan pankartlar asıldı. Anmada saygı duruşunda "**Vartnik'te köm**" şiiri okunurken Partizan, İzmir Gençlik Derneği, DPG ve DHP de mesajlarıyla etkinliğe katıldılar. (**İzmir**)

18 MAYIS ANMA DEĞİL, CANLANMA GÜNÜDÜR

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya Ankara'da yapılan bir etkinlikle anıldı.

22 Mayıs günü **DİSK Genel-İş**'te bir araya gelen ve **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Demokratik Gençlik Hareketi** tarafından ortak örgütlenen etkinlik açılış konuşması ile başladı. İbrahim Kaypakkaya'nın ulusal sorun, Kemalizm, devrimin yolu, karakteri, hedefleri vb. birçok konuda ortaya koyduğu sistematik görüşleri dile getirilerek, Faşist Kemalist diktatörlüğün **Mahir Çayan**, **Si-**

nan Cemgil ve **İbrahim Kaypakkaya**'dan büyük yenilgi aldığımızın altı çizildi.

Konuşmanın ardından devrim şehitleri için saygı duruşuna geçildi.

İlk konuşmaları yapmak üzere **96 Ölüm Orucu direnişçisi Eyüphan Başar** ve **2000 Ölüm Orucu direnişçisi Önder Mercan** kürsüye geçtiler. Eyüphan Başar, İbrahim Kaypakkaya'nın inceleme yönü üzerinde durarak konuşmasını sürdürürken Önder Mercan da teori ve pratik uyumundan söz etti. **Alnteri**, **Kaldıraç**, **Gençlik Derneği Lise Komisyonu**'nun gönderdiği mesajlar okundu. Ardından "**Kırmızı Gül Buz İçinde**" belgeseli izlendi. Şiir dinletisi ile devam eden etkinlik kavga türkülleri ve marşlarının Dersim'de şehit düşen **Ahmet Laço** ve **Sevda Yıldız** anısına güçlü bir şekilde seslendirilmesi ile sona erdi. (**Ankara**)

MUĞLA

Muğla'da da YDG okurları tarafından DGH ile birlikte organize edilen anma etkinliği EMEP il binasında yapıldı. Etkinlik devrim ve komünizm şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. İbrahim Kaypakkaya'nın hayatının anlatıldığı etkinlikte ayrıca şiirler okunarak, "**Kırmızı Gül Buz İçinde**" isimli belgesel izletildi. Etkinlik kavga türküllerinin hep beraber söylenmesinin ardından son buldu.

MERSİN

23 Mayıs Pazar günü Mersin **Demirtaş Mahallesi**nde **Partizan** imzalı afişleri yapan gazete çalışmamız **Selçuk Birginal** ve okurlarımız **Özgür Elitemiz**, **İlksen Bitnel**, **Tarık Batnaz** dövülerek gözaltına alındılar. Saat 17:00 sıralarında Demirtaş Yumuktepe Kırakolu'na götürülerek orada keyfi bir şekilde saatlerce alıkonuldular. Gece 11:00 sıralarında avukatın gelmesi ile ifadeleri alınıp, kimliklerine el konularak bir gün sonra savcılığa çıkarılmak üzere serbest bırakıldılar. Çalışmamız ve okurlarımız savcılığa götürülmek üzere önce Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldüler. Orada Yumuktepe Polis Karakolu'na bağlı polislerin saldırısına uğradılar. Saldırının ardından çalışmamız ve okurlarımız Adli Tıp'a götürülmeden Savcılığa çıkarıldılar. Savcılıktan serbest bırakıldılar. Daha sonra gazete çalışmamız Selçuk Birginal Emniyet Müdürlüğü'ndeki saldırıdan dolayı Savcılığa suç duyurusunda bulundu. Savcılık tarafından gönderildiği Adli Tıp tarafından 1 günlük iş görmezlik raporu aldı.

İnfaz Yasası eylemlerle protesto ediliyor

Geçtiğimiz günlerde bir araya gelerek Yeni İnfaz Yasa Tasarısı'nı Kırıklar 1 No'lu F Tipi Hapishanesi önünde protesto eden İHD, ÇHD ve TAYD-DER eylemlerini sürdürüyorlar.

*21 Mayıs 2004 tarihinde öğlen saatlerinde biraraya gelen İnfaz Yasası karşıtları Buca Hapishanesi önünde buluştular. Burada yapılan açıklamayla, çıkarılan yasanın sonucunda tutsakları birçok saldırının beklediği belirtilerek, yasaya karşı çıkılması gerektiği vurgulandı. Sık sık "Zindanlar yıkılsın, tutsaklara özgürlük", "Faşizme karşı omuz omuza", "İnfaz Yasası'na hayır" vb. sloganlar atılırken, eylem hapishane önüne karanfillerin bırakılmasıyla sona erdi.

* 27 Mayıs 2004 tarihinde aynı kurumlar tarafından İnfaz Yasası'na

karşı imza standı açıldı. Saat 13:00'te Kemeraltı girişinde açılan standta halk ilgi göstererek yasaya karşı imzalarıyla destek verdiler. Standdan yapılan konuşmalarla devletin Tek Tip Elbise, zorla çalıştırma, zincire vurma, dayattığı yasaklar da protesto edildi. Stand 27-28-29 Mayıs tarihleri boyunca 3 gün açık tutulacak ve imza toplanacak. Ayrıca yaşanan saldırıları kınamak için Adalet Bakanlığı'na yollanması için halka "İnsan haklarıyla insandır" yazılı kartlar da dağıtıldı.

* 29 Mayıs 2004 tarihinde bir araya gelen kurumlar kampanyalarını yaptıkları eylemle sonlandırdılar. Saat 12:30'da DEHAP Konak İlçe binası önünde toplanan İnfaz Yasası karşıtları eylemlerini başlatarak Konak-Sümerbank'a doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca sık sık "Faşizme

karşı omuz omuza", "Yaşasın halkların kardeşliği", "İnfaz Yasası'na hayır", "Tek tip insan olmayacağız" vb. sloganlar atıldı. Sümerbank önünde yapılan ortak açıklamayı İHD Genel Başkan Yardımcısı Eren Keskin okudu. Keskin, tek tip elbise ve yasayla hedeflenenin insan onurunu teslim almak olduğunu vurguladı. Keskin konuşmasının devamında "Çağrımız tüm insanlığadır. Yaşananlara sessiz kalmayalım" dedi. Tek Tip Elbise uygulamasını anlatmak için iki İHD'li tek tip elbise giyindiler. Zincirlerle de bağlanan İHD'liler 1984 yılında yazılan bir tutsak mektubunu okuyup tek tip elbiseyi üzerlerinden çıkarıp attılar. Eylem alkışlarla bitirilirken yapılan eylemlere Partizan, ÖMP, DHP, BDSP, ESP ve Mücadele Birliği de katılarak destek verdiler. (İzmir)

Kayıplar Haftası etkinlikleri

17-31 Mayıs Kayıplar Haftası etkinlikleri 22 Mayıs'ta Galatasaray Lisesi önünde yapılan oturma eylemiyle devam etti.

YAKAY-DER, ICAD ve İHD İstanbul Şubesi'nin örgütlediği TUYAB'ın da destek verdiği oturma eyleminde Hasan Ocak'tan Vedat Aydın'a, Musa Anter'den Aysel Malkoç'a Serdar Tanış ve Ebubekir Deniz'den Hasan Gülünay'a kadar pek çok kaybın ve faili "meçhullerin" resimleri taşındı.

Grup adına konuşan YAKAY-DER Başkanı Pervin Buldan "Ülkede Özgür Gündem gazetesinde boy boy haberleri çıkan JITEM itirafçısı Abdulkadir Aygan'ın itirafı üzerine devlet herhangi bir girişimde bulunmamıştır. Buradan hükümeti göreve çağırıyoruz ve faili meçhul cinayetlerin aydınlatılması için gerekli adımların atılmasını istiyoruz" dedi.

Eylemde gözaltında kaybedilen Hasan Ocak'ın ablası Hüsnüye Ocak da kardeşinin Newroz'da gözaltına alındığını, işkence tezgahlarından geçirildikten sonra öldürüldüğünü belirterek şunları ifade etti: "Süleyman Demirel, Tansu Çiller, Deniz Baykal, Hikmet Çetin yargılanmalıdır. Katiller unutmaz ki, ellerimiz devamlı yakalarında olacaktır".

Gözaltına alındıktan sonra ailesi tarafından cesedi tesadüfen bulunan Rıdvan Karakoç'un kardeşi ise, "Kardeşimin çiçek koyacak bir mezarı olduğu için kendimizi şanslı hissediyoruz. Bütün kayıp yakınlarımızın talepleri aynı" derken eylem, diğer kayıp yakınlarının da söz almasıyla sona erdi.

23 Mayıs 2004 tarihinde ise Hasan Ocak ve Rıdvan Karakoç'un mezarları başında anma yapıldı.

Gazi Cemevi önünde toplanan kayıp yakınları "Irak'ta, Filistin'de, Türkiye'de kaybedenler kaybedecek" yazılı pankart ve "İşkenceci ABD, işbirlikçi AKP" yazılı dövizler ile Hasan Ocak, Rıdvan Karakoç, Hüseyin Toraman, Hasan Gülünay gibi birçok kaybın resimleri taşındı. ESP, BEKSAV, EKB, SGD, Mücadele Birliği, DEHAP ve Partizan'ın da destek verdiği anmada sık sık "Hasan Ocak yoldaş ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Katil devlet hesap verecek", "Rıdvan Karakoç ölümsüzdür", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Şehit namurunu" vb. sloganlar atıldı.

Rıdvan Karakoç ve Hasan Ocak'ın mezarına karanfiller bırakan grup, iki mezarda da anma gerçekleştirdi. DEHAP İstanbul İl Başkan Yardımcısı Nizamettin Öztürk, karanlık bir dönemde faili meçhullerle birçok insanın kaybedildiğini belirtti. Rıdvan Karakoç'un kardeşi Hasan Karakoç da "Binlerce faili meçhul ve kayıp yaşandı. Bunlar Abdulkadir Aygan'ın itirafıyla kanıtlanmıştır. Başbakan 'devlet terör uyguluyor' diye İsrail'i kınıyor. Ama Türkiye'de yapılan devlet terörünü görmüyor" diyerek katillerin yargılanmasını istedi.

Anmada bir konuşma yapan ICAD üyesi Muharrem Esina "Emperyalizm bugün Irak'ta aynı katliamları yapıyor. Biz sınıfların, savaşın olmadığı bir dünya için mücadele edeceğiz" dedi. Hasan Ocak'ın ağabeyi Ali Ocak ve yine yakınlarını kaybedenlerin duygularını ifade etmesinin ardından anma Grup Vardiya'nın söylediği türküleri, alkışlar ve sloganlar eşliğinde sona erdi. (İstanbul)

İzmir'de Kayıplar Haftası eylemi yapıldı

İHD İzmir Şubesi devletin kaybetme politikasını protesto için 17-25 Mayıs Kayıplar Haftası'nda eylem yaptı. 17 Mayıs 2004 tarihinde İzmir İHD önünde bir araya gelen insan hakları savunucuları yaşanan saldırıları kınamak için Konak-Sümerbank önüne doğru yürüyüşe geçtiler. Yol boyunca sık sık "Hepimiz Şilili, hepimiz Arjantinliyiz", "İnsanlık onuru işkenceye yenecek", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganlar atıldılar. Sümerbank önünde yapılan açıklamayı İHD İzmir Şubesi Başkanı Mustafa Rollas okudu. Rollas, kaybetmelerin bir devlet politikası olduğunu belirtip, bugün halen kaybetmelerin sürdüğünü de söyledi. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapılırken kaybedilerek katledilen devrimcilerin resimleri ve işkence resimleri açıldı. Eylem alkışlar ve sloganlarla bitirildi. (İzmir)

BURSA

17 Mayıs günü İHD'de toplanan kitle burada kayıpların resimlerini taşıyarak ve dövizler açarak alkışlarla Heykel yolunu trafiğe kapattı. Ahmet Vefik Paşa Tiyatrosu önüne kadar yürüyen kitle adına İHD Şube Başkanı Mutlu Manyas basın açıklamasını okudu. Manyas şöyle dedi: "Bugün Irak'ta devam eden işgalde işkence, kötü muamele, yargısız infaz ve her türlü hukuksuzluğun yanı sıra kayıp insanların sayısı binlerle ifade edilmektedir. Biz insan hakları savunucuları dünyanın hiçbir ülkesinde tek bir insanın daha gözaltında kaybedilmemesi, bu insanlık ve hukuk dışı uygulamanın son bulması için mücadelemize devam edeceğiz" diyerek açıklamaya son verdi.

21 Mayıs günü ise saat 20:30'da AKP önünde mum yakma ve oturma eylemi yapıldı. Şube Sekreteri Nadir Karlılar, günün anlamı ile ilgili basın metin okudu. Kitle "Katil devlet halka hesap verecek", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" gibi sloganlar atılan eylem, alkışlarla bitirildi.

26 Mayıs günü saat 19:00'da Bursa Eğitim-Sen Şubesi salonunda Hüseyin Karabayır'ın Boran adlı filmi gösterildi.

ADANA

21 Mayıs günü İHD önünde yapılan basın açıklamasında dernek adına açıklamayı okuyan İHD Adana Şube Sekreteri Ethem Açıklalın, Arjantin'deki "Plaza de Mayo Anneleri"nin mücadelesinin birçok ülkede olduğu gibi gözaltında kayıplar ülkesi Türkiye'ye de örnek olduğunu belirterek 21 Ocak 2001 tarihinde gözaltında kaybedilen HADEP Silopi İlçe Başkanı Serdar Tanış ve İlçe Sekreteri Ebubekir Deniz'den hala haber alınmadığını hatırlattı. Basın açıklaması sonrası oturma eylemi yapan İHD üyeleri ellerinde kayıpların fotoğraflarını taşıyarak sık sık "Kayıplar bulunsun, hesap sorulsun", "Deniz Tanış inadına barış", "Kaybedenler kaybedecek" şeklinde sloganlar attı.

Devrimci ve komünist tutsaklardan dilekçe

ABD emperyalizminin Irak işgalindeki katliamcı, tecavüzcü, işkenceci, ırkçı yüzü Ebu Garib zindanında yaşananların basına yansımalarıyla bir kez daha görüldü. Bunun üzerine gerek emperyalist devletler, gerekse ülkemizin patron-ağa devleti “kendi ülkelerinde hiç işkence yokmuş gibi” ikiyüzlü bir tutum sergilediler. Devrimci ve komünist tutsaklar yapılan bu ikiyüzlü açıklamaları teşhir etmek amacıyla, konuyu işleyen duyarlı gazete köşe yazarlarına, aydınlara, Adalet Bakanlığımıza, TBMM İnsan Hakları Komisyonu’na ve bu komisyonun üyelerine mektuplar gönderip, dilekçeler verdiler. Devrimci Komünist tutsakların TBMM İnsan Hakları Komisyonu’na verdikleri dilekçelerde;

“...Irak’ta ortaya çıkan işkence fotoğraflarını gören (katliam ortağı olanlar da dahil), herkes işgalci ABD’ye lanet okuyor. İşkencecilerin yargılanmasını istiyor. Üst üste işkenceyi, vahşeti kınayan açıklamalar yapıyor. TBMM İnsan Hakları Komisyonu’nda bu konu ile ilgili bir açıklama yaptı. Komisyon Başkanı AKP Milletvekili **Mehmet Elkatmış**, kınama bildiririnden bir gün önce, 5 Mayıs Çarşamba günü yaptığı açıklamada: ‘ABD’nin yaptığı yeni bir şey değil bu. Her zaman için, her yerde yaptıklarıdır. Ama bu artık bardağı taşırdı. Asıl üzüntü verici taraf dünya kamuoyu ve uluslararası kuruluşların sessiz, duyarsız kalması, gerekli tepkiyi göstermemesidir. Niye

dünya buna kayıtsız kalıyor, bunu anlamıyorum...’ diyerek ortaya çıkan vahşet karşısındaki duyarsızlığa tepkisini ifade etmiştir.

Uluslararası kuruluşların gerekli tepkiyi göstermemelerinin nedeni bilinmez değildir. Açık ki bu tepkisizlik işgalin, katliamın, zulmün bir biçimiyle ortağı olmalarından kaynaklıdır. Irak’taki işkencede, katliamlarda, tecavüzlerde siyasi, ahlaki, vicdani sorumlulukları olmalarındandır.

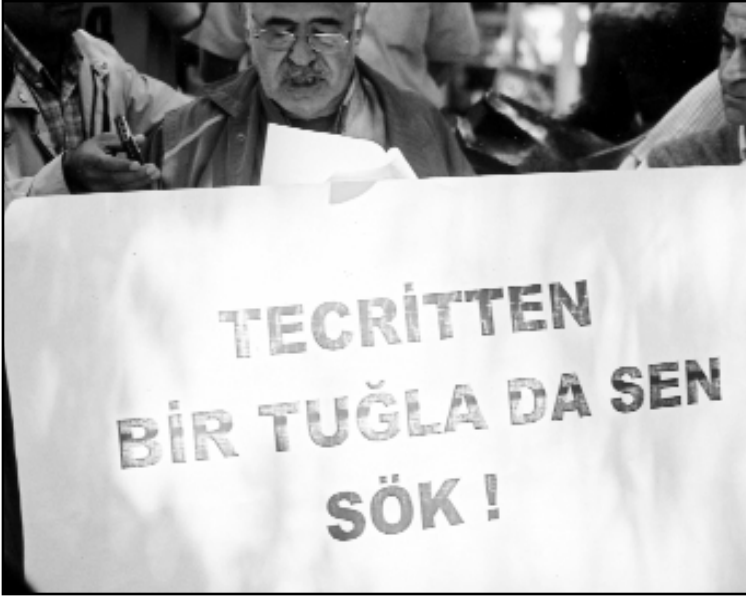
Elkatmış’ın, ‘...niye dünya buna kayıtsız kalıyor, anlamıyorum.....’ sözlerinin cevabı, sadece başkanı olduğu komisyonun faaliyetlerinde bile vardır. Bırakalım dışarısını, sadece biz tutsaklara 26 Eylül 1999’da Ulucanlar Katliamı sırasında yapılanlar, Ulucanlar hamamında kanımızın oluk oluk akmasına neden olan işkenceler, sapasağlam alınan arkadaşlarımızın işkence ile öldürülmesi, 19 Aralık 2000 katliamı ve sonrasında yapılanlar Irak’ta yapılanlardan farklı mı? Daha mı az vahşi? Bilmiyor musunuz, neden kayıtsız kaldınız? Örneğin Türkiye’deki hapishanelerin çoğu komisyonunuzca gezilmiş, ‘denetlenmiştir’. Bu denetimler sonucu yapılan açıklamalar Elkatmış’ın bugün bahsettiği ve ‘anlaşılmaz’ bulunduğu duyarsızlıktan daha vahim değil mi? F tipi hapishanelerin ‘denetlenmesinden’, İzmir Buca Hapishanesi’nde çocuklara yapılan işkenceyi araştırdıktan sonra yapılan açıklamalar bizlerin ve ka-

muoyunun hafızasından gitmemiştir. Bırakalım önceki katliamları, yakın zamanda yaşanan Ulucanlar ve 19 Aralık katliamının sorumluları hakkında bu tür bir açıklama neden yapılmadı, yapılmıyor? Ulucanlar ve 19 Aralık’ta bizlere yapılanlar daha mı az vahşidir, işkencenin dozu daha mı düşüktür?” diye sordular.

Dışarıya yönelik saldırılara da değinilen açıklamada “bırakalım öncesini sadece Haziran ayından İstanbul’da yapılacak NATO zirvesi öncesi, ülkemizde bu zirveye karşı muhalefet edecek demokratik kitle örgütlerine ve onların çalışanlarına, yöneticilerine yönelik yapılan kaçırma, işkence, tecavüz, fişleme vb. yasadışı uygulamalara bakalım. NATO zirvesi öncesi, zirvenin yapılacağı ve onun yakınındaki semtlerde, mahalle mahalle, ev ev insanlar fişlendi, üç yüz bin insanın yasadışı bir şekilde fişlendiği basına yansıdı. Sosyalist Basın büroları, demokratik kitle örgütleri basıldı, kapatıldı, çalışanları yaşadığı bir şekilde tutuklandı, polis kaçırma ve tecavüz pratiklerini tırmandırdı, Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Türkiye Seksiyonu Çalışanı **Aliyah Elisabeth Brunner** ve Emekçi Kadınlar Birliği çalışanı **Derya Aksakal** polisçe kaçırıldılar, cinsel tacize uğradılar, kollarında sigara söndürülüp ölümle tehdit edildiler. **Hanife Şennur Pat**’a polis copla tecavüz etti. Bursa’da İHD yöneticisi **Burcu Gümüş**’e gündüz sokak ortasında tecavüze yeltenildi, direndiğinde

kaba dayağa başvuruldu” denildi.

Devrimci tutsaklar aynı konu hakkında açıklamalarda bulunan TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkan Yardımcısı **Cavit Torun**’un açıklamalarını konu aldıkları diğer mektup ve dilekçelerinde ise özetle, ABD’nin bugün Irak’ı işgal etmesinde Cavit Torun’un da mensup olduğu AKP hükümetinin oynadığı rolleri belirtip Cavit Torun’un açıklamasında “**Türk askeri asla böyle birşey yapmaz, hatta aklından bile geçirmez**” dediği hatırlatılarak, “...yıllardır **T. Kürdistanı’nda köylüleri zulüm altında inleyen başka ülkenin askerleri midir? Kürt köylüsünü, kadını, kızı, erkeğiyle köy meydanlarında soyup foseptik çukurlarına sokan, erkeklik organlarına ip bağlatıp karısına çektirenler, gelinlere, genç kızlara tecavüz edenler başka ülkenin askerleri midir?** Cavit Torun, illaki çok somut bilgi istiyorsanız, tecavüze uğradığı için intihar eden, **Tokat**’ın **Çerdeğin** köyündeki, Fadime geline tecavüz edenleri araştırın. ‘Türkiye böyle birşey yapsa tüm dünya ayağa kalkardı. Çünkü bu görüntüler insanlık dışı. Hayvanlar bile birbirlerine böyle şey yapmaz’ diyen C. Torun haftalardır, başka bir ülkede yayınlansa kıyametleri koparacak açıklamalarda bulunan **JİTEM** mensubu Abdülkadir Aygan’ın **Özgür Gündem** gazetesindeki açıklamalarını okusun” dediler. (H. Merkezi)

Tecritten bir tuğla da sen sök

Devlet devrimci tutsakları teslim almak için her yolu denemeye devam ediyor. Hücrelere atılan, fiziksel olarak engellenen devrimci tutsakların direnişi, devrimci tutsakların teslim alınmama yacağını bir kez daha gösterecek.

Ceza İnfaz Yasa Tasarısı devletin bu süreçte devrimci tutsakları ve onların şahsında toplumu köleleştirmesinin yeni bir yöntemi. Oldukça kapsamlı bir içeriğe sahip Yasa Tasarısı tutsakların yaptığı her şeyi yasaklayan, hücrede bile yok etmeye çalışan bir yapıda. Şu anda Meclis Alt Komisyonlarında bekletilen yasayla ilgili olarak **İnsan Hakları Derneği** bir kampanya başlatarak kamuoyunu bilgilendirmeye çalışıyor. Bu amaçla

İHD Ankara Şubeye bağlı Cezaevi Komisyonu tarafından **29 Mayıs**’ta Yüksel Caddesi’nde bir basın açıklaması yapıldı. “**Tecritten bir tuğla da sen sök**” adıyla başlatılan ve birçok şubede işlenen, kurumların da destek verdiği kampanyanın bir parçası olarak yapılan açıklamada, tutsakların yaşadığı tecrit gerçeği dile getirildi. Ceza infaz yasa tasarısının duyarlı, demokrat, ilerici kurumların ve insanların desteği ve sahiplenmesi ile durdurulabileceği ifade edildi. “**Cezaevi Komisyonu**” dövizler ile tasarımı kitleye tanıtmaya çalışırken, eylemlerini her **Cumartesi** günü **12:30**’da düzenleyeceğini açıkladı ve destek sunulmasını istedi. (Ankara)

Çocuklarını ziyaret için gittikleri **Tekirdağ F Tipi Hapishanesi**’nde, askerler tarafından dövülen tutsak yakınları 20 Mayıs günü **İHD İstanbul Şubesi**’ne başvurdu. İHD Cezaevleri Komisyonu Temsilcisi **Ümit Efe** ve İHD Şube Yöneticisi **İsmail Karagöz** ve tutsak ailelerini temsilen **Kamber Saygılı** basın açıklaması yaparak, Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’nde yaşanan sorunlara dikkat çekti. D ve F tipi hapishanelerde tecrit ve işkencenin sürdüğünü ifade eden Ümit Efe, “Tekirdağ F Tipi Hapishanesi sürekli basının gündeminde olan bir yer. Bu ha-

Tutsak yakınlarına saldırı

pishaneye çocuklarını görmeye giden aileler saldırıya uğruyor. “**Bu nasıl bir uygulama**” dediğimizde cevap verilmiyor. Hasta olan tutukluların tedavisi yapılmamaktadır” diye konuştu.

“DÖVÜLEN 2 KİŞİ EVDEN ÇIKAMIYOR”

Hapishanedeki oğlu **Ali Haydar Saygılı**’yı görmek için gittiği Tekirdağ F Tipi Hapishanesi’nde, askerler

tarafından keyfi bir şekilde dövüldüklerini ifade eden Kamber Saygılı, yaşadıklarını şöyle anlattı: “17 Mayıs günü saat 16.00 sıralarında oğlumu gördüm. Görüşten çıkarken diğer oğlum **Niyazi Saygılı**’yı nedenini açıklamadan gözaltına almak istediler. Biz ise gözaltına alma gerekçelerini öğrenmek istedik. Ama orada bulunan yüzbaşı, direndiğimizi sanarak, askerlere “Vurun, ezin bunları” diye tali-

mat verdi. Yaklaşık 25 kişi coplarla dövüldük ve şiddete maruz kaldık. Oysa daha sonra oğlumun kaçak olmadığı ortaya çıktı. Dövülenlerden 2 kişi evden çıkmadığı için buraya gelemedi.”

İsmail Karagöz de, gerçekleştirilen bu tarz uygulamalarla “**Çocuklarınıza sahip çıkmayın**” mesajının verilmek istendiğini vurgulayarak, “**Irak’ta yapılan işkence karşısında insanlık dışı denilirken, yıllardır hapishanelerde yaşanan işkenceler görülüyor**” diye konuştu.

(H. Merkezi)

22 Mayıs 2004 tarihinde katledilişinin 31. yılında ÜÇ BİN YÜREK KAYPAKKAYA'YI ANDI

Türkiye proletaryasının komünist önderi İbrahim Kaypakkaya katledilişinin 31. yılında Almanya'nın Wuppertal şehrinde düzenlenen bir geceyle anıldı. **Almanya**, **Avusturya**, **İngiltere**, **Hollanda**, **İsviçre**, **Belçika** ve **Fransa**'dan binlerce partizanın katıldığı anma gecesine, devrimci parti ve çevrelerden de mesajlar geldi.

Büyük proleter kültür devriminin dünyayı dalga dalda sardığı 1966 sonrasında, dünya çapında kurulan onlarca yeni ve genç komünist partisine Türkiye coğrafyasında da TKP/ML katıldı. Ülkemizin iç devrimci dinamikleri, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, köylü toprak işgalleriyle birleşen Büyük Proleter Kültür Devrimi İbrahim Kaypakkaya'nın o güne kadar birikimlerini yeni bir nitel sıçratmaya evirdi. Tüm birikim ve araştırmaları Türkiye sınıf mücadelesinde Kaypakkaya önderliğinde yeni bir sayfayı açıyordu. İhanet ve teslimiyet, oportünizm ve parlamenterist düşüncelerin yerle bir edildiği yeni bir adımın atılmasını sağlayan Kaypakkaya, **24 Nisan 1972**'de kurduğu TKP/ML'yle ileri bir seviyeyi yakalayarak çığır açıyordu. Evet bu Türkiye sınıf mücadelesi açısından bir çığır. O tarihe kadar tartışılan bir çok yanlış ve çarpılmış gerçeğe Kaypakkaya "**dur**" diyerek, Türkiye devriminin manifestosu olan görüş ve çözümlemeleleriyle yeni bir sayfa açtı. Türkiye devriminin aşamalarını, devrimde dost ve düşman sınıfların tahlilini, devrimin yolunu ve hedeflerini, Türkiye tarihinin değerlendirmesini, Kürt ulusal sorunu, Kemalizm değerlendirmesi, parti anlayışı, partinin siyasal hattı, ideolojik dayanaklar konusunda tam bir çözümlerde bulunan İbrahim Kaypakkaya, çok geçmeden düşmanın dikkatini çekmiş ve TKP/ML, faşizmin saldırı hedeflerinden biri haline gelmişti. "En tehlikeli görüşlere sahip kişi" olarak düşman listesinin baş sıralarına geçen Kaypakkaya dönemin bir çok devrimci önderi gibi yok edilmek için yoğun bir takibe alındı.

TKP/ML devrimin kırlardan şehirlere doğru olan stratejisi ışığında kırsal alana yerleşen Kaypakkaya Vartnik'te çıkan çatışmadan kurtulmasını takiben yapılan bir ihbar sonrası düşman tarafından yaralı ele geçirilmesiyle götürüldüğü Diyarbakır işkencehanelerinde **18 Mayıs 1973** tarihinde katledildi.

Faşizm onu katletmekle her şeyin bittiğini sandığı bir süreçte onun ardılları TKP/ML'yi sınıf mücadelesindeki yerini almalarını sağlayarak bugünlere geldirdiler. Yüzlerce şehidiyle, sınıf mücadelesindeki yerini tereddütsüz koruyan TKP/ML, Kaypakkaya'nın görüşlerini kendine rehber edinerek mücadelesine devam ediyor. Binlerce taraftarı, sempatzanı, kadrosu ve militanıyla her 18 Mayıs'ı bir kavga günü olarak kavrayan ve Kaypakkaya'yı bu bilinçle anan partizan yürekler bu yılda aynı duygu ve düşünceyle O'nu andılar.

Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde aylar öncesinde başlayan bu faaliyet 22 Mayıs günü coşku seline dönüşerek partizan yüreklerin ve dostlarının dudaklarında kavga ve kararlılığın sloganına dönüştü. On bin afiş, 30 bin el ilanı, tüm Avrupa sokaklarının Kaypakkaya afişleriyle süslendi ve dağıtılan el ilanlarıyla Kaypakkaya anma gecesine katılım çağrıları yapıldı.

Haftalarca süren çalışma 22 Mayıs günü üç bin kişinin katıldığı bir coşku seline dönüştürüldü. Anma saat 16:00'da hazırlanan dia gösterisiyle başladı. Ardından Proletarya Partisi'nin şehitleri, devrimci önderler ve dost örgütlerin şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruyla devam etti. Kültürel programda **Grup Haykırış**, Partizan Sanat Topluluğu, **Ozan Cemalettin**, Metin-Kemal Kahraman ikilisi, **Arzu**, **Kazım Koyuncu** ve **Agire Jiyan** yer aldı. Programın ilerleyen saatlerinde uluslararası dost ve kardeş parti delegasyonları anons edildiğinde "**Yaşasın enternasyonal dayanışma**" sloganlarının salonda yarattığı coşkuyla konuşmalarına başlayan Filipinlerden, Yunanistan'dan, Almanya'dan, Nepal'den, Bangladeş'ten, Afganistan'dan konuşmacılar Kaypakkaya'nın sınıf mücadelesindeki yeri ve bıraktığı mirasın öneminden bahsettiler.

Geceye ayrıca TKİP Yurtdışı Örgütü, TİKB Almanya komitesi, MLKP, MKP Yurtdışı Bürosu da mesajları ile katıldı. Gece parti ve şehitlere bağlılığın ifadesi olarak sloganlar eşliğinde bitirildi.

Geceye katılan dost ve kardeş parti delegasyonlarının mesajlarından alıntılar yaparsak;

Brezilya Komünist Partisi-Kızıl Fraksiyon konuşmasına "**Merhaba Yoldaşlar**" diyerek başladı ve "Brezilya Komünist Partisi-Kızıl Fraksiyon adına, komünist önder yoldaş Kaypakkaya'nın yüce anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Onun bıraktığı, komünist mirası sizler gibi, biz Brezilyalı komünistlerde ülkemizde yaşıyoruz. Yoldaş Kaypakkaya'nın İhtilalci çizgisi, faşizmin zindanlarındaki "**ser verir sır vermez**" komünist direnişi hepimize örnektir.

Bizler, Brezilya'lı komünistler olarak ülkemizde halk savaşı ateşini yakıp bozıkları tutuşturmak için hazırlıklarımızı yoğunlaştırıyoruz. Latin Amerika'da halk savaşı ateşiyle tüm bozıkları tutuşturacağımıza inanmalısınız. Ülkemizi Yankee emperyalizmine mezar edeceğimizi ve inanmalısınız. Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimi önderliğinde, komünist parti öncülüğünde örgütlü halk kitlelerinin yenilmez olduğuna inanmalıyız. ...Bugün kızıl bayrağımız Hindistan'da, Filipinler'de, Nepal'de, Türkiye'de, Peru'da, Brezilya'da daha pek çok ülkede dalgalanıyor. Yoldaşlar, Önder Yoldaş Kaypakkaya'yı son birkaç yıldır bizlerde Brezilya'da anıyoruz. O'nun bıraktığı komünist mirası bizlerde her 18 Mayıs'ta değişik eylemlerle anıyoruz. Brezilya ve Türkiye işçi sınıfı ve halkları, bugün daha çok birbirine yakındır. TKP/ML ve Brezilya Komünist Partisi Kızıl Fraksiyon arasındaki kardeşçe ilişkiler bugün daha güçlüdür" diyerek sözlerine son verdi.

Filipinler Ulusal Demokratik Cephe adına yapılan konuşmada ise "Yoldaş Kaypakkaya'nın Türkiye proletaryası ve Dünya proletaryası nezninde derin bir saygınlığı vardır. Özellikle Türkiye'de Marksizm-Leninizm-Maoizmi hayata geçirmede o gerçek bir komünistti. O yaşamını Türkiye ve Dünya proletaryasının büyük davasına adadı. O revizyonizme, reformizme, parlamentarizme ve her türden anti-proleter düşünceye karşı ısrarla mücadelede partiye önderlik etti.

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın yaşamını saygıyla anıyoruz ve diğer tüm yaşamlarını ulusal kurtuluş demokrasi ve sosyalizm mücadelesi davasına adayanları anmada TKP/ML'ye katılıyoruz. Onların bu kahramanlığı bizim halk düşmanlarına karşı daha güçlü savaşmamızın ilham kaynağı oluyor. ... Türkiye'de TKP/ML ve Dünyanın diğer MLM partileri dünya çapında emperyalizme ve gericiğe karşı en ön saflarda mücadele yürütüyorlar. Halk savaşının yoluyla onlar silahlı ve diğer tüm devrimci mücadelelerle emperyalizme ve yerel gericiğe darbe vuruyorlar. Onlar nihai zaferi kazanana kadar devrimci mücadeleyi yükseltmede kararlı ve azimlidirler." denildi.

Nepal Devrimci Enternasyonalist Forum adına yapılan konuşmada ise;

"Bu etkinlik vasıtasıyla, bizde devrimci saygılarımızı, bizlere derin bir MLM anlayışla 1972'de proleter devrimci komünist partiyi gösteren İbrahim Kaypakkaya'ya sunuyoruz. O devrimci bir parti kurdu ve silahlı mücadelenin devrimci yolunu çizerek esas örgüt seçiminin halk ordusu, esas mücadele biçiminin silahlı mücadele olduğunu anlatan devrimci bir miras bıraktı. Bizler ayrıca hayatlarını proleterya devrimine feda etmiş bilinen veya bilinmeyen tüm devrim şehitlerine saygılar sunuyoruz" denildi.

Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ise yaptığı konuşmada;

"Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi adına, tüm TKP/ML'li yoldaşlara ve Kaypakkaya yoldaşın anma etkinliğine katılan siz devrimci dostlara sıcak devrimci selamlar getirdim. TKP/ML'nin kurucu önderi Kaypakkaya Türkiye'de işçi sınıfı hareketine, halk hareketine ve devrimci harekete parlak yolu gösteren bir önderdir.

Aynı zamanda bugün, tüm benliğiyle sınıf mücadelesine atılan ve Türkiye'nin dağlarında silah elde savaşanlara, şehir ve köylerde mücadele eden militanlara, öğrencilere, genç kadın ve erkek yoldaşlara en içten, en yakıcı selamlarımızı gönderiyor ve can bedeli yürüttüğünüz kavgamızla dayanışma içerisinde olduğumuzu bir kez daha ilan ediyoruz.

Değerli yoldaşlar;

Bizler, aynı zamanda insanlığın en büyük düşmanı olan ABD emperyalizmine karşı yiğitçe direnen ve büyük bir cesaretle mücadeleyi büyüten Irak halkına devrimci selamlarımızı gönderiyoruz. Aynı şekilde Siyonist İsrail'in tüm vahşetine karşı büyük bir kahramanlıkla direnen ve mücadeleyi elden bırakmayan Filistin halkına selamlarımızı gönderiyoruz.

Bizler, aynı zamanda Kıbrıs adasını Ortadoğu işgali ve paylaşımı için askeri üs olarak kullanmak isteyen ve bunun için olmadık senaryolara, kirliliğe baş vuran emperyalist güçlere karşı mücadele eden ve bu temelde Kıbrıs'ın birliğini savunan Kıbrıslı Türk ve Rum halklarına selamlarımızı gönderiyoruz. Bizler Kıbrıs'ta İngiliz, Türk ve Yunan askeri üslerinin kapatılması ve bu gerici orduların adayı terk etmesi için Kıbrıs halkının verdiği haklı mücadeleyi tüm gücümüzle destekliyoruz.

Büyük komünist İbrahim Kaypakkaya

yoldaşın anısına şan olsun" dedi.

Hindistan Komünist Partisi (Marksist Leninist) Hak Savaşı

"**Şan olsun KAYPAKKAYA yoldaşın komünist anısına!**" diyerek başladığı konuşmasını şöyle sürdürdü;

ABD ve diğer tüm emperyalist güçler ve uşakları dünya işçi sınıfına, halklarına, ezilen uluslarına ve de onların siyasal öncüleri olan devrimci ve komünist güçlere yönelik vahşet saçan barbar saldırıları hızından hiçbir şey kaybetmeksizin devam ediyor. Emperyalist işgallere ve saldırganlıklara karşı dünya halklarının örgütlü öfkesi ve gücü her geçen gün büyüyor, geliyor, güçleniyor. Dünya halkları ABD emperyalizmi şahsında tüm emperyalist güçlere karşı daha büyük kin ve nefret duyuyor.

Günümüzde yoksul köylüleri, işçi sınıfı ve emekçi halkı silahlı devrim mücadelesi etrafında, halk savaşı çizgisinde örgütlemek çok daha büyük önem taşıyor. Ülkemiz Hindistan'da emperyalizme, feodalizme ve komprador-kapitalizme karşı halk savaşı mücadelemiz her geçen gün büyüyor, geliyor. Özellikle son bir yılda, partimiz önderliğindeki Halk Gerilla Ordusunun düşman güçlerine yönelik eylemlerde ciddi bir artış ve sıçrama yaşandı. Halk savaşının gelişimi karşısında egemen sınıflar büyük bir tedirginlik yaşamaktadır.

Kaypakkaya yoldaşın komünist direnişi karşısında saygıyla eğiliyoruz. Devrettiği mirasa sahip çıkıyor ve o doğrultuda mücadelemizi büyütüyoruz. Onun partisyle ilişkilerimiz her geçen gün daha da güçlendiriyor. Örnek bir proleter enternasyonalist ilişki geliştiriyoruz. Kaypakkaya yoldaşa yaraşır bir anma olacağı umuduyla, kavgamız kavgamızdır diyoruz yoldaşlar.

Katledilişinin 31. yılında İ. Kaypakkaya yaşıyor!"

LKI (Endonezya Komünist Ligi Enternasyonal Büro) ise

"Sevgili yoldaşlar

İbrahim Kaypakkaya yoldaşın katledilişinin 32. yıldönümü vesilesiyle düzenlemiş olduğunuz anma etkinliğine TKP/ML'in önderlerine ve üyelerine en militanca dayanışma selamlarımızı sunuyoruz.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş disiplini ile düşmanın baskılarına, işkencelerine karşı baş eğmezliğiyle, en üst düzeydeki fedakarlığı ile tüm dünyadaki komünistler için izlenmesi gereken mükemmel bir örneği oluşturuyor.

Onun tarafından kurulan bu parti ile kardeşçe ilişkilerimin olması bizim için büyük bir onur ve ayrıcalıktır" sözleri ile geceye katıldı.

Yunanistan Komünist Örgüt ise

"Bugün buraya İbrahim Kaypakkaya'yı anmak için gelen herkesi selamlıyoruz. O ki bölgemizde en büyük teorisyenlerden ve savaşçılardan bir tanesi. Onun şehit oluşu ardından Türkiye'deki halkların devrimci hareketi kahramanca muharebelerden ve aynı zamanda zorluklardan geçti.

Sevgili dostlar yoldaşlar;

Bizim bölgemiz ve tüm dünya emperyalizmin zorbalığı altında yaşıyor. Bugün her zamankinden daha çok birlikte, omuz omuz ortak düşmanımıza karşı kararlı bir şekilde savaşma günüdür!" dedi.

İMAM BOZTAŞ CİNAYETİ İLE İLGİLİ JANDARMADAN "AÇIKLAMA"

Dersim'in Alanyazı Köyü'nde 8 Mart 2004 günü saat 22.00'de kar maskeli ve askeri elbiseli kişilerce taranarak öldürülen İmam Boztaş olayında ilginç gelişmeler yaşandı. Avukat Hüseyin Aygün, olayın araştırılması için 15 Mart günü Tunceli Valiliği'ne başvurdu. Valiliğin konuyu ilettiği Tunceli İl Jandarma Komutanlığı da şikayetlere ilişkin araştırma yapıp, cevap yazısı gönderdi. İl Jandarma Komutan Yardımcısı Murat Kavas imzalı yazıda, Boztaş'ın kar maskeli ve askeri elbise giymiş 2 kişi tarafından öldürülmesi olayında, Bulgurcular Jandarma Karakol Komutanı J. Kd. Bçvş.

Ahmet Kaçan'ın sorumluluğunun bulunduğu, İmam Boztaş'ın ölmeden önce karakola çağrılarak burada tehdit edildiği yönündeki iddiaların, Mazgirt Cumhuriyet Başsavcılığı'nca soruşturulduğu belirtildi. Evinin önünde taranarak öldürülen İmam Boztaş olayında görevi ihmalle suçlanan jandarmadan çarpıcı bir yanıt geldi. Olay yerine 2 saat sonra ulaşmakla suçlanan jandarma, 1.5 kilometre mesafe yolun yaya olarak katedildiğini açıkladı. Olay yerine ulaşmak için araç kullanma gereğini duymayan jandarma, köye

güvenlikli ulaşılması için 3.7 kilometre yürünmesi gerektiğini, saatte de 4 kilometre yüründüğü dikkate alındığında, müdahalede herhangi bir gecikmenin olmadığını bildirdi.

İl Jandarma Komutanlığı cevap olarak gönderdiği yazısında, ayrı bir kovuşturmanın yapılmasına gerek olmadığını da bildirdi. Bulgurcular Jandarma Karakolu'nun köye 1.5 kilometre mesafede olmasına rağmen jandarmanın, olay yerine 2 saat sonra ulaştığı ve bu şekilde görevi ihmali suçunu işlediği iddiasını da yanıtlayan İl Jandarma Komutanlığı: "Meydana gelen olay, 8 Mart 2004 günü saat 23.00 sıralarında Mazgirt Bulgurcular Komutanlığı santralini arayan ve Alanyazı Köyü'nden aradığını beyan eden Murat Polat

isimli şahsın ihbarı ile öğrenilmiştir. Tunceli Bölgesi'ndeki terör hassasiyetine rağmen, olayın haber alındığı andan itibaren en kısa sürede gerekli reaksiyon gösterilerek, Bulgurcular Jandarma Karakol Komutanı emir komutasında teşkil edilen kuvvet, gerekli hazırlıklarını tamamlamayı müteakip, 23:30 sıralarında yaya olarak hareket etmiş ve 00:05 sıralarında olayın olduğu Alanyazı Köyü'ne ulaşmıştır. Bulgurcular Jandarma Karakolu'nun bulunduğu yer ile Alanyazı Köyü arasındaki mesafe kuş uçuşu 2 kilometre olup, en yakın ve risksiz yaya güzergahı üzerinden 3.7 kilometredir. Ortalama

yaya yürüyüş hızının 4 km/saat olduğu dikkate alındığında, olaya müdahale herhangi bir gecikme olmadığı açıkça görülmektedir" denmiştir.

Ayrıca, cinayeti kar maskeli ve askeri elbise giymiş kişilerce gerçekleştirildiği yönündeki suçlamaya değinilen yanıtta, "bu kıyafetlerin bütün giysi mağazalarında satıldığını, bunun bir delil sayılmayacağını, bu giysilerin terör örgütüne mensup kişiler tarafından da kullanıldığı" ifade ediliyor.

İl Jandarma Komutanlığı'nın yanıt ya-

zısında bütün suçlamalar reddedilerek, "Sonuç olarak; olayın adli boyutunun Mazgirt Cumhuriyet Başsavcılığı'nca soruşturulmakta olduğu, olaya geç müdahale edildiği yönündeki iddianızın yerinde olmadığı tespit edilmiş olup gereğini rica ederim" denildi. Jandarmanın yanıtını DİHA'ya değerlendiren Av. Hüseyin Aygün, olayın savcılıkça soruşturulduğu gerekçe gösterilerek, askeri personele soruşturma açılmamasını hukuka aykırı bulduğunu ifade etti. (DİHA)

EĞİTİM-SEN'DEN

YÖK YASA TASARISI'NA TEPKİ

Uzun bir süredir gündemi işgal eden AKP ile YÖK arasında kayıççı dövüşüne benzeyen YÖK Yasa Tasarısı üzerindeki tartışmalarla ilgili olarak Eğitim-Sen bir açıklama yaptı.

YÖK Yasa Tasarısı'na da, AKP'ye de karşı olduklarını dile getiren eğitim emekçileri 29 Mayıs'ta saat 12.30'da Eğitim-Sen önünde bir araya geldiler. Çeşitli demokratik kitle örgütlerine, sendikalara çağrı yapan Eğitim-Sen üyesi emekçiler, "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz" sloganları ile tepkilerini dile getirdi.

"Ne YÖK düzeni ne de AKP'nin yasal, Özgür bilim, Demokratik, Kamusal, Özerk Üniversite istiyoruz" pankartı açan eğitimciler adına Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer AKP'ye çağrı yaptı. Dinçer üçüncü bir yol istediklerini, AKP'ye de, YÖK Yasa Tasarısına da karşı olduklarını belirtti. Eylem alkışlarla sona erdi. (Ankara)

GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU GİRİŞİMİNDEN BASIN AÇIKLAMASI

Samsun Gençlik Dernekleri Federasyonu Girişimi AKP hükümetinin hazırladığı yeni YÖK Yasa Tasarısı'nı, 21 Mayıs günü AKP merkez ilçe binası önünde kınayan basın açıklaması yaptı. "F tipi üniversite istemiyoruz", "Öğrenciyiz haklıyız kazanacağız" vb. sloganları eşliğinde okunan basın metninde "üniversiteleri kışlaya çeviren, her türlü demokratik taleplerin karşısında olan, düşünmeyen, tek tip öğrenciler yaratmak için politikalar üreten, bilimsellikten uzaklaştırılarak üniversiteleri birer ticarethane olarak algılayan YÖK, AKP'nin gündeminde üniversiteleri demokratikleştirme adına değiştirilmesini, denetimi altına alarak, tekel peşkeş çekilmesinin önünü açan değişikliklerle politikalarını yerleştirmeye çalışmaktadır" şeklinde devam edildi. YÖK'ün kaldırılmasını, paralı eğitimin ayrıcalıklı statülerin kaldırılmasını, söz, karar, örgütlenme hakkı, halk için bilim, halk için eğitim istiyoruz taleplerinin dile getirildiği basın açıklaması sloganlarla sona erdi. (Samsun)

Karaduvar halkından eylem

Mersin'in Akdeniz Belediyesi'ne bağlı bulunan Karaduvar Mahallesi'nde faaliyet gösteren OPET, TUTA gibi petrol dolun tesisleri ile Akgübre fabrikasına karşı mahalle halkı tarafından protesto eylemi yapıldı. Karaduvar halkı bir taraftan petrol borularından sızan artezyen sularına ve toprağa karışan petrol ile bir yandan da bacalardan bırakılan kükürt dioksit dumanı ve kokusuna yol açan Akgübre fabrikasına karşı seslerini duyurmaya çalışıyorlar.

Karaduvar Mahalle Muhtarlığı önünde toplanan mahalle sakinlerinin "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Karaduvar bizimidir bizim kalacak", "Ölmek var dönmek yok" sloganlarının ardından açıklama yapan Karaduvar Mahallesi Su Ürünleri Kooperatifi Başkanı Mehmet Almış Karaduvar'ın suyu, havası, denizi ve toprağının kirletildiğini ifade ederek "Türkiye'nin altına imza attığı İnsan Hakları Evrensel Beyanamesi der ki 'insanların yaşama hakkı engellenemez.' Ancak bizim yaşama hakkımız elimizden alınmak istenmektedir. Akaryakıt firmaları, LPG dolun tesisleri, AKGÜBRE'nin amonyak tankları ve çips havuzları Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) raporlarına uygun olmayan tarzda faaliyetlerini sürdürmektedirler" de-

di. Almış "bizler Karaduvar ve Mersin'in bir Kırıkkale olmasını istemiyoruz, bizler çocuklarımızın geleceğini istiyoruz. Tek bir yürek tek bir yumruk şeklinde birlikte haykırarak bu haklı mücadelede başarıya ulaşacağımıza inanıyoruz" dedi. Mahalle muhtarı Habib Hazar ise bölgede faaliyet gösteren fabrikaların rafinerinin ve LPG dolun tesislerinin halk sağlığını ve yaşamını tehdit ettiğini vurgulayarak "bugüne kadar tesislerden toprağa 600 ton akaryakıt bulaştı. Su kuyularından petrol çıkması bunun en büyük kanıtı. Burada halka adeta ceza verildi. Mahallenin altından petrol boru hatları geçiyor. Karaduvar yıllar evvel Kırıkkale'de yaşanan faciaya doğru gidiyor. Yetkililer bir an önce gereken önlemi almalıdır" dedi. Alkışlar eşliğinde kitle dağıldı.

Mahalle halkından görüşlerini aldığımız kişilerden;

Süheyla Ersoy; Biz ateşin üstünde kalmışız. Bütün geçimimiz tarlalarımız bizim, şuan hiç biri yok. Tarlalarımızı ektiğimiz zaman ekinlerimizi suladığımızda ekinler ölüyor, geceleri uyandığımızda aldığımız kokular çok kötü. Bizler eskiden denizlerimizi kullanırdık şu anda bunu da yapamıyoruz. Sorunlarımız çok büyük bizim. Belediye başkanları bugüne kadar bizimle ilgilen-

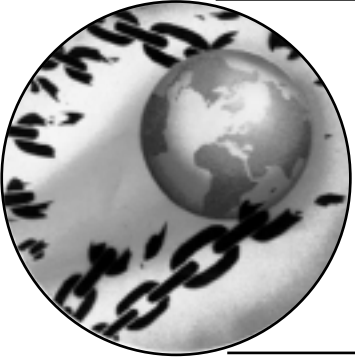

medi. Böyle olması gerekmiyordu. Biz onları tuttuğumuz gibi onların da bizi tutması gerekiyor. Bizi desteklemesi gerekiyor. Çocuklarımızın geleceği yok oluyor. Bizim insanlarımız çok duyarsız. Burada eylemde çok az insan var. Ama şimdi bir eğlence yapsak buralar dolar. Bu işler birkaç kişi ile yapılacak işler değil.

Süleyman Bakam; Burada çiftçilik yapmaktayım. Yaşadığımız sorunlar çevredeki petrol şirketlerinin gayri yasal çalışmalarından ötürü gaz sızıntılarından, petrol sızıntılarından ötürü mahallemizi yaşanmaz hale getirdiler. Çiftçilik yapmaktayız, artezyen sularımıza karışan gazdan dolayı bitkilerimize su veremiyoruz. Yaşadığımız mahallemiz yaşanmaz duruma gelmiş. Devletin bu yasa boşluğunu şirketler kullanarak bizi zor durumda bıraktılar. (Mersin)

Tüm demokratik güçlerimizi feodal monarşiye karşı savaşmaya ve halk cumhuriyeti inşa etmeye çağırıyoruz.

EVEREST DAĞININ ZİRVESİNDEN: AMERİKAN EMPERYALİZMİNİ YIKIN!

Gazetemizde sıkça haberlerini yayınladığımız Nepal Komünist Partisi (Maoist) liderliğinde yürütülen Halk Savaşı bugün Nepal'de ülkenin yaklaşık % 70'ini tutuşturmış durumda. Stratejik denge aşamasından stratejik saldırı aşamasına geçişin hazırlıklarının yapıldığı Nepal'de yalnızca ülkenin kırsalı değil, şehirlerinde de Halk Savaşı ciddi boyutlarda güç kazanmakta. Ülkedeki demokratik güçleri de etkisi altına alan bu savaş dünya halklarına umut olmaya devam ediyor. Belli farklılıkları, üzerinde durulması gereken farklı yorumlarıyla bu savaşın lider gücü NKP(M)'yi daha yakından tanımak için iki ayrı yazı yayınlıyoruz.

“Dünya barışı” ve “insan hakları” adı altında, Amerikan emperyalizmi dünyayı askeri olarak kontrol etmede daha aktif hale gelmekte ve dünyanın ezilen halklarını aşağılık köleler haline getirmeye çalışmaktadır. Asya'nın en küçük ve en yoksul ülkelerinden olan bizim ülkemizde de Amerikan emperyalistleri devrimcilerin hakimiyet haklarını sömürmek için çürümüş ve neredeyse ölmüş olan feodal rejime yardımcı olmakta ve yönlendirmektedir. “Ortak askeri eğitim” ve “terörizmin kontrolü” adı altında gerici kraliyet rejimi yabancı emperyalistleri ve onların uzmanlarını Nepal'in suçsuz yoksul halkını öldürmek için davet etmiştir. Faşist kraliyet rejiminin yardımıyla, ABD emperyalizminin bir grup üniformasız askeri uzman şimdi anayurdumuzda dolaşmakta ve masum insanları öldürmek için gizli darbe düzenlemektedir. Bu durum son olarak Nepal Kraliyet Ordusu tarafından da **Katmandu**'da düzenlenen bir basın konferansında kabul edilmiştir. Aynı şekilde İngiltere ve Hindistan'dan askeri uzmanların ara sıra yaptıkları ziyaretler, feodal Kraliyet Ordusunun karşı-devrimci cinayetlerini desteklemek ve emperyalistler ve yayılmacılar için ülkenin gerici zemininin hazırlanması içindir. Özellikle toprakları küçük olmasına ve göreceli olarak askeri gücümüzün zayıf olmasına rağmen, Gurkha'larımızla (askerlikle meşhur Rajputla-

rın bir kolu) ve tarihimizdeki ulusalcı kimliğimizle her zaman gurur duy-maktayız.

Everest dağının gölgesinden, dağlardan kız kardeşlerimizin şarkıları, gençliğimizin yaratıcı silahları çeşitli dilleri ve giysileriyle Nepal halkıyla birlikte batının yoz kültürünü kabul etmemektedir. Farklı coğrafik ortamlar ve yerleşimler bizim kendi ulusal kimliğimizi tanımaktadır. İngiliz emperyalizminin yönlendiriciliği altındaki Rana rejimi 104 yıl boyunca Nepal'i yönetti. Aynı şekilde kraliyet sarayının ajanlarından aldığı destekle Shah Hindu rejimi “Panchas” “barış” ve “insan hakları” adı altında Nepal halkının en küçük haklarını dahi sömürmektedir. Şimdi bu insanlar Amerikan yanlısı ajanlara dönüşmüşlerdir ve Nepal Kraliyet Ordusunun küçük bir kliğinin desteğiyle yüzlerce suçsuz Nepalli öldürmüştür. Everest dağlarının tepelerinden devrimciler, Nepal halkına sözde insan hakları dersi veren Amerikan emperyalistlerinin gizli planlarını doğru olarak anlamaya ve güçlü bir savunma yapmaya ihtiyacı vardır. Bağımsız ülkelere askeri müdahale ve dünya çapında askeri silahların yayılması demek olan Amerika'nın barış dersine Nepal'de “kasap keçiyi otlama beslemekte” denilmektedir. Irak ve Afganistan halkları kendi ülkelerinin yerden ve havadan

bombalanmasıyla Bush ve Blair'den “doğru” bir şekilde ders almaktadır. Milyonlarca insan katledilmiştir ve Birleşmiş Milletler'in rolü gereksiz hale gelmiştir. Amerika'nın Çin'i kuşatma ve ülkemizi Güney Asya'da bir askeri üs kampı olarak kullanma çabalarını kavramalıyız. Bizler dünya halklarına sözde barışı öğreten Amerika'nın amacını açık olarak bilmek zorundayız.

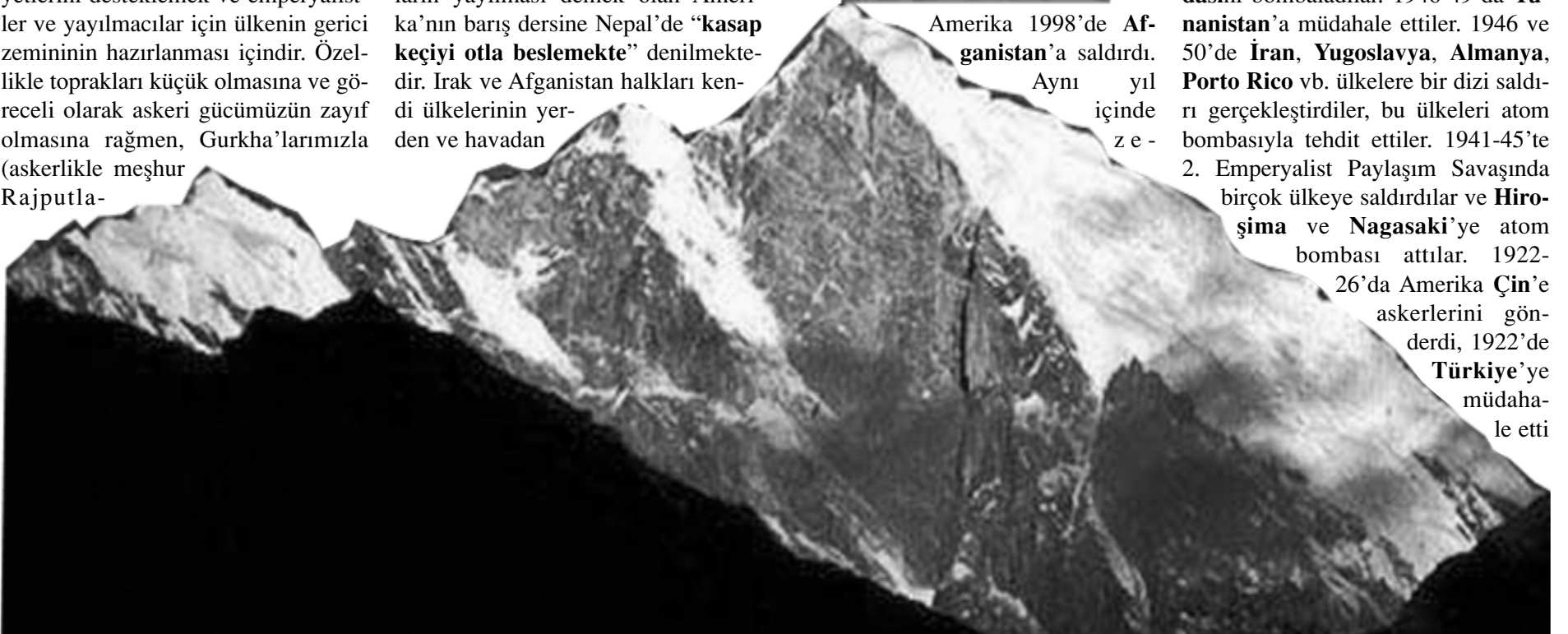
1998'de, Sırbistan'ın Kosova'dan askerlerini geri çekmeyi reddetmesinin ardından, Amerika ve NATO Sırbistan'ı bombalayarak müdahale etti. Bunun sonucunda 5 milyondan fazla Sırp çocuk hastalıklara yakalandı, milyonlarca insan yaşamlarını kaybetti ve birçoğu sakat kaldı. Yüzlerce yerleşim bölgesi bombalanarak yerle bir edildi ve tüm İslam dünyası terörize edildi. **Kuzey Kore, İran ve Küba** gibi ülkeler saldırı yapılacağı yönünde uyarıldı. Taliban'ın kökünün kurulu-

Amerika 1998'de **Afganistan**'a saldırdı. Aynı yıl içinde z e -

hirli gaz fabrikasının varlığı iddiasıyla **Sudan**'a saldırdı. Bunların dışında Amerika 1995'te **Sırbistan**, 1993-95 yıllarında **Bosna**, 1992-94 yıllarında Sırbistan ve **Karadağ**'ı havadan bombaladı. Aynı şekilde ABD 1992-94 yıllarında **Somali**'ye bir operasyon düzenledi. 1991'de **Irak**'a şiddetli bir saldırı düzenledi ve 2 milyon Iraklıyı öldürdü. 1989-90 yıllarında **Panama**'da iki binden fazla sivil öldürdü. Aynı yıl içinde, masum insanları öldürmesi için **Filipin** hükümetine yardım etti. 1986-88 yıllarında **İran**'a, 1986'da **Libya**'ya, 1983-84'te ise **Grenada**'ya saldırdılar.

1981'den 1990'a kadar **Nikaragua**'da isyancılara yönelik saldırılarını sürdürdüler. 1973'te direkt olarak **Şili** ve **Endonezya**'nın seçilmiş komünist liderlerini ortadan kaldırdılar ve milyonlarca insanı öldürdüler. 1974-75'te **Haiti** ve **Kamboçya**'ya saldırırken, Panama'da geniş bir bombardıman gerçekleştirdiler, 1961'de **Laos**'a saldırdılar, 1961-62'de **Küba**'ya ambargo koydular ve 20 milyon Kübalıyı katlettiler. 1954'te Guatemala'ya, 1953'te İran'a saldırdılar. 1951'den 53'e kadar **Kore Yarımadası**nı bombaladılar. 1946-49'da **Yunanistan**'a müdahale ettiler. 1946 ve 50'de **İran, Yugoslavya, Almanya, Porto Rico** vb. ülkelere bir dizi saldırı gerçekleştirdiler, bu ülkeleri atom bombasıyla tehdit ettiler. 1941-45'te 2. Emperyalist Paylaşım Savaşında birçok ülkeye saldırdılar ve **Hiroşima** ve **Nagasaki**'ye atom bombası attılar. 1922-26'da Amerika **Çin**'e askerlerini gönderdi, 1922'de **Türkiye**'ye müdahale etti

ve 1918-22 yıllarında Rusya'da birçok Bolşevik devrimciyi öldürmeye çalıştı. 1990'da Dakota'ya saldırdı... Ve şimdi 21. yüzyılda, bu insan hakları ve barış derslerinin anlamı nedir? İşte bu yüzden, dünya proletaryasıyla ellerimizi birleştirerek Amerikan emperyalistlerini Everest dağının zirvesinden uyarıyoruz; bu bizim görevimizdir. ABD, Ortadoğu ülkelerini sömürgeleştirmek için, İsrail'i sadık hizmetkârı olarak adlandırdı ve bugün bu ülke milyonlarca Filistinli ve Lübnanlı arasında en nefret edilen ulus haline geldi. Aynı şekilde Mısır, Ürdün, Tan-

zanya, Libya, Fas halkları ABD em-

peryalizmine karşı seslerini yükseltiyorlar.

50'den fazla Avrupa kentinden halk Bush'un ve onun destekçisi Blair'in politikalarına karşı dayanışmalarını gösterdi. ABD emperyalistleri Çin halkı arasında en nefret edilen insanlar haline geldi. **Tüm bunlar göstermektedir ki; ABD emperyalistleri yavaş yavaş kendi sonlarını hazırlamaktadır.** ABD dünyanın en zengin bilgi teknolojisine sahip olmasına karşın önümüzdeki günlerde kendi isteklerini karşılayacak gibi görünmemektedirler. Emperyalizmin kendi iç çelişkilerinden dolayı sıkıntı içinde bulunmaktadır. Lenin'in söylediği gibi, 21. yüzyıl emperyalistlerin olduğu kadar proletaryanın devrimci ruhunun daha hızlı büyüyeceği bir dönem olacaktır. **Marksizm, Leninizm, Maoizm ve Prachanda yolu dünya proletaryasına liderlik edecektir.** Bizler bir yanda gerici Kraliyet rejimine ve yeni-revizyonistlere karşı savaşmak diğer yanda ise dünya proletaryası tarafından sürdürülen devrimle ellerimizi birleştirmek zorundayız. **Bizler emperyalizme karşı yalnızca ideolojimizle değil aynı zamanda eylemlerimizde de mücadele etmekte kararlıyız.** Bu yüzden, Amerikan emperyalistlerine ve dünya çapındaki diğer gerici güçlere karşı savaşan herkese kızıl selamlarımızı gönderiyoruz.

BİZLER KAPİTALİST DEMOKRASİYE FEODAL MONARŞİDEN DAHA YAKINIZ

Baburam Bhattari

Nepal tarihinde ilk kez, köylerdeki "Halk Savaşı" ve şehirlerdeki halk hareketi ortak düşmana aynı anda karşı durmaktadır: **Zalim monarşi.** Fakat bu gelişmelerde bir ironi mevcut. Ulusal ve uluslararası gerici güçler, bizim birleşmemizin sonuçlarını çok iyi bilmektedir ve bunların olmasını engellemeye çalışmaktadır.

İronik olarak, demokratik güçler farklı akımlara ayrılmışlar ve birlik olmanın önemini henüz kavramamışlardır. Onlar gericilerin gizli planlarının üstesinden gelecek ve yarıdağ gibi birleşik bir hareket yaratabile-

bastırmak için baskıyı yükselten, kesinlikle hükümetteki **parlamento partile**riydi. Fakat 1990'dan beri ve Nepal Komünist Partisi (Birleşik Merkez)'in çeşitli safhaları Halkın Birleşik Cephesi ve bugünkü örgütümüz sayesinde bizler aynı pozisyonu her zaman koruduk.

Bizler 1990'da elde ettiğimiz tamamlanmamış ve sakat demokrasinin feodal ve diktatör monarşi tarafından, kraliyet ordusunun yardımıyla zorla geri alınabileceğini söyledik. Ve, bu olmasa bile, eski sınıf, kast, bölgesel ve cinsel sömürüden acı çeken halkın büyük çoğunluğu, sakat anayasanın içindeki gerçek demokrasiyi kullanamayacaktı. Son 14 yıl, analizimizin **bilimsel ve gerçekliğe dayalı** olduğunu göstermektedir.

Ne ironiktir ki, bizim parlamenter dostlarımız uluslararası güç odaklarının Körfezdeki zalim monarşilerle ve Pakistan ve Haiti gibi yerlerdeki askeri diktatörlerle ellerini nasıl birleştirdiklerini anlamamaktadır. Doğruları yerli yerine koymak için, **kendini feodalizmden kapitalizme dönüştüren bizimki gibi bir toplumda, komünist devrimciler kapitalist demokrasiye feodal monarşiden daha yakındır.** İşte bu bizim durumumuzdur.

Açıklamadığımız tek fikir poli-

cek gibi görünmemektedirler.

Bu anlamda, parlamenter güçler arasında bazı yanılsamalar mevcuttur. Nefes aldıkları şehirlerde ve medyadaki bu yanılsamaların açıklığa kavuşturulmaya ihtiyacı var. Birinci yanılsama; **halk hareketinin 4 Ekim hareketi ile zorla alınan sınırlı kapitalist demokrasiye karşı olduğudur.** İşte bu yüzden bazı insanlar, bilerek ya da bilmeden, kraliyet baskısının halk savaşının sonucu olduğuna ve hem kralın ve hem de Maoistlerin demokrasinin eşit oranda düşmanı olduklarına inanmaktalar. Gazetelerdeki birçok haber ve düşünce bu yanlış tartışma tarafından etkilenmektedir.

Maoist halk savaşı, 1990 Hareketi sayesinde kazanılan sınırlı kapitalist demokrasiye şekil vermek için başlatılmıştı. Bu fikir daha yüksek bir demokrasiye sahip olma ve nihayetinde sömürsüz, devletsiz bir topluma ulaşmak içindir.

Biz 1996'da silahları elimize aldığımızda, sınırlı kapitalist demokrasiyi

ti k par-tilerin yarı-feodal, yarı-sömürge sosyal düzenden kaynaklı gerçek bir kapitalist demokratik karakteri benimsemedikleridir. İşte bu yüzden feodal monarşiye karşı mücadele etme yeteneğine sahip değildir.

Maoist partinin özel görev bölümü ve halk ordusunun batı bölümü komiserliği yeni bir kampanya ilanını başlatıldı.

Şimdi Maoistler, Partinin batı merkez komutası altında, Gulmi de dahil, özel bölümlerinde "özel askeri kampanya" yürütüyorlar. Myagdi saldırısından bu yana askeri saldırılarını yoğunlaştırdıklarını ifade ediyorlar. 3. Tabur Komiseri **Abhinash** orta batı bölgesinde yaklaşık 5 bölge karargahını ele geçirme kapasitesinde olduklarını ve plan-

ları ciddi bir şekilde gözden geçirdiklerini ifade etti ve "Bunu yapabilecek ateş gücüne sahibiz" dedi. 3. Tabur, son Myagdi saldırısında kuşatılan "Mangalsen birinci köprüsüne" girmektedir.

Maoistlerin ifadelerine göre, kitlenin silahlandırılması politikasıyla, büyük merkezi bir saldırı için hazırlıklara başlamışlardır. Onlar şimdi "ademi merkezizetçilik", "göreceli merkezileşme" ve "ademi merkezi birleşik eylem" aşamasını geçtikleri konusunda netler. Myagdi saldırısını son "ademi merkezizetçi birleşik eylem" olarak nitelendirmekteler. Bu bakış açısına ve Maoist kadroların söylediklerine göre merkezi bir saldırı için büyük hazırlıklar başlamış durumdadır.

Abhinash, Myagdi'deki başarıyı aylar süren şiddetli hazırlıklara atfetmekte ve "Evet, biz en iyi komutanlarımızdan bazılarını kaybettiğimiz için kendimizi çok kötü hissettik fakat Myagdi'yi ele geçirmek için 500 adamımızı kaybetmeye hazırız" demektedir. Maoistler burada 62 savaşçıyı kaybettiler. Maoist partinin özel askeri kampanyası altında, halk toplantıları gibi inisiyatifleri, asker ve polisler için toprakları halka dağıtmaya başlamış durumda.

Maoist partinin özel askeri kampanyası Nepal Komünist Partisi (Maoist) lideri Prachanda'nın daha önce hiçbir yerde görülmemiş tam askeri kıyafet içindeki resminin yer aldığı bir posterle ilan edilmekte. Posterde ise şunlar yazılı: "Silahlı ayaklanma ve merkezileşmiş as-

keri saldırı için halkın özel askeri kampanyası". Maoistler partiyi "parti-ordu, ordu-parti" olarak yer değiştirilebilir bir şekilde geliştirmek istiyorlar. Maoist partinin politik aktivistleri dahi gerilla komutanları gibi askeri kıyafet giymekte.

Bam Deb Chettri "Savaşma amacımız daha iyi için değişimdir. İşte bu yüzden bu merkezileşme planını uyguluyoruz" demektedir. Chettri parti politikasına göre hükümet ve Maoistler arasındaki olası diyalogun bu stratejik gündeme bağlı olduğunu söylemekte.

“Sivil demokratik İslam” ya da “İlimli İslam”...

Geçtiğimiz günlerin medyatik tartışma konularından biri olan bu kavramlar uzun süre konuşulacağı benziyor. Çünkü perdenin arkasında her zamanki gibi emperyalist haydutlar ve onların yeni projeleri bulunuyor. ABD-İngiltere önderliğindeki emperyalist işgal blokunun amaçları ve sınırları “geleneksel Ortadoğu”yu aşan yeni Büyük Ortadoğu Projesi’nin temel ayaklarından birisi olan “İlimli İslam” modeli bu yönüyle gelecek açısından gündem konularından biri olmaya devam edecek gibi görünüyor.

“İlimli İslam” tartışmalarının gündeme gelmesi bir tesadüf değil tabii ki. 95’lerde planlanan ve o tarihten itibaren uygulamaya konulan emperyalist işgal ve talan projesinin siyasi ayağı olan “İlimli İslam” modeli TC devletinin en üst makamlarının da beyanlarıyla ülke gündemine oturdu. TC Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ’un Mart ayında bulunduğu ABD temaslarının ardından Türkiye laik mi, değil mi, ilimli mi, Müslüman mı tartışmaları yoğunlaştı ve Türkiye’nin siyasi yapısı üzerine görüşler ortaya atıldı. Aslında tüm bu tartışmaların kaynağı ABD üst düzey yetkililerinin Türkiye’ye ilişkin yaptıkları açıklamalardı. Gerek geçtiğimiz yıllarda, gerekse TC Orgenerali Başbuğ’un son temaslarında ABD yetkililerinin Türkiye’nin mevcut ilimli yapısıyla tüm bölge ülkelerine ve İslam dünyasına bir örnek teşkil ettiği yönünde değerlendirmeleri her ne hikmetse TC yetkilileri tarafından kabullenilmiyordu. Zira ABD yetkililerinin değerlendirmeleri TC’nin görünürdeki siyasi yapısıyla uyumsuzdu.

İşte TC Orgenerali Başbuğ’un ABD temaslarından hemen sonra basına verdiği beyanat: “TC ‘23’te kurulduğundan beri anayasanın 2. maddesinde belirlendiği gibi laik, demokratik, sosyal hukuk devleti oldu... Bazılarınca Türkiye için ‘İlimli İslam’ modeli diye kavramlar ortaya atılıyor. Bu çok açık: hem laiklik, hem İslam devleti bir arada olmaz...”

Ülke gündemine oturan bu açıklamadan sonra “muhafazakar-demokrat” kimlikli TC Başbakanı T. Erdoğan da benzeri açıklamalarda bulundu: “Türkiye laik, sosyal hukuk devletidir. Laik devletin içinde İslam devleti olmaz.” Bu açıklamalar TC egemenlerinin varolan durumdan rahatsız olduklarının bir göstergesiydi. Çünkü TC devletinin “laik”, “demokratik” ve “sosyal” yapısı, kendilerinin çokça övdüğü itibarı zedelenmişti. Ve bunu yapanın “efendi” ABD olması işi daha da zorlaştırıyordu. Gerçi Erdoğan’ın açıklamaları zoraki açıklamalardı, Genelkurmayla karşı karşıya gelmeme kaygısıydı, ama ABD’nin bu açıklamaları aslında TC devletinin siyasi yapısı ve yeni dönemdeki rolü üzerine bazı önemli ipuçları veriyordu. Bunlar; öncelikle anayasada belirtilen malum niteliklerin tümünün göstermelik ve boş laflar olduğu, ikincisi İslam’ın emperyalistler ve yerli uşaklarının tekelinde olduğu ve koşullara göre yeni biçimlere büründüğü, son olarak ise, yeni dönemde emperyalist talan projesinin önemli bir parçası olarak Türkiye’nin misyonuydu.

TC anayasasında belirtilen ve sadece süs olan niteliklerin, TC’nin kuruluşundan bu yana süregelen Kemalist-faşist karakteriyle baştan itibaren çeliştiğini belirtmeye

ILIMLI İSLAM VE TÜRKİYE

gerek yok sanırız. Soykırımları, katliamları, faili meçhulleri, işkenceleri ve gözaltında kayıplarıyla emperyalist efendileriyle adeta yarışan Kemalist-faşist diktatörlüğün bu “becerisi” tüm dünya tarafından biliniyor. Tabii faşizmi salt askeri boyutuyla alıyor değiliz. TC faşizmi baştan aşağı, ideolojisi, siyasi yapısı, kültürü ve tüm kurum-kuruluşlarıyla örgütlenmiş faşist bir diktatörlüktür.

EMPERYALİZMİN YENİ ARACI “ILIMLI İSLAM”

“İlimli İslam” tartışmaları içerisinde değinilmesi gereken temel nokta TC faşizminin ötesinde bu modelin emperyalist haydutlar açısından taşıdığı değerdir. Zira ABD-İngiltere-İsrail patentli Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) içerisinde “İlimli İslam”, yeni dönemde emperyalist talancıların İslam coğrafyası ve Arap ülkelerine karşı geliştirdiği yeni bir modeldir. Bundan önce emperyalistlerin önceki süreçlerde kullandığı ve desteklediği geleneksel-gerici ve fundamentalist (köktendinci) modellere değinmekte fayda var.

Bilindiği gibi yakın bir tarihe kadar ABD’nin Ortadoğu ve Arap ülkelerinde desteklediği köktendinci ve geleneksel-gerici İslam modelinin o günkü koşullar açısından önemli bir yeri vardı. S. Arabistan, Arap Yarımadası ülkeleri, Afganistan bu modele örnekti.

Rus Sosyal Emperyalizminin daha ayakta olduğu ve bölgede ABD ve diğer emperyalistlerin varlığını tehdit eden politikalarının sürdüğü dönemde köktendincilik ve geleneksel gericilik ABD ve yandaşları tarafından desteklenmesi gereken bir modeldi. Şimdi adı-namı her yana yayılan İslamcı örgütlerin ABD desteğiyle kuruluş güçlendiği herkesin malumu. El Kaide ve Taliban bunların en ünlüleri. Bu köktendinci örgütlerin emperyalistlerin bölge çıkarları için taktik bir önemi vardı.

Fakat gelinen noktada ABD ve yandaşlarının desteklediği bu model, amaçlarını ve görevlerini aşarak tehlikeli noktalara geldi. Saddam Hüseyin ABD’ye bayrak açtı, Taliban kendi iktidarını kurdu, El Kaide “baş belası” oldu. Bu nokta emperyalistler açısından değerlendirilmesi gereken bir noktaydı ve buna karşı yeni politikalar geliştirilmeliydi.

İşte 11 Eylül saldırılarıyla başlatılan “Küresel Teröre Karşı Savaş”, “Demokrasi

ve Özgürlük Mücadelesi” safsataları bu sürecin başlangıcıydı. Rus Sosyal Emperyalizminin çöküşü Ortadoğu ve Arap ülkelerindeki köktendinci örgütlerin “zıvanadan çıkması”, yine eski ABD uşağı yönetimlerin kendi başlarına buyruk hareket etmeleriyle başlayan ve ilerleyen süreç “Küresel Terör”ün yok edilmesi, “demokrasi, özgürlük ve insan hakları”nın tesis edilmesi için temel oluşturuyordu. Öncenin ABD uşakları şimdi “terörist” ilan ediliyordu. Bunların yok edilmesi için de ABD ve müttefikleri “kendilerini feda ediyordu”! Sonrasını ise hep birlikte izledik. 11 Eylül saldırıları, Afganistan işgali, Irak işgali, yoğunlaşan ve faşist iktidarları bile “çileden çıkarılan” İsrail saldırıları... “İlimli İslam” modeline gelişin adımları buydu.

“İlimli İslam” modelinin emperyalistlerin yeni dönemdeki projelerinin bir parçası olduğunu belirtmiştik. Şimdilerde tüm dünya ve ülke medyasında yoğun şekilde tartışılan BOP’un siyasi bir ayağı olarak “İlimli İslam” modelinin içeriğini yeni dönemde emperyalistler arasındaki dengeler ve bloklar belirliyor.

“Küresel Terör”e karşı “gönüllü jandarmalık” yapan ABD-İngiltere-İsrail blokuyla, AB emperyalistleri ve Rusya-Çin arasındaki rekabet BOP ile üst sınırına varmış görünüyor. ABD-İngiltere-İsrail üçlü ittifakının bölgedeki saldırgan politikasına karşı diğer emperyalistlerin Arap ülkeleriyle yakınlaşmaya çalışmaları, ABD tarafından “şer” ülkeleri olarak ilan edilen İran ve Suriye’nin diplomatik girişimlerle arkalarını sağlama almaya çalışmaları, eskinin “emperyalizm düşmanı” Kaddafi liderliğindeki Libya’nın emperyalistlerle açık işbirliği girişimlerinde bulunması, Gürcistan ve Azerbaycan’da ABD ve müttefiklerinin perde arkası müdahaleleriyle gerçekleşen yeni düzenlemeler, İsrail’in güvenlik duvarı inşası, Filistin katliamları, son Hamas suikastları ve de Türkiye’nin giderek artan önemi...

Dünyanın petrol ve enerji kaynaklarının önemli bir bölümünü barındıran Ortadoğu, Kafkaslar ve Orta-Güney Asya üzerindeki hegemonya mücadelesi kıyasıyla sürüyor ve emperyalistler arası kurulan dengelere göre yeni politikalar belirleniyor. Nitekim sınırları K. Afrika’dan Güney Asya’ya, Kafkaslar-Hazar’dan Aden Körfezi’ne kadar uzanan yeni projede bir yandan enerji kaynakları üzerine planlar yapılırken, diğer yandan

bölge ülkelerinin yeniden yapılandırılması tasarlanıyor. Tüm bu plan ve projelerin ne oranda uygulanabileceğini zaman gösterecek. Ancak dünya ölçeğinde ve bölge üzerindeki güç dengelerinin önümüzdeki günlerde belirginleşeceğini kestirmek zor değil. Zira Sovyetler Birliği önderliğindeki Varşova Paktı’na karşı kurulan NATO’nun alacağı yeni biçim, G-8 ülkelerinin temasları, ABD-AB arasındaki masa başı pazarlıklar önümüzdeki günlerin ana gündemini oluşturuyor. Tüm bunlar arasında ise NATO somutunda emperyalistler arasındaki askeri ilişkiler ve güvenlik öne çıkıyor. Bahsettiğimiz plan ve projelerin yaşama geçirilmesinde kilit rol oynayacak NATO ve BM gibi örgütlenmeler emperyalistler arasındaki çıkar dalaşının en yoğunlaştığı yerler olacak. Gerek Afganistan’da, gerekse Irak’ta işgale rağmen otoriteyi sağlayamayan, yine Filistin’de direnişi kıramayan ABD-İngiltere-İsrail ittifakının bölgedeki geleceğini de bu pazarlıklar belirleyecek.

“İlimli İslam”ın yerini bu yeni dönemin projesinde görüyoruz. Projenin esas alanlarının Arap ülkeleri ve İslam coğrafyası olması bu yeni modelin önemini artırıyor. Zira model, daha önceleri çeşitli ülkelerde desteklense de sistemli bir şekilde ekonomik, askeri, kültürel ayaklarıyla bu yeni projede gündeme getirildi. Örneğin İran şeriat rejimine karşı ABD emperyalizminin reformist muhalefeti uzun bir süredir desteklediği biliniyor. Yine Türkiye, Mısır ve Pakistan uzun süredir desteklenen ülkelerden.

“ILIMLI İSLAM” VE KÖKTENDİNCİLİK

Daha önce geleneksel-gerici ve köktendinci İslam modelini değerlendirmiştik. “İlimli İslam”ın anlamını bu öncekilerden farklı yanlarıyla koyduğumuzda daha iyi anlayabiliriz.

“İlimli İslam”ın temel özelliği emperyalizm için tehlikesiz ve kolayca uzlaşılabilir olmasıdır. Emperyalizmin çıkarlarına ve sömürü mekanizmasına dokunmayan, geleneksel değerlerin değişime uğradığı ve tehlikeli şiddet öğelerinden arındırılmış bu modelin temeli “modernizm”, “demokrasi” ve “laiklik” üzerine kurulmasıdır. Tabii burada kastedilen özellikler Batı uygarlığına aittir. Çünkü onlara göre Doğu halkları eğitilmesi gereken kültürsüz, eğitimsiz

halklardır. Doğu'nun barbar ve kültürsüz olduğu yaygarasıyla şimdi yeni kılıflara büründürülerek Batı'nın o "muhteşem" uygarlığı ve kültürü yayılmaya çalışılıyor. Ne var ki "küreselleşme" ve "Yeni Dünya Düzeni" safsatlarıyla dünya halklarına yutturulmaya çalışılan Batı'nın uygarlığını ve kültürünü şimdilerde ABD'nin Irak halkına uyguladığı katliam, işkence ve vahşetle, İsrail'in Filistin halkının üzerine yağdırdığı bombalarla tüm dünya izliyor. Batı'nın emperyalist işgal ve talan üzerine kurulu uygarlığının, "demokrasi ve özgürlüğü"nü bundan başka bir anlamı yoktur. O; pazar, kaynak, sömürü ve kâr için hiçbir insani değeri gözetmez. Irak'a demokrasi ve insan haklarını inşa etmek için geldiğini söyleyen ABD ve müttefikleri insanlık dışı hiçbir uygulamayı Irak halkından saklamıyor. Filistin halkını terörist ilan eden İsrail siyonizmi ise barış adına Filistin'in şehirlerine bomba yağdırmaktan, Filistin liderlerini sokak ortasında infaz etmekten geri durmuyor. **Uygulanmaya çalışılan yeni İslam modelinin "ılımlılığı", emperyalist tahakküme boyun eğmesi ve her türlü politikasını kabul etmesidir.**

"ılımlı İslam"ın diğer bir özelliği ise **"Yeni Dünya Düzeni"**nin ekonomik yapısı olan **neo-liberalizmi** barındırıyor olmasıdır. Emperyalist sermayenin dolaşım, sömürü ve kâr hareketlerini engelleyen ulusal ve bölgesel sınırların kaldırılmasını ve bu bölge pazarlarının yeniden kapitalist-emperyalist sisteme uygun olarak biçimlendirilmesi, yarı-sömürgeci ilişkilerin yeniden üretilmesi amaçlanıyor. Gerici ve dini değerlerle şekillenmiş İslam kültürü ve yaşam tarzının yerine kurulacak Batı'nın emperyalist kültürü, yaşam tarzı ve tüketim alışkanlıkları emperyalist hegemonyacıların sermaye ve kâr birikimlerini artıracak. Bu yönüyle "ılımlı İslam" modeliyle İslam coğrafyasının Batı'ya entegrasyonunun emperyalizm için anlamı daha fazla kâr ve sömürüdür.

TÜRKİYE UŞAKLIK İÇİN İYİ BİR ÖRNEKTİR

"ılımlı İslam"ın desteklediği ülkelerden biri olan Türkiye'nin bu yeni dönemde adı **BOP** olan emperyalist talan projesinde model bir ülke olarak örnek gösterildiği bilinmektedir. Türkiye'nin siyasi yapısı itibarıyla bölge ve tüm İslam ülkelerine örnek gösterilmesinin ardında yatan gerçeklik daha önce değindiğimiz emperyalistler arasındaki bloklaşmalar çerçevesinde **Ortadoğu, Kafkaslar ve Güney Asya**'ya kadar uzanan çıkar çatışmasında Türkiye'nin önemli bir noktada bulunuyor olmasıdır. Türkiye gerek Ortadoğu ve Yakın Asya'yı Avrupa ve Akdeniz'e bağlayan yolların merkezi olmasıyla gerekse petrol ve enerji kaynaklarına yakınlığıyla emperyalistler için stratejik açıdan dikkate değer bir önem taşıyor. Türkiye'nin ABD ve AB arasındaki çekişmede son dönemde değer kazanarak **"koz"** statüsüne kavuşması ve yeni projelerin merkezi olması bu değerlendirmeyi doğruluyor.

Türkiye yarı-sömürge statüsüyle bölgede ABD-İngiltere ve İsrail ittifakının "cephe ülkesi" olarak rol oynarken, Avrupalı emperyalistlerle olan ekonomik ve siyasi ilişkileriyle de özellikle Almanya ve Fransa için kilit bir önem taşıyor. AB emperyalistlerinin Türkiye'ye ar-

tan ilgisi, özellikle Almanya'nın Türkiye'yi AB'ye sokma çabaları; AB üst düzey yetkililerinin Türkiye'nin AB'nin güvenliği ve geleceği açısından yeni dönemde stratejik bir önem taşıdığı açıklamaları Türkiye-AB arasındaki diplomatik yoğunluğun nedenlerini oluşturuyor. Türkiye'nin AB'ye üye olmasında Avrupalı emperyalistlerin daha fazla çıkarı olduğu görünse de, bunun yanında ABD'nin de Türkiye'nin AB üyeliğini desteklediği ve Türkiye'nin bu iki blok arasındaki "koz" statüsü unutulmamalı. "ılımlı İslam"ın Türkiye modelinin değerini de buralarda aramak gerekiyor.

ABD Pentagon yetkililerinden **Paul Wolfowitz**'in Türkiye'ye ilişkin değerlendirmeleri dikkate değer; "Türkiye'nin başarısının temeli demokratik karakteridir. Mevcut sorunlarını aşan ve kaydettiği ilerlemeyi sürdüren bir Türkiye, Müslüman dünyaya örnektir. Türkiye demokrasinin Müslümanlar için de işleyebileceğinin, demokrasi ve serbest girişimin faydalarının sadece diğer uygarlıklara ait olmadığını kanıtıdır." Görüldüğü gibi Türkiye'nin modelliği **"Batı demokrasisi"** ve **"serbest girişim"** üzerine oturuyor. Türkiye için "Batı demokrasisi" faşizmle eş anlamlıdır. TC faşizmi emperyalizm uşaklığı, Türk şovenizmi ve Batı hayranlığı üzerine kuruludur. Emperyalist kültür ve şovenizm, İslamiyet ve Batı hayranlığı Kemalist-faşist diktatörlüğün potasında bir arada bulunmaktadır.

Emperyalizm için Türkiye'de İslamiyet'in anlamı halkın dini duygularının sömürülmesi ve dinin dönemsel çıkarlara göre şekillendirilmesidir. TC tarihine baktığımızda din olgusunun emperyalizm tarafından belli dönemlerde ön plana çıkarıldığını ve halkın dini manipülasyonlarla yönlendirilmeye çalışıldığını görebiliriz. **'70'lerde yükselen devrimci hareket ve toplumsal muhalefete karşı geliştirilen yeşil kuşak ve kurulan gerici-şeriatçı örgütlenmeler, Çorum, Maraş ve Sivas katliamlarında dini-gerici akımların rolü, T. Kürdistanı'nda ulusal harekete karşı geliştirilen Hizbullah türü şeriatçı-kontrgerilla örgütler, '90'larda yükselen dini motifli muhalefet ve ardından kurulan Refah ve Fazilet hükümetleri Türkiye'de dini değerlerin emperyalizmin dönemsel çıkarlarına göre nasıl şekillendirildiğini göstermektedir.**

"ılımlı İslam"ın Türkiye modelinde 3 Kasım 2002 seçimleriyle işbaşına gelen AKP hükümetinin özel bir yeri bulunuyor. Seçim öncesinde muhalif söylemlerle geniş bir kesime seslenen AKP, çeperinde birçok katmanı bir araya getirerek önemli bir oy oranına ulaşmıştı. **"Muhafazakar-demokrasi"** kavramı üzerine şekillendirdiği politikalarıyla halkın önemli bir kesiminin desteğini sağlayan bu yapının kısa sürede bu oranda büyümesinin ardında çeşitli nedenler bulunuyor. İlk olarak AKP, toplumun değişim taleplerine seslenen söylemleri ve manipülasyonlarıyla kitleleri kendi potasına çekebildi. Halkın istikrarsızlık ve geleceksizlik korkusu ve AKP'nin

değişim ve istikrar söylemleri çakışarak AKP'nin hanesine yazıldı.

İkinci olarak AKP'nin kendi çeperinde topladığı en büyük ve en önemli katman olan emekçi sınıfların ekonomik ve sosyal istemleri ve duygularına seslenmesiydi. Muhafazakarlık, adalet, temiz toplum gibi söylemleri ve dini değerleri de bu propagandalara ekleyince halkın bu yönelişini anlamak zor değil.

Üçüncü olarak AKP'nin Milli Selamet, Milli Nizam, Refah ve Fazilet gibi din merkezli partilerin tabanını kendine çekebilmesiydi. Fazilet Partisi'nin egemen sınıflar için ömrünü tamamlamasının ardından bu gelenekten gelen ve nicelik olarak hayli fazla olan tabanın kendini ifade edeceği yer olarak AKP gösterildi. Saadet Partisi ve AKP ayrışımında muhafazakar oyları AKP topladı.

Son olarak ve belki de en önemlisi, emperyalistlerin Türkiye'ye verdikleri değere eşit olarak ülkede tek partili hükümeti desteklemesi, meclis ahırının emperyalizmin acentesine çevrilmesi ve ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesi için hiçbir engelin bırakılması-

çi sınıfların baskılanmaya devam edilmesi bu rolün başarılı bir şekilde yerine getirildiğini gösteriyor.

AKP'nin seçim öncesi ve de sonrasında TC egemen sınıflarının önemli bir kısmının desteğini sağladığını biliyoruz. **TÜSİAD, MÜSİAD, TOBB** gibi komprador sermaye kuruluşlarını arkasına alan **AKP**, bununla birlikte içerisinde barındırdığı egemen sınıf katmanlarının sınıfsal özellikler taşıyor olmasıyla da çelişkili ve çok da uzun vadeli olmayan bir görünüm arz ediyor. AKP'nin seçim öncesinde, her burjuva-feodal faşist parti gibi ezilenlerin de sözcülüğüne girişmesi, bu kesimlerin desteğini alarak hükümete gelmesi, gerçekte bu partinin diğer hükümet olmuş partiler gibi (AP, CHP, ANAP vb.) uzun süreli olmayacak bir hükümet kurmasına da neden olmuştur. Ayrıca egemen sınıfların önemli bir kesiminin desteğini sağlamasına karşın AKP'nin siyasi arenadaki kendi gücüne dayanmayan, temelsiz duruşu da uzun ömürlü olmadığı sinyalleri veriyor. Önümüzdeki süreçte emperyalizmin dönemsel çıkarlarının değişmesi ve AKP seçeneğinin deforme olması durumunda tüm bu çelişkilerin yoğunlaşması ve bu yapılanmayı bir çıkmaza sokması, bugüne kadar yaşadığı gibi, kesindir.

AKP'nin "ekonomik istikrar", "kalkınma" ve "demokrasi" söylemleri emperyalistlerce desteklense de bunların içi boş zirvalardan ibaret olduğu, halkın yaşam standartlarında ve sosyal-siyasal yaşamında bir değişimin olmadığı, yatırım ve istihdam sorunlarının çözülmekten uzak olduğu, işçi, memur ve emekçilerin hiçbir muhalefet hakkının olmadığı, en ufak bir hak talebinin azgınca saldırıya uğradığı her gün daha açık görülmekte.

AKP'nin "ılımlı İslam" modeliyle emperyalistlerce desteklenmesi onun bahsettiğimiz çıkmazlarını ve açmazlarını değiştirmiyor. Fakat şu var ki "ılımlı İslam" modeli yeni dönemin bir parçası olarak emperyalizmin gündeminde. Türkiye için de AKP hükümetinden bağımsız bir şekilde var olmaya devam edecek görünüyor. Zira emperyalist sermayenin neo-liberal ekonomik politikaları önümüzdeki süreçte Ortadoğu ve İslam coğrafyasını kendine göre şekillendirmek zorunluluğu taşıyor. Bahsedilen coğrafyada tehlike, muhalefet ve şiddet unsurlarının uysallaştırılması, sivilleştirilmesi ve mümkünse ortadan kaldırılması emperyalistler açısından hayati önem taşıyor.

Toparlayacak olursak; "ılımlı İslam" modeline geçişin önyaklarını emperyalizmin yeni dönemde enerji ve güvenlik üzerine kurduğu yeni planları ve yeni dengeleri oluşturuyor. Türkiye ise tüm bunlar içerisinde gerek stratejik konumu, gerekse siyasi yapısıyla diğer bölge ülkeleri içerisinde ayrı bir yer taşıyor. **Gerek Türkiye, gerekse İslam coğrafyasındaki diğer ülkeler için modelde bahsedilen "ılımlılık"tan anlaşılması gereken bir şey varsa o da şu: Emperyalist tahakküm ve talan!**

Gerillanın kaleminden...Gerillanın kaleminden...Gerillanın kaleminden... Karadeniz'de savaşın psikolojik boyutları üzerine

İçinde bulunduğumuz süreç; tasfiyeciliğin dayatıldığı, reformist hareketlerin egemen güçler tarafından çekici hale getirilmeye çalışıldığı, kitlelerin umut ve arayışlarının sistem içine kanalize edilmeye çalışıldığı bir süreçtir. Diğer taraftan iktidarlarını baskı, sömürü, talan politikaları üzerine kurmuş olan burjuva sistemin, ancak proletaryanın ve ezilen halk kitlelerinin devrimci zoruyla yıkılacağı gerçekliğini ortaya koyarak silahlı mücadele yürüten ve kitleleri bu temelde bilinçlendiren, örgütleyen devrimcilere, komünistlere karşı gerek ideolojik, gerekse fiziki anlamda imha etme, zindanlara tıkma, işkencelerden geçirme, psikolojik olarak yıpratma gibi birçok baskı aracının daha fazla kullanılarak, halkın öncülerinin yıldırılmaya teslim alınmaya çalışıldığı bir süreçtir. Buna rağmen gerek kırlarda, gerekse şehirlerde faşizmin, emperyalizmin uygulamış olduğu baskı, sömürü ve zoruna karşı emekçi halk yığınlarının örgütlenerek insanlığın kurtuluş mücadelesinin sürdürüldüğü, ağır bedellerin ödendiği devrimci yürüyüş çizgisinden tavizlerin verilmediği, her yönüyle devrimci cüret ve kararlılığın ortaya konulduğu bir aşamadan geçiyoruz.

Karadeniz Bölgesi'nde de Proletarya Partisi'nin uzun zamandır yürütüyor olduğu gerilla mücadelesinin büyümesine, kitlelerle olan ilişki ve faaliyetinin bütünleşmesine paralel faşist TC devletinin Karadeniz Bölgesi'nde gerek gerillaya, gerekse bölge halkına dönük baskı ve sindirme saldırıları artarak devam etmektedir. Devlet gerillayı fiziki olarak imha etmeye, teslim almaya çalışırken, bununla beraber ideolojik olarak, moral olarak çöktürmek için yaygın bir biçimde psikolojik savaşı bölgede devreye sokmaktadır. Devlet gerillaya ve bölge halkına yönelik kitleleri aldatmak ve gerçekleri çarpıtmak için oluşturduğu araçlarıyla bölgede yaşanan insanlık dışı uygulamalarını, katliamlarını, zorbalıklarını ve gerilla karşısındaki çaresizliğini kamufle etmeye çalışıyor.

Özellikle 97-98 süreçlerinden itibaren bölgede başta Proletarya Partisi'nin ve devrimci yapıların faşist TC'nin askeri güçlerine dönük yaptığı eylemler ve gerillanın kitle faaliyetine yöneldiği süreçte devlet gerillanın faaliyetini engelleyememenin bir sonucu olarak bölgeye yeni yeni güçlerini konumlandırmaya başladı. Geniş kapsamlı operasyonlarından yeterince sonuç alamaması ve gerillanın üstte gelen eylemleri sonucunda bölgede moral üstünlüğü belli boyutlarıyla gerillaya geçmiş oldu.

Gerillanın bölgede gelişen faaliyetinin, kitleler üzerinde bıraktığı etkinin belli boyutlarıyla hissedilir duruma gelmesi sonucunda TC devleti bir an önce gerillayı imha etmeye, susturmayla kitlelerin gözünde gerillanın güçlüğü, etkinliğini bir şekilde örtmeye çalıştı. Bunun araçları olarak da sadece fiziki anlamda imha etmeyle sınırlı kalmayan, gerek gerillayı, gerekse de bölge halkını psikolojik olarak etkilemeye, moral bozmaya, boyun eğdirmeye, sindirmeye çalışan politikalarını devreye soktu. **Bunun bir parçası olarak da özellikle gerillayla yaşanan çatışmalarda TC devleti çoğu zaman kendi kayıplarını basına yansıtmazken, gerillanın almış olduğu kayıpları abartarak kendi uşağı olan burjuva basınıyla medyasıyla işlemeye çalıştı. Gerek bölge halkının içinden olan, gerekse de halk tarafından tanınan, sevilen gerillaların öldüğüne dönük yalan haberleri işleyerek gerillayı bilen, tanıyan kitlelerde moral çöküntüsü yaşamalarını hedefledi.** Bunun en çarpıcı örneğini 97 yılında Ese Yaylası'nda çıkan çatışmada TKP/ML'nin genel sekreterinin de aralarında bulunduğu 5 gerillanın şehit düşmesinin burjuva ve yerel basında sürmanşetten işlenerek **"önderlerini öldürdük, bitirdik"** tarzındaki haberlerinde görmek mümkün. Aynı çatışmada tam olarak sayıları bilinmeyen fakat TC'nin çok sayıda ölü ve yaralıların hiçbir tanesi burjuva

medyaya yansımamıştır. Değişik çatışmalarda ölen kimi askerler ise **"eğitim zaiyatı"** vb. şeklinde açıklanmıştır. Tokat Valiliği'nin 2001 yılında yapmış olduğu bir açıklama içerisinde sadece yansıttıkları boyutuyla gerillanın TC güçlerine verdiği ölü sayısını 200 olarak dil ucuyla ifade etmişlerdir. **O zamana kadar burjuva basında işlenmeyen, yansıtılmayan ölümlerin bir anda valilik tarafından 200'lerle açıklanması bu zamana kadar değişik biçimlerde kamufle edilen ölümlerin Karadeniz'den diğer illere giden ölümlerin artık kamufle edilemeyecek bir duruma gelmesinin en somut göstergesidir.** TC'nin "başarı" üstüne "başarı" olarak gösterilen o kapsamlı operasyonların üstün "başarısı" nasıl oluyor da bu kadar kayıp vermelerine neden oldu? Bu nasıl bir başarı ki kendi ceset sayısı artarak devam ediyor. Sürekli gerillaya sözde kayıp verdiren, fakat kendi "kurşun işlemez" askerlerinin akıl almaz "üstün yetenekleri" nasıl oldu da bitiverdi? Sürekli TC güçleriyle gerilla arasında yaşanan karşılıklı çatışmalarda kendileri gerilla üstüne nasıl kurşun sıkıyorsa, gerilla da aynı biçimde kurşun sıkıyorsa ve kayıp vermektedir. Fakat TC yaşanan gerçekliği çarpıtarak gerilla karşısındaki "başarılarını" tek yanlı olarak kitlelere anlatmakta ve işlemektedir. İşte TC devletinin "güçlülüğü, başarısı" tamamıyla bu yalan ve aldatma politikası üzerine kuruludur. Gerçekler ise daha farklıdır. Çünkü faşist TC gerek teknolojik anlamda, gerekse sayısal anlamda gerilladan üstün olmasına rağmen kayıplarına engel olamamıştır ve olamayacaktır. Gerilla inancı ve kararlılığıyla, meşru ve haklı savaşıyla, manevra kabiliyetiyle insanlığı faşizmin köleliğinden, baskısından, sömürsünden kurtaracak olan halkın kendi oğullarından, kızlarından oluşan bir güçtür ve ezilen milyonlarca işçinin, köylünün, emekçi halkın çıkarlarını temsil etmektedir.

Egemen güçler kendi acizliklerini, kitleleri kandırmanın bir aracı olarak kullan-

dıkları bu politikaları, T. Kürdistanı'nda ulusal harekete karşı da yoğun olarak kullandı. TC 15 yıldır T. Kürdistanı üzerinden elde ettiği psikolojik savaş deneyimlerini bugün de Karadeniz Bölgesi'nde gerillaya ve bölge halkına karşı uygulamaktadır. Amacı tamamen gerillanın ve bölge halkının moralini, psikolojisini bozmak ve yıldırma. Sindirme politikalarıyla kendini daha güçlü gösterip devletin **"yıkılmazlığı, karşı çıkılmazlığı"** mesajını kitlelere vermektir. Yine bu paralelde Karadeniz Bölgesi'nde psikolojik savaşın bir parçası olarak bizzat ordu tarafından kurulan ve esas olarak, bölgede yaşanan gerçekliği kitlelere çarpıtarak yansıtan ve karşı devrimci bir propaganda yürüten **Yöre FM 2000** yılından beri yayın yapıyor ve bu yayın bizzat psikolojik savaş uzmanları tarafından sürdürülüyor. İlk kurulduğunda gerillanın daha yoğun faaliyet yürüttüğü, **Tokat, Sivas, Amasya** illerine yayın yapan bu radyo, gerillanın faaliyet alanının genişlemesine paralel bu illerin yanısıra artık **Ordu, Giresun, Çorum, Yozgat** illerine de yayın yapmaktadır. Kurulduğu günden itibaren gerek gerilla ailelerini, gerekse itirafçıları radyoda konuşularak, onlar aracılığıyla gerillaya **"teslim ol"** çağrılarını temelinde yayın yaparak bölgede önemli bir rol oynamaya çalışmaktadır. Faşist TC de biliyor ki karşısındaki gerilla gücü emperyalizme, faşizme ve devletin baskı, talan üzerine kurulmuş ve ezilen milyonlarca emekçi halkımız köleleştiren politikalarına karşı mücadele eden devrim mücadelesine inandırmış, halkı uğruna kendini adanmış gönüllü ve bilinçli militanlardan oluşmaktadır. Bu gerçeklik karşısında fazlaca bir şey yapamayan, gerillayı teslim alamayan, yıldırmanın devlet, gerillayı yalnızlaştırmak ve kitlelerden koparmak için gerilla ailelerini yoğun bir biçimde kullanmaya, kendi alçakça oyunlarına alet etmeye çalışmaktadır.

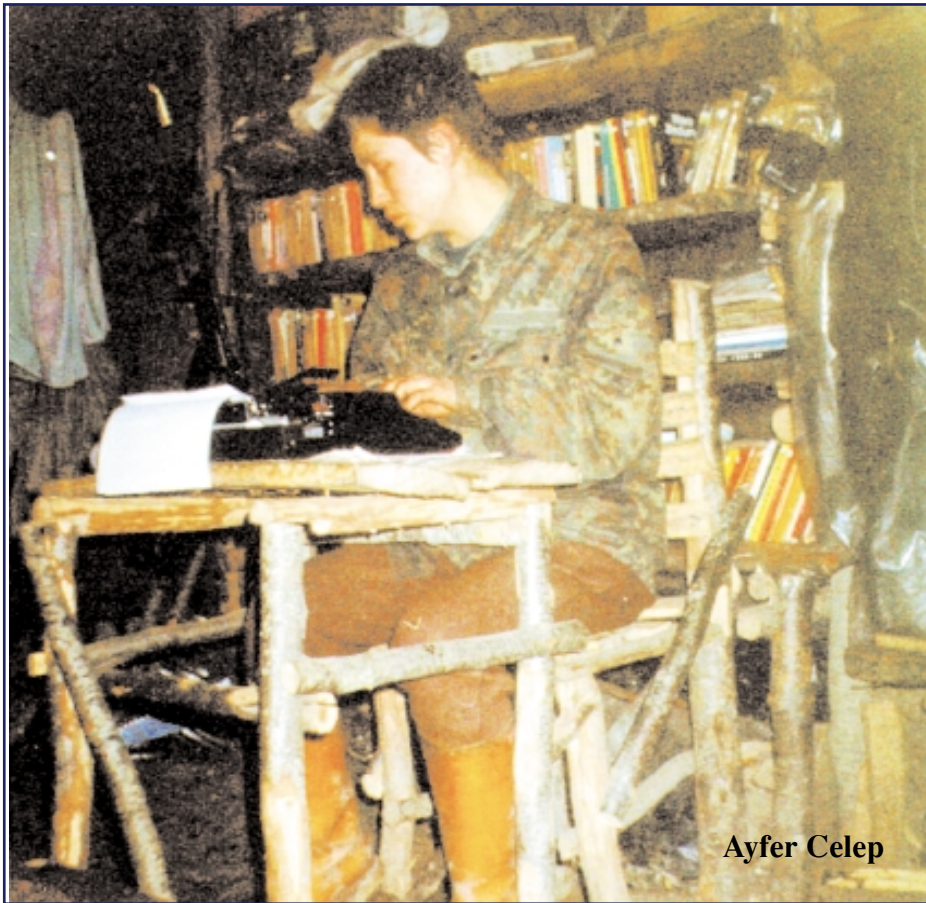
Yıllardır bölgede gerillaya dönük pervasızca alayları ve taburlarıyla yaptığı operasyonlar, maddi anlamda, yaptığı milyonlarca askeri harcamalardan tutalım da en son teknolojik araçlarını devreye sokmasına rağmen gelen aşamada gerillayı yok edememekte ve gerilla ısrarlı, kararlı bir biçimde kitleleri örgütlemeye devam etmektedir. Tüm bunlardan istenilen sonucu alamamanın verdiği acizlik şimdi de toplumda çok daha güçlü olan feodal değer yargılarını kullanarak halkımızın ilerici değerlerini kendi onursuzca politikalarıyla kirlenmeye çalışmaya dönmüştür. **Devlet kendisinin başaramadığı gerillayı teslim alma, devrim mücadelesinden koparma yöntemlerini gerillanın akrabaları, aileleri üzerinden yapmaya çalışmaktadır.** Gerek şehit düşen yoldaşlarımızın, gerekse hala gerillada faaliyet yürüten yoldaşlarımızın ailelerine özellikle ölüm tehdidi, tecavüz, gözaltına alma, işkence yapma gibi onursuz ve insanlık dışı tehditler yaparak ailelerimizi yozlaştırmaya ve kullanmaya çalışıyorlar.

Bu temelde gerilla ailelerine “oğlum geri dön bu işin sonu yok”, “gelin devlete sığın, devletin çıkardığı yasalardan yararlan”, “gel sana mutlu bur yuva kurarız, istediğin her şeyi (ev, araba vb.) alırız”, “ben seni bugünler için mi büyüttüm, senin yüzünden kimsenin yüzüne bakamıyoruz”, “benim artık senin gibi evladım yok”, “gelin teslim olun mutlu ve huzurlu bir yaşam sürün” gibi çok daha kapsamlı çağrı ve anlatımlarla sıralanan propagandaların yanısıra özellikle de gerilla ailelerinin, toplumdan dışlanmışlık, aşağılanmışlık psikolojisine kapılmalarını sağlayarak moral değerlerini parçalama, yenilgi psikolojisine sokma, hiçleştirme gibi hedefler içermektedir. Şehit düşen yoldaşlarımızın ailelerine ise çocuklarının cenazelerini almama yönünde baskı yapıp radyoda ailelere “benim öyle oğlum yok, ölüsünü de dirisini de istemiyorum” tarzında açıklamalar yaptırılmaktadır. Devlet bu yönlü insanca olmayan, tamamen zora dayalı yöntemlerini kullanarak gerek gerilla ailelerine, gerekse bölge halkına “bunlara aileleri bile sahip çıkıyor” tarzında bir düşünceye sokmaya çalışarak gerillanın ve bölge halkının moralini bozmaya, gerillayı yalnızlaştırmaya, kitlelerden koparmaya çalışıyor. Şurası açık ki gerilla ailelerinin çoğu oğullarının, kızlarının ne için savaştığını belli oranda bilen, mücadelelerini sahiplenen ilerici, devrimci, demokrat çevrelerdir. Ailelerimizin bu sahipleniciliğini bilen devlet, buna bile tahammül edememekte ve bu tarz yöntemlerini her süreçte yaptığı gibi sindirme, yıldırma politikalarıyla yaptırmaktadır. Bilinç düzeyi daha geri olan ailelere ise daha “babacan, yardımsever” bir görünüm vererek anne ve babaların güçlü olan evlat sevgisini kullanarak kandırmaktadır. Bunların yanı sıra gerilla ailelerini toplum içinde teşhir ederek “terörist annesi, terörist babası” gibi propaganda ve söylemlerle kitleler üzerinde bir baskı aracına dönüştürerek oğullarının, kızlarının “suçlu” olduğu ve onları sahiplenenlerin de toplum içinde yeri olmayacağı vb. gibi bir ruh haline sokarak dışlanmışlık psikolojisi yaşattırılmaktadır.

Peki sormak gerekir her türlü insanlık değerlerini tahrir edip yıkan toplumu birbirine yabancılaştıran, baskıyı, sömürüyü, talanı dayatıp insanları pervasız bir biçimde katleden, işkencelerden geçirenler mi terörist, yoksa insanlığı bu sistemin uyguladığı her türlü baskı, şiddet, katliam ve talanın altından kurtarmak için savaşıyorlar mı? Tabi ki insanlığa bunca baskıyı, sömürüyü uygulayanlar teröristtir. Devlet ailelerimizi kandırmaya çalışarak “mutlu ve huzurlu” bir yaşamdan bahsetmekte. Fakat onların bahsettiği “mutlu ve huzurlu” bir yaşam ülkede yaşanan sorunları, haksızlıkları görmemek, gözleri kapalı bir biçimde yaşamak, insanlar katliama uğrarken, işkencelerden geçirilirken, emeği çalınırken, ülkesi satılırken hiçbirine ses çıkarmamak ve kölece bir yaşamı tercih etmektir. Onların istediği “yaşam” budur. Ama gerçek anlamda mutlu ve huzurlu bir yaşam ise ancak insanlığın bu kölelik zincirlerini parçalamasıyla mümkün olacaktır.

Devlet yine bu politikaların bir parça-

sı olarak bir zamanlar devrimci mücadele saflarında olan daha sonrasında devrimci mücadeleyi bırakmış, onursuzlaşmış, yoldaşlarını satmış ve burjuva sistemin batıklığına girmeyi tercih etmiş itirafçıları radyo ve telsizden istediği gibi konuşurarak, kitleler içerisinde gerillaya karşı güvensizlik yayıp devrimcilerde, gerilla güçlerinde moral bozukluğu yaratmayı hedeflemektedir. Kitlelere dönük ise itirafçıları gerillanın faaliyet yürüttüğü köylere, kasabalara götürerek köylüler içinde “işte bir zamanlar ekmek verdiğiniz adam şimdi sizi ele veriyor” tarzındaki konuşmalarıyla köylülerle gerillayı karşı karşıya getiren, güvensizleşmesine yol açan biçimlere başvurmaktadır. Devlet itirafçıların konuşmalarında ve onları kullanmasında gerillaya karşı “ne kadar çok karalama yaparsam köylülerin güvensizliğini besleyeceğim, gerillayı kitlelerin gözünde küçük düşüreceğim” hesa-

Ayfer Celep

biyla her türlü araca ve alçaklığa başvurmakta. Ve itirafçılardan “bizlere kırsalda cesaret hapi veriyorlar”, “tecavüz ediyorlar”, “bizi yönetenler yanımızda kadınlarla, kızlarla geziyorlar” gibi açıklamalar yaptırarak burjuva basınında, radyosunda, televizyonunda işlemektedir. Mücadele tarihimizde çokça direnişler olduğu gibi, bunların yanı sıra (ister gönüllü, ister düşmanın baskıları sonucu) ihanet edenler de olmuştur. Her ne kadar itirafçılar bu yaşananları zorla veya gönüllü olarak söylese de onların bildiği bir gerçeklik var ki, ifade ettiklerinin doğru olmadığını. Fakat kendi bireyciliği, onursuzluğu onlara bu gerçekliği çarpıtarak düşmanın oyunlarına alet oluyorlar. Devlet ihanet edenlerin ailelerini sahipleniyor gibi göstermektedir. Fakat ihanet edenler ne aileleri tarafından ne de halkımız tarafından hiçbir zaman sahiplenilmemiştir, tam tersi dışlanmışlardır. Çünkü partisine, mücadelesine, halkına, yoldaşlarına ihanet etmek aşağılık ve onursuz olan bir duruştur. Böylesi bir tutuma giren birisini halkımız sahiplenmeyeceği gibi düşman

da bu onursuz unsurları belli bir zaman yararlanıp en aşağılık kirli işlerinde kullanıp posasını çıkardıktan sonra çöpe atacaktır. Bunun örnekleri çoktur.

Devlet gerillanın cesaretini “haplarla” açıklamaya çalışsa da bu açıklama faşist TC devletinin gerillanın karşısındaki acizliğinin, çaresizliğinin bir sonucudur. **Yüzyıllardır emperyalizm ve onun uşağı olan TC devleti elde ettiği deneyimlerle biliyor ki gerillanın cesaretini aldığı yer mücadelesinin haklılığı ve meşruluğu ve halkına olan güvenidir.**

TC devleti Karadeniz Bölgesi’nde gerilla ve kitlelere karşı “caydırıcı” olduğunu düşündüğü aşağılık araç ve yöntemlerini sürekli olarak uygulamaktadır. Bu temelde 2003 süreciyle çok daha fazla yolaşan gerillaya dönük operasyonlar öncesi saat başı “teslim ol” çağrıları yapmakta ve teslim olunmadığı takdirde sürekli olarak operasyonların artacağından

di muhaliflerini yaratarak zulüm, sömürü sistemini yıkmak için savaşıyorlar, silahı düşen gerillanın yerini dolduranları yaratıyor ve kaçınılmaz olarak da yaratmaya devam edecektir.

Bugün devlet gerek militarist güçleri, gerekse radyosu, televizyonu, basınıyla, kimi zaman aileleri tehditle, kimi zaman şehit düşen yoldaşlarımızın bedenlerine işkence yaparak, kimi zaman itirafçıları kullanarak kısacası teknolojik ve psikolojik savaş araçlarını en onursuz, en barbarca yöntemleriyle devreye sokarak ezilen milyonların, işçilerin, köylülerin, öğrencilerin yani bütün halkın kurtuluşu ve insanca yaşayabilmeleri için yürüttüğümüz mücadeleyi bastırmaya çalışacaktır. Bizler gerek gerilla aileleri olarak, gerekse oğlu, kızı, kendisi devrimci mücadele içerisinde bulunan kitleler olarak devletin uygulamış olduğu her türlü baskıya, sömürüye karşı çıkarak bu iğrenç politikaların aleti ve aracı olmamak için bunları teşhir etmeli ve uyguladığı bu politikaların devletin çaresizliğinin, güçsüzlüğünün, halk düşmanı karakterinin birer parçası olduğunu görmek zorundayız. Devlet ailelerimizi kandırarak, gerçekleri gizleyerek, yönlendirmeye, çocuklarını devrimci mücadeleden baskı ve şiddetle koparmalarına teşvik etmeye çalışıyor ve ailelerimizi kendi kokuşmuş çıkarları için kullanarak gerek gerilla üzerinde, gerekse bölge halkı üzerinde umutsuzluk, karamsarlık yaratmaya en önemlisi de bölge halkının gerillaya destek vermesini kendince engellemeye çalışıyor.

Egemen sınıflar ve emperyalizmin yerli uşağı olan TC devleti kendi iktidarını koruyabilmek ve ayakta tutabilmek için halk kitlelerini daha fazla sömürecek. Çünkü emperyalist kapitalist sistemin temeli sömürüdür, yani halkları daha fazla yoksullaştırmak, daha fazla açlığa sürüklemektir ve bunu yapmadığı takdirde yok olmaya mahkumdurlar. Tabi ki bunu yaparken de kendilerine karşı mücadele eden halklara var gücüyle saldırmaktadır ve saldıracaklardır. Bizler faşizmin ve tüm egemen güçlerin yüzyıllar boyu devam eden iktidarlarında, zorbalıklardan, katliamlardan, sömürülerden başka bir şey görmedik. Ezilen halk olarak, her şeyi yaratan ve üretenler olarak bu yaşananlara sessiz kaldıkça, örgütlenmediğimiz, gücümüzü birleştirmedik müddetçe eskisinden çok daha fazla sömürüye, baskıya insanlık dışı uygulamalara maruz kalacağız. Bunun için başta gerilla aileleri olarak, halk olarak bu yaşananlara sessiz kalamayız. **Faşizmin tankları, topları işkenceleri varsa, halkın da devrimci zoru vardır. İnsanlık tarihi göstermiştir ki ezilen halkların öfkesi ve örgütlü gücü faşizmin, emperyalizmin halklara dayattığı kölelik zincirini parçalamıştır.** Devletin uygulamış olduğu bu baskılar karşısında geri çekilmek, sessiz kalmak değil, tam tersi gücümüzü birleştirerek, örgütlenmek ve karşı durmak insanca bir yaşamı yaratmanın bir gereğidir. **O halde zaman kaybetmeden yapacağımız şey, Proletarya Partisi önderliğinde emperyalizmin, faşizmin uygulamış olduğu bu iğrenç uygulamalara karşı mücadele etmektir, geleceğimizi yaratmak için ısrar ve kararlılıkla savaşılmaktadır.**

SÜRECE YANIT OLMAK İÇİN

Emperyalizm ve egemen sınıfların saldırılarını her alanda artırdığı bir süreçten geçiyoruz. Kitlelere, devrimci ve komünist güçlere karşı olan bu saldırılar şimdye kadar hep vardı, bundan sonra da artarak devam edecektir.

Mevcut sistem ekonomik ve siyasi saldırılarıyla kitlelerin bilincinde manipüle etmeye çalışıyor. Bu saldırılar geçici bir süre de olsa kitlelerin susmasına, sahip olduklarıyla yetinmelerine neden oluyor. Hakim sınıfların bu saldırılarını nasıl gerçekleştirdiklerine iyi bir örnek olarak yerel seçim döneminde yaptıkları propagandaları verebiliriz. Ekonomik 'demokratik ve sosyal haklar' vaatlerinde bulunarak, göstermelik yasalarla kitlelerin tepkilerini bastırma ve manipüle etmeye çalışıyorlar. Yine bu amaçla köylüye mazot, DGD gibi yardımları bu süreçte hayata geçirerek; TV, radyo, gazete gibi yayın araçlarıyla kültürel alanda yozlaştırarak bir saldırı yöntemi izliyorlar. Bunlar kitleler tarafından yeterince açığa çıkarılmayan ve fark edilmeyen saldırılar; bir de açık açık yaptığı, fakat yine kitleler tarafından henüz bir kısmı farkında olsa da, bir kısmının getirisini-götürüsünü hesaplamadığı, farkına varmadığı saldırılar var. Şehirlerde özelleştirme politikasıyla, köylük bölgelerde tarımın "iyileştirilmesi", üniversitelerde "Yeni YÖK Tasarısı", zindanlarda F tipleri vb. Bu politikalarını uygularken de sanki böyle yapmaya mecburlarmış, tek çözüm yolu böyleymiş gibi bir görünüm veriyorlar. Mesela özelleştirme politikası, verimliliğin artırılması, istihdam fazlalığının giderilmesi, yeni yatırım olanaklarının ortaya çıkarılması gibi gerekçelerle uygulanıyor.

Hakim sınıflar bu saldırılarla eşgüdüm içerisinde devrimci ve komünist hareketlere yönelik saldırılarını daha da azgınlaştırmakta ve artırmaktadır. "Terörizm" yalanlarıyla kendi terörist uygulamalarını gizleyerek, kitlelerdeki, devrimci ve komünist güçlere karşı olan güvensizliği pekiştirmeye çalışıyorlar. **Egemen sınıflar her devirde kendilerine karşı olan örgütlü kesimlerden korkmuşlardır.** Türk hakim sınıfları doğaları gereği, Osmanlı'dan günümüze kadar, olası iktidar gruplarını etkisizleştirerek, bastırarak varlığını korumuştur ve kendi devamını sağlamak için böyle olmaya devam edeceklerdir, taa ki bu sistem yerle bir olup halkın iktidarı kurulana dek.

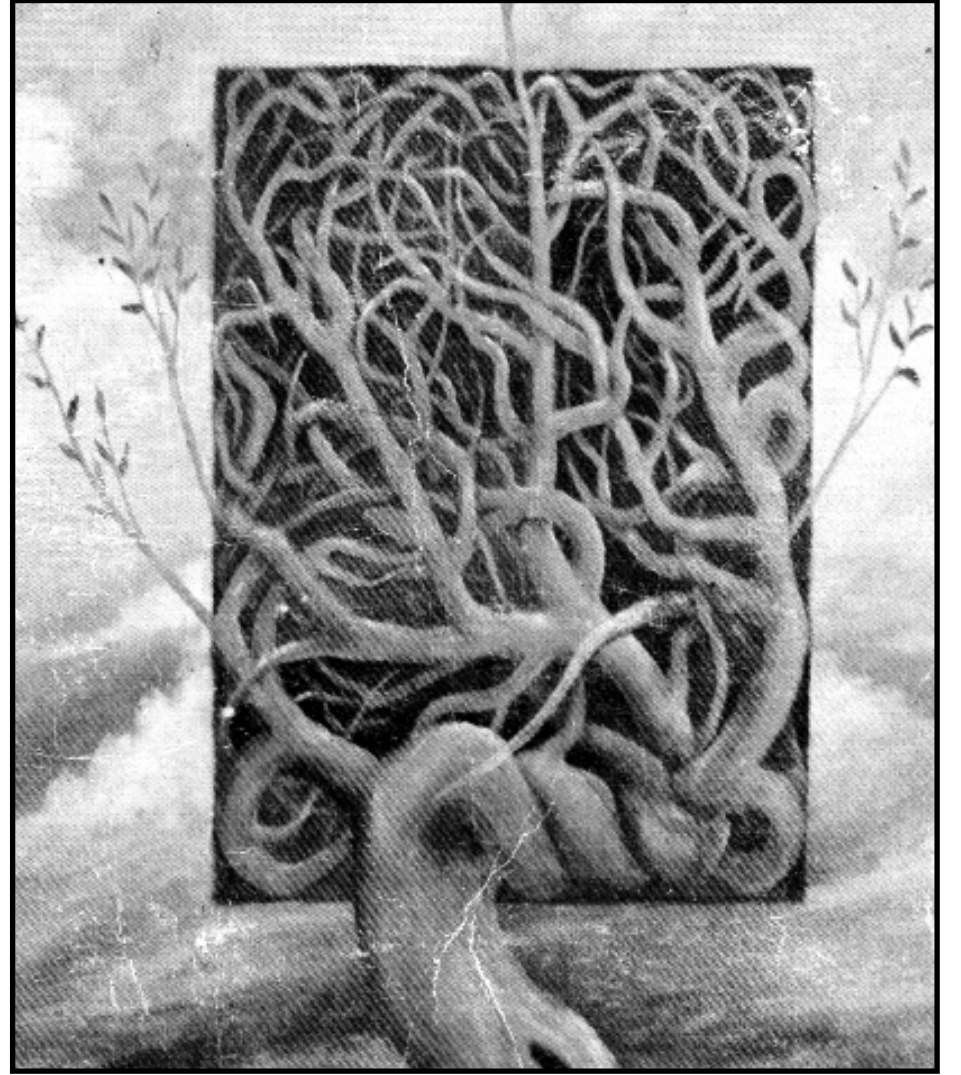
Emperyalistler ve egemen sınıflar tek bir alanda ve bir kurumyla saldırıyor, saldırılarını örgütlü bir biçimde yapıyor. Kitlelere hiçbir seçenek ve alternatif kullanma hakkı tanımıyor. Saldırılarını hem şiddet uygulayarak hem de yukarıda da ifade ettiğimiz gibi diğer ayaklarıyla da uyguluyor. Bu nedenle sürecimiz ağır ve zorlu bir süreç. Bu süreçte insan kalabilmek, devrimci olabilmek, devrimci kalabilmek elbette ki zor.

Devrimci ve komünist güçler de sınıflı toplumda yaşadığı ve sınıflardan bağımsız olmadıklarına göre süreçten, saldırılardan etkilenmemesi gibi bir durum söz konusu olamaz. **Ancak bu süreçten, ideolojik ve siyasal olarak sağlam bir kişiliğe sahip olanlar, mücadelede samimi, dürüst, ısrarlı olanlar, süreci ve kendini objektif değerlendirenler sağlam çıkabilir.** Tabi ki bu süreçten, saldırılardan TDH ve Proletarya Partisi de nasibini almıştır. Bir dönemin en keskin devrimcileri, komünistleri olanlar, süreçte ve kendilerine objektif yaklaşmadıkları için maalesef mücadelenin dışında kalmışlardır. Objektif değerlendirmekten kaynaklı, bu Proletarya Partisinin ve TDH'nin de birçok politikasına da yansımıştır. Buna rağmen Proletarya Partisi mücadeleyi tatil etmemiştir. Birçok olumsuzluğa rağmen umutsuzluğa, karamsarlığa, yılgınlığa kapılmamıştır. **Haklı ve meşruluğundan aldığı güçle, sürece ve kendi durumuna objektif yaklaşarak, bilimsel bir ideolojiyle değerlendirerek yoluna devam etmiştir ve devam da edecektir.**

Sürecin niteliği apaçık ortada; ağır, ağır olduğu kadar da zor ve zorlu bir süreç. Öyleyse, bizler bireyler olarak bu süreci nasıl göğüsleyeceğiz, sürecin altında ezilmeden, yılmadan, karamsarlığa, umutsuzluğa kapılmadan nasıl galip geleceğiz. **Her şeyden önce haklılığımıza ve meşruluğumuza güveneceğiz, yürüttüğümüz mücadelenin, uğraşımızın haklı ve meşru bir mücadele olduğunu bileceğiz.** Örgütlü bireyler olarak bu haklılığımızın ve meşruluğumuzun hangi bilimsel temeller üzerinde yükseldiğini öğrenerek, kavrayarak, devrim ve parti bilincimizi her zamankinden daha fazla geliştirmeye çalışarak ve bunu kendimizde cisimleştirerek yapacağız. **Sürecin üzerimizdeki etkileri ne olursa olsun, olumlu veya olumsuz, her koşulda devrimi ve partiyi savunarak süreçten çıkacağız.**

Devrim veya parti bilincini kendimde geliştireceğim demekle bunlar gelişiyor mu? Hayır gelişmiyor. Peki bu nasıl olacak? Devrim bilincimizi, Türkiye tarihini öğrenerek, devrimci yayınları inceleyerek, araştırarak, bunlarla birlikte karşı-devrimci alandaki gelişmeleri takip ederek, başka ülkelerde yapılmış olan devrim tarihlerini inceleyerek, içinde bulunmuş olduğumuz sürecin tahlilini yaparak ve bundan doğru sonuçlar çıkartarak vb. devrim bilincimizi geliştirebiliriz. Zira Mao, araştırmacı olmanın önemine dikkat çekerek "Araştırmayın söz hakkı yoktur" diyor.

Parti bilincimizi, Proletarya Partisinin tarihini, ideolojisini, siyasetini öğrenerek geliştireceğiz. Bu örgüt biçimlerini, bunların birbiriyle bağlantılarını, Proletarya Partisi'nin kültürünü, ahlakını, ilkelerini araştırarak, sorunlarını inceleyerek, kavrayarak olacaktır. **Bunları sadece bizde bir bilgi olarak kalma-**

sı için değil, partinin, devrimin ihtiyaçlarına yanıt olabilmek için yapmalıyız.

Araştırma ve inceleme diyoruz; nasıl bir yöntemle araştırma-inceleme yapmalıyız. Bir tarihi olayı, olguyu incelerken bütünsellikli, sistemli, planlı, programlı, öznelliğe, üstünlüğe düşmeden incelemeliyiz, araştırmalıyız. Ezbere dayalı, düşünme, sorgulama tarzından uzak bir araştırma-incelemenin bize bir faydası olmaz, onları sadece öğrenmiş oluruz o kadar. Lenin bu konuyu çok açık ve yalın bir ifadeyle şöyle açıklıyor: "Bir şeyi bilmek için, bütün yanlarını, bütün bağlantılarını ve ara bağlantılarını iyice kavramamız, incelememiz gerekir. Bunu tam olarak asla başaramayacak olsak da çok yanlılık, yanlılıklara ve katılığa karşı en iyi güvencedir" diyor.

Devrim bilincimizi, parti bilincimizi geliştirmek için tek başına araştırmak, incelemek, bilmek yetmiyor. **Bunları nasıl bir yöntemle yapacağımız da önemlidir.** Sadece devrim ve parti bilinci için değil, her konuda böyle olmalıyız.

Bugün ortaya çıkan birçok yanlışlıklarımızın, eksikliklerimizin kökeninde devrim ve parti bilincimizdeki geriliklerimiz vardır. Bu gerilik bizi, hem kendi eksikliklerimiz ve içimizdeki burjuva yanlarımız karşısında savunmasız, pasif bırakıyor, hem de kitlelerle olan ilişkimize yansıyor. Kendi eksikliklerimize, burjuva yanlarımıza karşı yeterince müdahale etmiyoruz, onlarla yanyana barı-

şık yaşıyoruz çoğu zaman. Devrim ve parti bilincimizdeki gelişkinlik sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarına yanıt olacak düzeyde olsa onlara karşı daha acımasız oluruz. **Sınıf düşmanlarımıza karşı olan kinimizi, öfkemizi ne kadar canlı tutarsak, içimizde, kendi eksikliklerimize karşı da o kadar kinli ve öfkeli oluruz, böyle olunca da onlara karşı olmadan onların üzerimizdeki etkisini azaltmada daha amansız oluruz.** Bu aynı şekilde kitlelerle olan ilişkilerimize de yansır, kitleleri örgütlemeye çabasında yeterli olmamız da bundan kaynaklıdır. Çünkü parti ve devrim olgusu kafamızda net değilse ne için kitleleri örgütleyeceğiz ki, zaten gittiğimizde yüzümüze kapılar da kapanıyor diye düşünmeye, yakınmaya başlarız. Ama devrim ve parti gerekliliği kafamızda netse ve bu gerçekliğe paralel devrimin de kitlelerle olacağını biliyorsak, o zaman büyük bir azim ve kararlılıkla kitlelere gitmeyi, örgütlemeyi isteriz.

Devrim ve parti bilincindeki gelişkinlik aynı zamanda bireyde öznel olabilme bilincini de geliştirir ve birey kendini bütünden ayrı görmez. Artık yap denilenle yetinmeyip kendisinin de birşeyler yapması gerektiğini, sorunlara kafa yorması gerektiğini, sorunların çözücüsü olması gerektiğini bilince çıkarır ve bu aşamadan sonra kendisiyle ideolojik mücadeleyi de sürekli hale getirir, devrimleşme sürecini de hızlandırır, devrimleşmeyi süreklileştirir.

Çünkü özne olabilmek demek müdahaleci, değiştiren, dönüştüren olabilmek demektir. Özne olabilmek demek, sürecin omuzlarımızı yüklediği görev ve sorumluluklarımızın farkında olmak demektir. Birey kendini özne olarak gördüğü zaman, bir şeyleri değiştirmede, mücadele içindeki varlığını korumada daha ısrarlı olacaktır. Mücadele içinde varolduğunda da daha azimli, cesaretli, cüretli bir dava adamı olacaktır. Dış etkenler bazen olur ki gerçekten de iç çelişki üzerinde fazlasıyla etkili olabirler, buna rağmen belirleyici olan iç çelişkidir. Devrimcilerin sorunları çözme yöntemi bilimsel yöntem olan diyalektik materyalist yöntemdir. Dış etkenler ne kadar etkili olursa olsun, onlar belirleyici değildir. Olumlu ya da olumsuz değişimin koşulunu yaratırlar. İç çelişki ise değişimin temelidir. Yani dış etkenler iç çelişkilerin aracılığı ile

etkili hale gelirler.

Devrim bilinci, parti bilinci, özne olma bilinci gelişmiş olan bir insan zorluklar karşısında da yılmınlığa kapılmaz, zoru başarmak için canla başla çalışarak zoru başarmaya cüret eder. Tarihe baktığımızda bunun örneklerini çokça görürüz. Örneğin en yakın tarihimizde 19 Aralık katliamında hapishanelerde teknik anlamda hiçbir şeyleri olmayan, donanımsız, savunmasız olan devrimci ve komünist tutsaklara yapılan saldırıda onlara direngenlik veren, düşmana karşı koyduran güç neydi acaba? Elbette ki bu insanların devrime, partiye olan bağlılıkları, parti bilinçleri, devrim bilinçleri ve özne olma bilinçleridir. Devrim bilinci, parti bilinci ve özne olma bilinci bireyin siyasallaşmasına da ön ayak olacaktır. Çünkü **devrim-parti kaygısı olan bir insan devrimin, partinin ihtiyaçlarına yanıt olabilmek için kendini**

siyasal olarak geliştirmek, sağlamlaştırmak gerekliliğini de görecek ve siyasallaşma yolunda adımlar atmaya başlayacaktır. Gündemi takip ederek, Proletarya Partisi'nin bakış açısını öğrenerek, kavrayarak, güncel gelişmeleri, okuduklarımızı ve daha başka sorunları yorumlayarak, düşünerek ama sınırlar koyarak değil, çok yönlü düşünerek, olaylara, olgulara bir yönüyle değil; geniş bakarak, birbirleriyle bağlantılarını kurarak vb. Örneğin en basitinden iki yoldaş arasında bir sorun çıktı, biz hemen olayın dışında olan biri olarak benim sorunun değil, ikisi arasındaki bir sorun onlar çözsün demeyeceğiz, onlara sorunu çözmelerinde yardımcı olmaya çalışacağız, bunu yaparken de sadece tek taraflı bakarak bir yoldaş üzerinden çözmeye kalkmayacağız, burada yapmamız gereken her iki yoldaşın da sorunun çıkmasına neden olan eksik, za-

afı yanlarını ortaya çıkararak, onları eleştirerek çözmeye çalışmalıyız.

Sonuç olarak bu süreçten; umutsuz, karamsar, ezik bir şekilde çıkmak istemiyoruz ve sınıf mücadelesinin dışında kalan bir birey olmak istemiyorsak, sınıf düşmanlarımızı karşı kinimiz ve öfkemizde de netsek o zaman devrim bilincini, parti bilincini, bunlara bağlı olarak özne olma bilincini, siyasallaşmayı vb. kısacası **parti kişiliğini** kendimizde cisimleştirmeliyiz. Nasıl ki emperyalizm ve egemen sınıflar emekçi halka, devrimci ve komünist hareketlere örgütlü bir biçimde saldırırsa, aynı şekilde biz de bilinçli ve örgütlü bir biçimde karşı mücadele içinde olmalıyız. Şairin de dediği gibi "tüm hünerimizi kavgamıza vermeliyiz". Aksi taktirde sürecin üstesinden gelen değil, altında ezilen, mücadelenin dışında kalan dönemler kervanına katılırız.

PUSULA

ÖNDER YOLDAŞ KAYPAKKAYA'YI ANARKEN

Kaypakkaya yoldaşın devrimi örgütleme, yönetme ve gerçekleştirmede silahlı olan Proletarya Partisi anlayışı, O'nun Türkiye proletaryasına kazandırdığı en büyük silahlardan biridir. Sovyet devrimiyle şekillenen, Çin devrimiyle ileri bir düzey kazanan, proletaryanın devrimi örgütleme ve yönetme kurmayı olan Leninist parti anlayışını en berrak ifade ve yorumlama ve ülke özgülüne uygulama gücü kazandıran Kaypakkaya yoldaştır.

Kaypakkaya yoldaş, sadece MLM biliminin yılmaz savunucusu ve ülke topraklarına ilk taşıyıcısı olmadı. O'nun proletaryaya bu önemli kazanımı, en az bunun kadar önemli bir kazanımı olan proletaryanın devrimi örgütleme, sınıf savaşım yasalarına uygun yönetme silahlı olan partinin yaratılması ve inşasıdır. MLM bilimi onun usta ve mahir elinde bir dogma olmaktan çıkarılarak bir eylem kılavuzuna büründürüldü. Maddi bir güce, örgüt gücüne dönüştürüldü. Devrimci teori Kaypakkaya yoldaşın usta ellerinde devrimci pratiğin örsünde çelikleşti.

İdeolojik birliğin maddi örgüt gücüne ve birliğine en bilimsel, gerçekçi dönüşümün adı oldu Kaypakkaya. Kaypakkaya yoldaş, toplumsal değişimin "sosyal reform"larla, "bir avuç yurtsever subayın askeri darbe umuduyla", "kitlelerden kopuk bir avuç öfkeli aydının silahlı eylemleriyle" gerçekleşeceğini savunan küçük burjuva ve burjuva anlayışların tümüne karşı olduğu gibi bu anlayışların örgüt ve parti düşüncelerine karşı da mücadele etmeyi elden bırakmamıştır. Her türden pasifist barışçıl örgütlenmelere, gevşek ilkesiz amatör menşevik örgüt anlayış ve biçimlerine olduğu kadar, **komünist partinin önderliğini savunmayan anlayışlara karşı da mücadeleyi elden bırakmamıştır. Komünist Partisi'nden başka hiçbir siyasi parti (burjuva ya da küçük burjuva)nin iki büyük devrimi, demokratik ve sosyalist devrimleri, sonuna kadar sürdürmede önderlik görevini yerine getiremeyeceği tezini savunmuştur.**

Yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapının iki temel çelişmesi olan feodalizm ile geniş halk yığınları, emperyalizm ile geniş halk yığınları arasındaki çelişmelerin niteliğini belirleyen Demokratik Halk Devriminin hangi yolla burjuva-feodal iktidarların alacağı edileceği sorusuna doğru yanıt verdiği gibi bunu gerçekleştirecek, devrimci şiddetin ve partinin örgütlenmesi konusunda da doğru ya-

nitlar vermeyi başarmıştır. Bu yolun proletaryaya önderliğinde yoksul köylülerin gerilla birimleri içinde örgütlenerek, geliştirecekleri silahlı mücadeleyle kırlardan şehirlere doğru halk savaşı stratejisiyle devrimin gerçekleşeceğini savunmuştur. Demokratik halk devrimi yolunda gerilla savaşının rolünün yaşamsal olduğunu her fırsatta belirtmeyi ihmal etmemiştir.

Savaşçı parti, savaş çizgisi, savaş eksenine yaslanan mücadele ve örgüt biçimleri, parti içinde yukarıdan aşağıya doğru günlük çalışmanın temelinde, örgüt işleyişine dek tüm bir çizgide askerleştirilen disiplinin, esas alınması gerektiğini bunun en temel ilke olduğunu belirtmiştir. Ayrıca demokratik merkeziyetçiliğin merkezi yanı, özgürlük ve disiplinin disiplin yanı, bu karşıt birlikteliklerde daima ağır bastığını, bu tür ülkelerde esas mücadele biçimi devrimci savaş ve esas örgütlenme biçimi savaş örgütleri olduğunu savunmuştur.

Dolayısıyla bu tür ülkeler için gerilla, savaş ve örgütlenme tarzı olarak esastır, birincildir ve stratejik olarak bir çizgi sorunudur. Bu ülke devrimci Partileri kendi eğitimlerini, ideolojik ve siyasal çelikleşme ve örgütsel inşası görevlerini "savaş ikliminde" yerine getirmeyi önlerine temel görev olarak koymak zorundadır.

Doğru ve bilimsel bir parti anlayışı kadar, doğru bir önderlik, çalışma tarzı, doğru bir kadro anlayışını da savunmuştur. Partinin sınıf savaşımının sıcak iklimi olan gerilla savaşı başta olmak üzere partinin inşası anlayışını aynı zamanda doğru bir kitle çizgisini, doğru bir parti ve askeri çizgi anlayışını berraklaştırarak, parti içi iki çizgi anlayışını proletaryanın birliğini güçlendirme, ideolojik sağlamlığı artırma silahlı olarak kullanmıştır. Kolektivizm, demokratik-merkeziyetçilik, eleştiri-özeleştirme silahının nasıl kullanılması gerektiğini de açık bir şekilde öğretmiştir. Partinin niteliği ve inşası sorununda SBKP ve ÇKP'nin devrim ve sosyalizm kazanımlarını özümseyerek, evrensel Leninist parti anlayışını ülke özgülüne ustaca uyarlamayı başarmıştır.

Proletaryanın öncü ve örgütlü gücü ve onun en ileri kalesi olan partinin, proletaryanın ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkın içinden çıkan en ileri, en bilinçli, en militan ve dinamik unsurlardan oluşması gerektiğini, bu unsurlardan oluşan profesyonel bir örgüt yaratma anlayışını savunmuştur. O aynı zamanda,

illegal faaliyetin esas alınıp, köylük bölgelerde örgütlenmenin esas, şehirlerde örgütlenmenin ve legal faaliyetin tali olduğu anlayışını savunarak, Bolşevik ve Çin devrim pratiklerinden çıkarılan ders ve tecrübeler ışığında doğru bir proleter parti anlayışını ortaya koymuş ve bizzat bunun pratikte maddi güce dönüşmesi için büyük bir özveri göstererek çalışmıştır.

Parti/ordu, silah/siyaset konusunda, berrak bilimsel görüşler savunan Kaypakkaya yoldaş, ne dogmatik ne de subjektif, reformist anlayışlara prim vermiştir. Ne silahlı mücadele anlayışını reddeden reformist-oportünist anlayışlara ne de her şeye namlunun ucundan bakan salt askeri bakış açısına prim vermiştir. Onun bilimsel parti öğretisi sınıf bilinçli proleter için vazgeçilmez önemde devrimi örgütleme silahına dönüşmüştür.

SBKP devrim tarihinde parti anlayışı konusunda öne çıkan en önemli düşünce; "**Parti oportünist unsurlardan arınarak, güçlenir**". Keza ÇKP devrim tarihinde parti anlayışı konusunda öne çıkan fikir ise "**parti uzlaşmaz karşıtların mücadele merkezidir**". Her iki KP'nin ortak özellikleri, ortak temel ilkelere olmasına karşın yaşadıkları ülke toplum ve süreç gerçekliğinden kaynaklı farklılıkları ve kendine has özgünlükleri de olmuştur. Kaypakkaya yoldaşın şafak revizyonistleriyle arasında bir dizi temel konularda yaşadığı polemiklerle birlikte parti anlayışı konusunda da farklılaşma yaşamıştır. "**Halkın çıkarlarıyla partinin çıkarları çatıştığında, biz halkın çıkarlarını savunuruz**" anlayışını savunarak, parti ve devrim hakkındaki görüşünü berraklaştırmış, bu görüşüyle de partinin kimin çıkarlarına hizmet etmesi gerektiğini de açık bir şekilde ortaya koymuştur.

Kaypakkaya yoldaşın Şafak revizyonistlerine karşı haklı ve bilimsel temelde ilk örgütsel çıkışı, sonraki süreçte her türden tasfiyecilik, hizipçi ve bölücü anlayış ve örgütlenmelerin elinde paslı bir silaha çevrilmek istendi. Haklı ve bilimsel çıkış, haksız ve bilimsel olmayan çıkışa gerekçe yapılmaya çalışıldı.

İflah olmaz revizyonistlerin başına çöreklediği bir partide "halkın çıkarının" savunulması o partiden beklenemeyeceği içindir ki, Kaypakkaya yoldaş "halkın çıkarlarıyla partinin çıkarları çatıştığında halkın çıkarlarını savunmak" gerekir anlayışını savunmuştur. İflah olmaz revizyonistlerin, uzun süreli mücadele içinde düzeleceğine inancını kaybettiği içindir ki halkın çıkarlarını, iflah olmaz revizyonistlerin başına çöreklediği parti karşısında savunmuştur. Kaypakkaya yoldaşın özgün süreçteki yaşadığı çelişkileri görüp, bu tespite gitmesinin haklı ve meşru gerekçesi vardı. Oysa Kaypakkaya yoldaş sonrası yaşanan parti içi mücadele sürecinde ortaya çıkan "farklı temel gö-

rüşler" savunduğunu iddia eden bütün tasfiyecilik hizipçi yapılanmalar (KK hizibi, GKK hizibi, yeni hizipçi faaliyet, komüncüler, darbeciler, KKSG; oluşumcular, vb...) kendi haksız ve bölücü anlayışlarına hizipçi ve yıkıcı tavırlarına gerekçe bulmak için Kaypakkaya yoldaşın "**Halkın çıkarlarıyla partinin çıkarları çatıştığında, görev halkın çıkarlarını savunma**" doğru tespitini kendi emellerine alet ederek tasfiyecilik kulvarda yol almışlardır. Kaypakkaya yoldaşın doğru ve bilimsel tespitini kendi hizipçi ve bölücü anlayışlarına malzeme yapmışlardır. Oysa Kaypakkaya yoldaşın parti anlayışının temelinde Bolşevik ve ÇKP tarihinin sınıf savaşım pratiğinden süzülüp gelen temel ilkeler ve temel anlayışlar vardır. En temel ilke olan iki çizgi anlayışını savunma vardır. O, sınıf savaşımı pratiğinde hiç de kolay ve rahat yolu seçmemiştir. Uzun süreli sabırlı ve kararlı bir mücadele yürüterek, zor olan yolu seçmiş, deyim yerindeyse "moda" olan kolay ve rahat yolu, tasfiyecilik yolu seçmemiştir. Ne var ki, ortaya çıkan irili ufaklı bütün tasfiyecilik hareketlerin ve bölücü hizipçilerin hepsinin gerici ve bölücü söyleminde, Kaypakkaya yoldaşın doğru ilkesi yerleştirilmeye çalışıldığı görülmektedir. **Doğru ve bilimsel ilke yanlış anlayışların elinde meşru olmayan zeminde hiçbir zaman doğrulanamaz. Çünkü o anlayış ancak haklı ve meşru bir zeminde savunulup uygulandığında doğru ve güçlü olur. Doğru ilkeler yanlış yerde ve yanlış anlayış sahiplerinin elinde "doğru" bir silaha dönüşmez.** Yanlışın alacağı onlarca biçim vardır ancak, doğrunun alacağı tek bir biçim vardır. Tarihte bunun tersini ispatlayan hiçbir adım ve yürüyüş olmamıştır.

Bugün, önder yoldaş andığımız bu süreçte "Kaypakkaya'yı aşma" adına bilimsel ve temel öğretilerini reddeden anlayış kadar, onu "savunma" adına dogmatikçe, bilimsel temellerini sınırlayıp daraltan, onu bilimsel zeminden uzaklaştırmaya çalışan anlayış da tehlikelidir. Bugün asıl görev Kaypakkaya'yı aşmak değil, ileri taşıyarak, yeni kuşaklara aşılmasıdır.

Bugünkü devrim sürecinde toplumsal ekonominin ekonomik-politik yapısında niteliksel bir değişimin yaşanmadığı günümüzde, Kaypakkaya yoldaşın kurduğu partinin adını değiştirerek, "bilimde olgunlaşma evresini yakaladıklarını" savunanlar, "**Her şeyden önce TKP/ML, bilimsel olarak doğrudur. Ve bizim nihai hedefimizin tam ve açık bir anlatımıdır**" tespitinin aksini "**bilimsel olarak**" savunmak zorundadırlar(!). Niteliği ve nihai hedefi **komünizm** olarak belirlenen anlayışın değişim ihtiyacını savunan temel "**Maoizm**" olamaz, bu olsa olsa oportünizm olur.

Emperyalist savaş makinesi NATO Türkiye'den defol!

2. Emperyalist Savaşı sonrası SSCB'ye karşı, ABD emperyalizminin öncülüğünde kurulan NATO, Doğu Avrupa ülkelerini de içine alarak genişlemeye devam ediyor. SSCB ve Doğu Blokunun dağılıp çözülmesinden sonra yeniden yapılandırılması ve işlevi üzerine tartışmalar yapılsa da, NATO kuruluşundan bugüne dünyanın ezilen-mazlum halklarına karşı her zaman bir emperyalist saldırganlık ve savaş örgütü olarak iş görmüştür. Yeni olan, özellikle son birkaç yıldır, ABD'nin gitgide NATO'yu kendi emperyalist çıkar ve amaçları doğrultusunda iş gören bir savaş makinesi haline getirmiş olmasıdır.

Kanlı ve kirli bir savaş örgütü olan NATO 28-29 Haziran 2004 tarihinde Türkiye'de bir zirve toplayacaktır. NATO üyesi ülkelerin devlet başkanları düzeyinde temsil edileceği bu toplantıda bir kez daha halkların yaşamını tehdit edecek bir dizi kanlı ve kirli karar alınacaktır. Fakat bu zirveye esas olarak, ABD damgasını vuracaktır. Bir başka biçimde ifade edilecek olursa; bu zirve ağırlıklı olarak, ABD emperyalizminin kendi yönelimini açıkladığı ve bunu müttefiklerine onaylatmak istediği bir zirve olacaktır.

ABD'nin günümüzde açıkça dilendirdiği yeni projesi ise bölgeye dönük, **Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)**'dir. BOP demek, Türkiye de dahil, Ortadoğu'dan Pakistan'a kadar uzanan geniş bir bölgenin, işgal ve ilhak edilmesi, yeraltı ve yerüstü zenginliklerine el konulması, sömürülüp yağmalanması, kısacası sömürgeleştirilmesi demektir. ABD emperyalizmi her türlü zora ve zorbalığa başvurarak bu amacına ulaşmak istemektedir. Af-

ganistan'ı yakıp yıktıktan sonra, Irak'ı işgal etmesi ve kardeş Irak halkını acımasız kanlı bir kıyıma tabi tutması, Irak hapishanelerinde yaptığı insanlık dışı işkenceler ve tecavüzler, yoğun bir biçimde gerçekleştirilen sokak infazları ve hiçbir ayırım gözetmeksizin başvurulmuş bombalamalar bunun ifadesidir. Siyonist İsrail devleti tarafından kardeş Filistin halkına uygulanan katliamların, Hamas liderlerinin peş peşe vurulması ve bunun açık açık bir devlet politikası olarak savunulması pervasızlığının gerisinde de ABD emperyalizmi durmaktadır. ABD, halklara dönük saldırganlıkta hiçbir sınır tanımamaktadır. O günümüzde daha büyük ve daha kanlı kıyımlara hazırlanmaktadır. Faşist devlet, bölgede ABD'nin Siyonist İsrail devletinden sonra en çok güvendiği müttefikidir. ABD emperyalizmi, Türkiye'yi, önümüzdeki dönem yürüteceği bölge halklarına dönük, tümüyle haksız, kanlı ve kirli savaşın üssü haline getirmek istemektedir. 28-29 Haziran'daki NATO zirvesinin İstanbul'da yapılması da bunu anlatmaktadır.

Hiç kuskusuz ABD ve tüm emperyalistlerin bu zirvede de değişmeyen temel gündemi, her zamanki gibi, **"Uluslararası terörizme"** karşı ortak mücadele adı altında, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerine karşı gündeme sokulacak yeni saldırı planları olacaktır. Onların günümüzde El-Kaide ve benzeri örgütleri öne çıkarmaları hedef şaşırtmaktan başka bir şey değildir. **Emperyalistlerin gerçek hedefi, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi veren güçlerdir.** ABD ve AB'nin yayınladığı kara listeler bunun ifadesidir.

İşçiler, emekçiler!

ABD yeni üsler açarak ülkemizi tümüyle kendi askeri üssü haline getirmek istiyor. Buna izin vermeyelim! Öte yandan egemen sınıflar zirve öncesi ilerici ve devrimci güçlere dönük yoğun ve yaygın saldırılar başlatmışlardır. Pek çok ilerici, demokratik kurum ve kuruluş basılmış, onlarca insan gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır. Binlercesi ise fişlenmiştir. Yalnızca İstanbul Beşiktaş'ta fişlenenlerin sayısı 300 bindir. Bu saldırıların artarak süreceği kesindir. Tüm ilerici kamuoyunu, kişi, kurum ve kuruluşları olası tüm bu yönlü saldırılara ve katli-

amlara karşı duyarlı olmaya, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı direnmeye çağırıyoruz.

Emperyalist savaş makinesi NATO dağıtılın!

ABD ve NATO'ya geçit veremeyeceğiz!

Tüm emperyalistler Ortadoğu'dan defolsun!

TKP/ML-YDB, TKİP-YDÖ, TİKB-YDK, MKP-YDB, TKEP/LENİNİST, MLKP-YDK, DHKC Enternasyonal

Beyrut savaş alanı

Hayat pahalılığının giderek arttığı Lübnan'da petrol fiyatlarının yüksekliği halkı ayağa kaldırdı. Beyrut'ta düzenlenen protesto gösterilerinde güvenlik güçleri biri kadın 5 kişiyi öldürüp, 40 göstericiyi de yaraladı. 10 yıldır Beyrut'ta görülen en şiddetli gösterilerde yaklaşık 600 gösterici Çalışma Bakanlığı'na ait bir binaya saldırarak yangın çıkardılar. Ülkede sendikalar benzin fiyatlarının yükselmesi ve hükümetin ekonomi politikalarını protesto etmek için genel grev çağrısında bulunmuştu. İşçi sendikalarının greve gittiği gün, eylem yapan protestocular, benzinde % 50 oranında indirim yapılmasını istiyor.

Markсист-Leninist parti ve örgütlerin 8. ULUSLARARASI KONFERANSI

Proletarya Partisi'nin anti-emperyalist devrimci bir platform olarak değerlendirip içinde yer aldığı Marksist-Leninist Parti ve Örgütlerin 8. Uluslararası Konferansı (MLPÖÜK) **Mayıs 2004**'te gerçekleşti. 8. Konferansa **Asya, Afrika, Amerika** ve Avrupa'dan toplam 29 parti ve örgüt katıldı. Altı parti ve örgüt ise teknik nedenlerden ötürü katılamadı. Yoğun ideolojik mücadelenin yaşandığı 8. Uluslararası Konferansın siyasal gündemi şöyleydi: **Ülke raporları, ABD emperyalizminin saldırgan ve yayılcı karakteri, emperyalist güçler arası çelişkilerin şiddetlenmesi ve gelişen savaş tehlikesi, emperyalizmin ekonomik krizleri ve sonuçları, uluslararası işçi sınıfının mücadelesi, halkla-**

rın anti-emperyalist mücadelesi ve **pratik işbirliği** de dahil enternasyonal dayanışma.

Birbirine zıt farklı ideolojik-siyasal duruşlar nedeniyle yoğun ve ciddi tartışmalar yaşandı. "ABD'nin dünya halkları ve işçi sınıfının baş düşmanı ve süper bir güç olduğu, emperyalist güçler arası çelişkinin neredeyse baş çelişki haline geldiği ve bunun dünyayı bir emperyalist paylaşım savaşına ciddi şekilde yakınlaştırdığını, dünyanın çok kutuplu veya çok bloklu olmadığını, uluslararası destek ve dayanışmayı, bir enstitü oluşturarak dışarıdan ML partileri kurmaya kadar götüren partilerle;

Emperyalist kapitalizmin temel ekonomik yasalarında, özü ve karakterinde nitel değişikliklerin yaşandığı,

ezilen-bağımlı ülkelere giden dış-emperyalist sermayede yoğun bir artışın olduğunu ve bunun oradaki üretici güçleri geliştirdiği ve uluslararası devrimin zeminini güçlendirdiği..." gibi görüşleri savunan partilerle ve söylemleri ne olursa olsun pratik duruşları itibarıyla silahlı devrim mücadelesini, halk savaşlarını buldukları her fırsatta kötöleyen oportünist-reformist-revizyonist güçlerle çok keskin, ciddi ve yoğun ideolojik-siyasal tartışmalar yaşandı.

Bir haftayı aşan konferans sonucunda yukarıdaki konularla birlikte beş karar tasarısı hazırlandı. Tartışmalar özellikle karar tasarılarının hazırlandığı bölümde daha da şiddetlendi.

Konferansın bu karar tasarılarına ek olarak Proletarya Partisinin, dünya ölçeğinde politik tutsaklarla dayanışmanın önem ve ihtiyacını ifade eden tasarısı ile Panama'dan gelen örgütün ABD ve diğer güçlerin Küba'ya uyguladıkları ambargonun kaldırılmasını içeren iki ek kararname çıktı.

Konferansın her türlü hazırlığı; kolektif ve enternasyonal içerikteydi. Tecrübe alış-verişi, deneyim ve tecrübe sahibi olma vb. konularda iyi bir düzey sağlandı. Konferans, tüm delegeler ve görevlilerin ortak katkısıyla düzenlenen enternasyonal bir etkinlikle, kültürel-siyasal içerikli bir geceyle ve Enternasyonal'in hep birlikte söylenmesiyle sona erdi.

Ebu Garib önünde oturma eylemi

Ebu Garib cezaevinde, Iraklı esirlere yapılan işkenceyi protesto eden Iraklılar, oturma eylemi başlattı. Ebu Garib Hapishanesi'nin karşısına çadırlar kuran Iraklılar, işkence skandalını protesto etmek için oturma eylemi düzenledi. Iraklılar, cezaevindeki tüm esirlerin serbest bırakılmasını istedi. Gösteri devam ettiği sırada, Ebu Garib cezaevinde tutulan Iraklılardan bir grup daha serbest bırakıldı. Iraklılar, ABD'lilerin cezaevindeki bazı esirleri serbest bıraktıklarını, bazılarını ise başka hapishanelere naklettiklerini anlattı.

Yunanistan'da İsrail protestosu

Son süreçte Filistinlilere karşı İsrail Siyonistlerinin saldırı ve katliamlarını kınamak için 24 Mayıs'ta Yunanistan'ın Atina şehrinde protesto gösterisi düzenlendi. Gösteri akşam saat 19:00'da Amerikan Konsolosluğu önünde kitlenin toplanmasıyla başladı. Kitle buradan İsrail Konsolosluğuna doğru yürüyüşe başladı. Yürüyüş boyunca "Bush-Şaron halkların katili", "ABD Irak'tan dışarı", "Türkiyeli devrimciler ve intifada terörist değildir" "Filistin'e özgürlük" sloganları atıldı. İsrail Konsolosluğu önüne gelmesiyle kitle bir süre bekleyerek İsrail'i protesto ederek İsrail bayrağını yaktı. İki Filistinlinin konuşmalarının ardından kitle Filistin Konsolosluğu'na doğru yürüyüşe geçti. Filistin Konsolosluğunun önünde ise konsolos-

luk yetkilileri kısa birer konuşma yaptılar. Yetkili "Bu mücadele sadece Filistinlilerin mücadelesi değildir, bütün halkların mücadelesi-

dir. Bu çerçevede Irak'ın zaferi bizim ve bölge için çok önemlidir" dedi. Sloganların ardından 1 000 kişinin katıldığı eylem sona erdirildi.

PERU'DA GENEL GREV ÇAĞRISI

Latin Amerika ülkelerinden Peru'da halkçı söylemlerle iktidara gelen Alejandro Toledo'nun bu söylemlerinden çark ederek IMF politikalarını uygulaması, Perulu işçileri harekete geçirdi. Son olarak geçtiğimiz günlerde sokak çatışmalarına sahne olan Peru'da, genel grev çağrısı yapıldı. Alberto Fujimori'nin ülkeyi terk etmesinden sonra yönetime gelen Alejandro Toledo'nun ücretlere ve Peru'daki emekçi halklara yönelik verdiği sözleri yerine getirmemesi nedeniyle zaman zaman uyarıda bulunan işçiler, bu kez yönetime genel grev dayatıyorlar. Son 4 yıl içinde ilk kez genel grev örgütleyecek olan Perulu emekçilerin genel grevi işçi konfederasyonları ve sendikaları tarafından örgütleniyor. Peru genelinde bir milyondan fazla işçiyi temsil eden Peru Çalışanları Konfederasyonu (CGTP) Başkan Yardımcısı Olmedo Auris, konuya ilişkin yapmış olduğu açıklamada, "Genel grev ile ilgili ülkede varolan yönetim boşluğunu ve ekonomik politikaları protesto edeceklerini ve daha iyi ücret ve çalışma koşulları talebinde bulunacaklarını" ifade etti.

Dünyadan Notlar

BÜYÜK ORTADOĞU VE MERKEZ ÜS TÜRKİYE

Özellikle 11 Eylül saldırıları sonrasında atağa geçen ve dünya halklarına verebileceği tek şeyin acı, zulüm, ölüm ve işkence olduğunu bir kez daha kanıtlayan ABD emperyalizmi, dünya hegemonyası mücadelesinde stratejik bir hedef olarak ortaya koyduğu Büyük Ortadoğu Projesinde G-8, AB-ABD ve NATO zirvelerini beklemeksizin kendi iç hukukunda yeni bir yasa tasarısıyla Projenin ayrıntılarını çizmeye başladı. Yani sadece emperyalistlerin değil kimi liberal aydınların dahi dillerine doladıkları uluslararası hukuk(!) meselesini netleştirmeden kendi önceliklerini ve amaçlarını ortaya koydu. Büyük Ortadoğu Projesine yönelik "Büyük Ortadoğu ve Orta Asya Kalkınma Yasası-2004" adlı yasa tasarısını ABD Senatosu'na taşıyan isimler de oldukça dikkat çekici: Bush'un Cumhuriyetçi Partisinden Chuch Hagel ve Demokrat Partiden Joe Lieberman. Yani Projenin bir grup saldırgan neocon'un marifeti olmadığının daha açık bir kanıtı olabilir mi? Bugün Bush'a "gel-me" diyenler, Kasım seçimlerinde Bush yerini kaybederse, koltuğunun altında aynı projeye ülkemizin kapısını çalacak olan John Kerry'yi "bu-yur" mu edecekler acaba?

Bugüne kadar çeşitli şekillerde çizilen Büyük Ortadoğu'nun sınırları bu tasarıda net olarak ifade ediliyor. Bu sınırlar içinde yer alan 32 ülke şöyle sıralanıyor: Afganistan, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri, Cezaire, Cibuti, Fas, Filistin, Irak, İran, İsrail, Katar, Komar Adaları, Kuveyt, Lübnan, Libya, Mısır, Moritanya, Suudi Arabistan, Somali, Sudan, Suriye, Tunus, Umman, Ürdün, Yemen, Kazakistan, Kırgızistan, Pakistan, Tacikistan, Türkiye, Türkmenistan ve Özbekistan.

Uzun süredir "model ülke", "Büyük Ortadoğu'nun merkez üssü" vb. olarak tartışılan Türkiye'nin rolü bu harita içerisinde İsrail gibi ABD'nin taşeronluğunu üstleneceği daha da belirginleşiyor. Bunu NATO Güneydoğu Avrupa Masası yöneticilerinden Stefani Babst açıkça söylemişti: "NATO'nun yeni güvenlik misyonu ABD'nin Büyük Ortadoğu planını içeriyor ve bu paralelde Belçika dışında, Türkiye'de ikinci bir üsse ihtiyaç var. Nitekim Amerika'da yapılacak olan G-8 Zirvesine Başbakan Erdoğan'ın "demokratik ortak" adlandırmasıyla davet edilmesi ve NATO Zirvesinin Türkiye'de yapılması bu durumu güçlendiren olgular. Ancak Türkiye'nin durumunu ne "demokratik ortaklık" ne de "stratejik müttefiklik" kavramları açıklamaktadır, aksine bu taşeronluk işinin uşak vasfını kuvvetlendirmekten başka bir anlama gelmediğini belirtelim.

Ancak "bizim" uşaklar bu model işini öylesine ciddiye almış durumda ki, ülke içinde emekçi kitlelere yönelik külhanbeyi tavırlarıyla "imaj" yapan Erdoğan, bu "imajı" uluslararası arenada da sürdürmekte kararlı görünüyor. İsrail'in son süreçteki saldırılarını "adeta devlet terörü noktasına tırmandırılan adımlar" olarak niteleyen Erdoğan, hala yürürlükte olan bir dizi İsrail-Türkiye ekonomik ve askeri işbirliği anlaşmalarını, Türk-İsrail dostluk grubunun vd. varlığını unutmuşa benziyor. Oysa Montaigne "Kişi, yeterince iyi bir hafızası olduğuna inanıncaya kadar yalan söylemeye kalkışmamalı" diyor. Erdoğan ise kendi hafızasına güvenirken karşılarındaki halkları ise "saf" yerine koymaya çalışıyor. Ancak ne Filistin ne de Türkiye halkı oynanan oyunu göremeyecek kadar saf de-

ğildir. Dolayısıyla bugüne kadar ABD emperyalizminin jandarması rolünü bölgede layıkıyla yerine getiren TC'nin bu takıyyesi de işe yaramayacaktır. Bölge halkların karşı bu aldatmaca yalnızca TC tarafından oynanmadı. ABD de Ortadoğu'daki stratejik planlarına zarar vereceği korkusuyla İsrail siyonizminin "aşırılıkları" karşısında BM Güvenlik Konseyi'nin İsrail'e "uluslararası hukuk çerçevesindeki yükümlülüklerine kaygı gösterme" çağrısı yapılan karar için "veto hakkını" kullanmadı ve "sadece" çekimser kaldı(!)

Kanlı projelerini yaşama geçirmek için kılıktan kılığa giden emperyalistlerin yüzü Filistinliler tarafından çok net olarak görülüyor ve biliniyor. Bu yüzden ABD'den ve onun uşaklarından da bir şey beklemiyorlar. Onlar, yürüttükleri haklı ve meşru savaşta kendi güçlerinden başkaca bir şeye güvenmiyorlar. Ve işte bu yüzden 2. İntifadanın önde gelen liderlerinden ve hakkında 5 kez ömür boyu hapis isteminde bulunulan Mervan Barguti Filistinlilere "intifadaya devam" çağrısı yaparak "İşgal devam ettikçe İntifada sürecek. Filistinli anneler ağladıkça, İsraili anneler de ağlayacak" şeklinde sesleniyor. Yani Ortadoğu'nun ezilen halkları bu takıyyelerin anlamını iyi biliyor; çünkü defalarca kez yaşayarak öğrendi bu gerçekleri.

ABD emperyalizminin projeyi uygulamada ikinci kozu da Marshall benzeri ekonomik rüşvetleri. Senatoda bekleyen tasarıda bu konu da yer alıyor. Bu plana göre "Büyük Ortadoğu ve Orta Asya Kalkınma Bankası", "Büyük Ortadoğu ve Orta Asya Kalkınma Vakfı" ve "Demokrasi Vakfı" kurularak bölge ekonomik olarak tamamen denetim altına alınmaya çalışılacak ve boyun eğen ülkelerin (halkları değil tabi ki) egemenleri paylarını alacaklar. Tasarının sahiplerinden Lieberman, "Terörizme karşı sadece kılıçlarımızla savaşamayız. Siyasi ve ekonomik yardım şeklinde savaşmalıyız. 50 yıl önce aynı ideal ve amaçları taşıyan Marshall planı, şimdi Büyük Ortadoğu'ya, ABD'ye karşı Cihad terörizminin hedeflendiği beşiğe uyarlanmalı. Bütün gerekli askeri gücü kulla-

arak terörizm bataklığını kurutmalıyız. Ancak aynı zamanda, Müslümanlar için Marshall planı benzeri bu yaklaşımla demokrasi, refah ve umut bahçesini ekmeliyiz" diyor. Ancak bu yöntem en fazla bölge egemen güçlerini teslim almaya yarayabilir, yoksa halkların yüzyıllık nefretini ve isyanını bastırması mümkün değildir.

İşte ne "model" ülke olarak Türkiye, ne de bu ekonomik satın alma araçları Ortadoğu halklarını teslim almanın, onları boyun eğdirmenin yöntemleri olabilir. Bu noktada emperyalistlerin vazgeçmeleri mümkün olmayan şiddet yöntemi gündeme gelmektedir. Ki bu şiddetin aracı NATO yapılmak istenmektedir. Daha İstanbul'da yapılacak zirvede NATO'nun yeni durumu tartışılmadan önce İtalya Dışişleri Bakanı Frattini yaptığı açıklamada "Irak'ın bir bölümünü NATO kontrol edebilir. Bu hemen yarın olacak bir şey değilse de, artık sadece bir varsayım olmaktan çıkmış durumdadır" diyerek NATO'nun yeni görevinin adını da koymaktadır.

ABD'nin NATO büyükelçisi Nicholas Burns ise "İstanbul zirvesine hazırlanırken -ki İstanbul zirve için uygun bir yerdir- bir adım atmamız gerektiğine inanıyoruz. NATO'nun genişlemesini sadece 'Akdeniz Diyalogu' ile değil, Kafkasya ve Orta Asya ile birlikte düşünmeliyiz." Burns, NATO'nun geleceğinin "krizlere el koymak ve yanıt vermek" olduğunu da belirterek, yeni yapılanmanın Avrupa ve Amerika için tehdit oluşturan "Orta ve Güney Asya'da, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yer alan ülkelere yapılacak operasyonlara" göre şekilleneceğini vurguluyor.

Ancak emperyalistler Mao'nun deyişiyle bir kez daha "kendi ayaklarına düşürmek için bir taş kaldırmaktadırlar". Zira Irak halkı bugüne kadar bu ağır taşı ayaklarına düşürmelerine fazlasıyla yardımcı olmuşlardır. Şimdi tüm "Büyük Ortadoğu" halkları bu planları bozacak olan temel güçtür.

Türkiye işçi sınıfının nirengi noktası: 15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİ

Dünya işçi sınıfının bir parçası olarak Türkiye işçi sınıfının sömürüye karşı verdiği mücadelede, 15-16 Haziran direnişi, yarattığı sonuçlar itibarıyla ve özellikle de birleşen işçilerin kendi güçlerini kavramaları bakımından önemli bir dönemeç noktası oluşturur. Bu direnişin ortaya koyduğu mücadeleci ve başkaldırı ruhu, tarihimizde önemli bir iz bırakmıştır.

1962 Aralığında Maden-İş üyesi 173 **KAVEL** işçisinin, gasp edilen haklarını almak için giriştikleri mücadele işçi hareketi açısından yeni bir dönemin açılışı oldu. Nitekim bu direnişle, bir işyeri düzeyinde kalsa bile yasal sınırların ötesine geçilmiş ve devlet bir grev ve toplu sözleşme yasasını kabul etmek zorunda kalmıştı. Suyun yolu bir kez açıldıktan sonra gerisi de geldi. İşçi sınıfı kendi gücüne güvenmeyi öğrenmeye başladı.

Bu süreçte yüzlerce greve on binlerce işçi katıldı. Bilhassa özel sektörde patlak veren sayısız mücadele, yeni ve militan bir işçi kuşağının doğmasına yol açtı. Grevler göreceli olarak sayıca az ama sürece uzun gerçekleşiyor, bu da mücadeleye atılan işçilerin daha da bilinçlenmesinin önünü açıyordu. Ne var ki devlet güdümünde kurulan ve temel misyonu işçi hareketini devletin denetiminde tutmak olan Türk-İş'in sendikal çerçevesi bu harekette dar gelmeye başlamıştı. Yeni işçi kuşağı ve onun önderleri Türk-İş yönetiminin sözde "partiler üstü ve siyaset dışı sendikacılık" anlayışını eleştiriyor ve sendikal mücadeleye yeni bir kanal açmak istiyorlardı. Böylelikle yeni bir örgütlenme ortaya çıkıyordu: **DİSK**.

1965'te Çin'de gerçekleşen **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin etkisi dünyanın dört bir yanındaki işçilere ve ezilenlere ulaşıyor, yaratmış olduğu devrimci dalga giderek hızını artırarak dünyada yankısını buluyordu.

Yine 60'lı yılların sonlarında, sol hareketin dikkatini ve ilgisini çeken yeni bir dalga yükseliyordu tüm dünyada: **1968 başkaldırısı**.

1968, egemen sınıfların bugünün genç kuşaklarını inandırmaya çalıştığı gibi, ne haylaz öğrencilerin bir isyanıydı, ne de yalnızca "bireysel özgürlük" için bir başkaldırıydı. Burjuva düzenin gerçek yüzü işçilerin ve öğrenci gençliğin bilincinde açığa çıkıyordu: Bir yandan refah toplumundan, özgürlüklerden ve ilerlemeden söz eden bu burjuva demokrasilerinin, öbür yandan **Cezayir**'de, **Filistin**'de, **Vietnam**'da, **Latin Amerika**'da yaptıkları, yoksul halklara reva gördükleri baskı, sömürü ve talan artık kitlelerden gizlenemez olmuştu.

68 Mayıs'da Fransa'da ve hemen ardından İtalya'da başlayan üniversite işgalleri öğrencileri, burjuva devletin silahlı baskı aygıtlarıyla, ordu ve polisle karşı karşıya getirdi. İşçiler öğrencilerin taleplerine de sahip çıkarak, giderek artan devlet terörüne karşı alanlara çıktılar. Fransa'da 8 milyon, İtalya'da ise 7,5 milyon işçi genel greve çıkarken, her iki ülkede de işçi sınıfının ve öğrenci gençliğin eylemleri ortaklaşmaya başlamış, fabrika işgalleri, kitlesel miting ve yürü-

yüşler, polisle çatışmalar günlük hayatın bir parçası haline gelmişti.

15-16 Haziran direnişinin ardında yatan kendine güven duygusunun, hakkını sokaklarda arama anlayışının, devletin kolluk güçleriyle çatışma içerisine girmekten çekinmeyen bir cesaretin ve militan cüretkârlığın, 1968 başkaldırısının bu topraklardaki bir uzantısı olduğunu görmek gerekir.

1968 Haziranı'nda İstanbul Üniversitesi'nin işgaliyle yükselen gençlik eylemleri kısa zamanda tüm okullara yayıldı. Ama gözünü dünyada olup bitenlere diken yalnızca devrimci öğrenciler değildi, dahası bu devrimci öğrencilerin bir çoğu öğrendiklerini işçilere taşımaktan da geri durmadılar. Nitekim Avrupa'daki mücadele biçimleri işçi sınıfı hareketinde de yansımaları buldu: **Derby** işgaliyle birlikte Türkiye işçi sınıfı hareketinde de fabrika işgalleri önemli bir yer tutmaya başladı. Devrimci cüretkârlık ve militan mücadele anlayışı inanılmaz bir hızla işçi sınıfı içerisinde yayıldı.

Aldığı ivmeyle bir adım daha öne çıkan

işçi sınıfının militan eylemliliği, işçi hareketinin hem büyümesinde hem de niteliğinin gelişmesinde ikinci bir dönüm noktası oldu. Bu noktadan başlayarak işçi sınıfının kendiliğinden gelişen fakat devrimci bir öz taşıyan, fabrika işgalleri, boykotlar, yasadışı grevler gibi eylemleri patlak verdi. Aynı dönemde işçi hareketi ile yüzünü sınıfa dönen devrimci gençlerin buluşması, sınıf hareketinin gittikçe politikleşmesini de beraberinde getirdi. Nitekim, 1969 Şubatında ABD 6. Filosunun İstanbul'a gelişini protesto etmek üzere alanlara çıkanlar bir yıl önceki gibi yalnızca öğrenciler değildi artık. Bu kez işçiler de alanlardaydı. 1969 kışında patlak veren **Singer** işgali ve ardından yaz aylarındaki **Demir-Döküm** işgaliyle birlikte, direnişlerin artık fabrikaların sınırlarını aşarak tüm bir işçi bölgesine yayılmasına, kadınların da direnişlere militan bir temelde katılmasına tanık olunmaya başlanmıştı. 69 sonbaharındaki **Gamak** işgalinde, durum polisin silahlı saldırısına kadar ilerlemişti. Öldürülen direnişçi **Şerif Aygün**'ün cenazesi, binlerce işçi ve onlara destek veren öğrencilerle birlikte kaldırılırken, artık "evde çocuk eklemek bekliyor" gibi sloganlar bir tarafa bırakılmış, "kahrolsun kapitalizm" gibi sloganlar öne çıkmaya başlamıştı. **Sungurlar** işgali de aynı şekilde gelişirken, **Alpagut Linyit işletmelerinde**

ve **Günterm** işgalinde işçiler yalnızca işgalde kalmadılar, kurdukları işyeri konseyleri aracılığıyla işyerini çalıştırmaya devam ettiler.

Sonrasında burjuvazi 274-275 sayılı sendikal yasaları değiştirerek işçi sınıfının haklarını gasp edecek yeni bir yasa tasarısı hazırlığına girişmişti.

Yasa değişikliklerinin mecliste kabul edilmesinin ardından, işçi temsilcilerinin de geniş katılımıyla yapılan kalabalık toplantıda **DİSK** eylem kararı aldı. **DİSK**'in planına göre miting 17 Haziran'da yapılacaktı. Ancak **DİSK**'in kanuna karşı çıktığı ve protesto edeceği haberi bir anda tüm fabrikalara, işyerlerine, kahvelere ve hatta evlere kadar ulaştığında, zaten istem üzerinde olan işçi sınıfı kendiliğinden derhal sokaklara aktı. **Sonrasında direnişi bitirmelerini salık veren de DİSK yönetimi olacaktı.**

15 Haziran günü, 115 işyeri ve yaklaşık 75 bin işçiyle başlayıp, 16 Haziran günü 168 fabrikayı ve 150 bine yakın işçiyi kucaklayan 15-16 Haziran direnişi, İstanbul ve İzmit

yöresini kapsadı. 15 Haziran sabahı İstanbul'da, Gebze'de, İzmit'te fabrikalar durdu. Her tarafta işçiler çeşitli yürüyüşler ve mitingler düzenliyorlar ve kent merkezlerine doğru hareket ediyorlardı. **DİSK**'in böylesi bir kararı olmamasına rağmen işçiler bu protestoları kendi inisiyatifleriyle ve elbette ki öncü işçilerin ve devrimcilerin yol göstermesiyle yalnızca iş bırakmakla sınırlanmışlardı.

Ertesi gün Kartal'da, Levent'te ve Topkapı tarafında çatışmalar çıkmış, polis ateş açmıştı. Ordu, tanklarıyla ve zırhlı birlikleriyle gösterilere müdahale etmeye çalışıyordu. Askerlerin oluşturduğu barikatlar aşıyor ve polisle çatışmaya girişiliyordu. Kimi devlet kurumları ve tanınmış kapitalist işletmelerin merkezleri taşlandı, harap edildi, yer yer yakıldı. Tutuklanan işçileri kurtarmak için işçilerin tutuldukları karakollar basıldı. Bazı polislerin silahlarına el konuldu. Kadıköy'deki çatışmalar özellikle çok şiddetliydi, polisin açtığı ateş sonucunda üç işçi öldürülmüş, 200 kişi yaralanmıştı. İstanbul'un iki yakasındaki işçilerin biraraya gelememesi için vapur seferleri tüm gün boyunca iptal edilmiş, Levent yakasından gelen büyük işçi koluyla, Unkapanı-Eminönü'nde biriken işçi kollarının birleşmemesi için Galata Köprüsü açılmıştı.

Bu muazzam direnişin zayıf karnı ise akşam saatlerinde ordunun sıkıyönetim ilan etmesiyle açığa çıktı. **DİSK yönetiminin işçileri sükûnete çağırmasının ardından** işçiler fabrikalarına geri döndüler. Fakat bazı fabrikalarda iş durdurma ve iş yavaşlatma eylemleri devam etti. Türk Demir Döküm, Sungurlar, Derby, Elektrometal, Rabak, Auer, Çelik Endüstri, Otosan, Arçelik, Vita gibi büyük fabrikalarda işçiler kararlılıkla direnişe devam ediyorlardı. İşçiler, yasa geri çekilinceye ve eylemler sırasında tutuklanan sen-

dikacılar serbest bırakılıncaya kadar direnişe devam etme kararı almışlardı. Fabrikalardaki direnişi ne asker ne de polis baskısı engellemeyemedi.

Tüm bunların ardından gelen işten çıkarılmalar, tutuklamalar, işkenceler ve davalar işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde estirilen terörün birer göstergesiydi. Üç ay süren sıkıyönetim sonunda işten çıkarılan işçi sayısı beş bini aşmıştı. Yine de sistem başarıya ulaşamadı, yeni sendika yasası uygulamaya sokulamadan iptal edildi. İşçi sınıfının tüm sendikal kazanımlarını ortadan kaldırmak için sistem, 12 Eylül 1980'i beklemek zorunda kalmıştı.

Sonuçlar

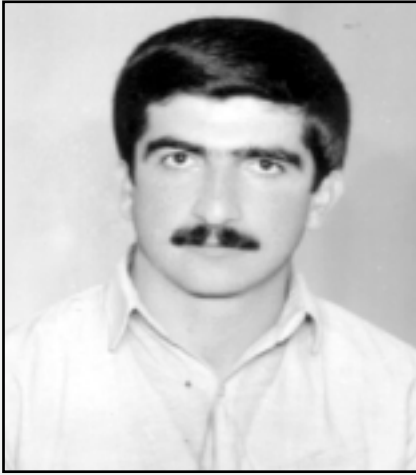
Bu genel direniş, bulutsuz gökyüzünde çakan bir şimşek değildi, tersine, yıllara yayılan bir yükselişin ürünü olan kendiliğinden bir patlamaydı.

Bu işçi sınıfının büyük direnişi içerisinde bizzat yer alan **İbrahim Kaypakkaya** bu direnişin sonuçlarını şöyle açıklar: "İşçi hareketi, **birinci** olarak, devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist parlamenterist görüşlere ağır bir darbe indirdi. **İkinci** olarak, işçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu hakim sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı... **Üçüncüsü**, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak devrim yapmayı hayal eden bireyci küçük-burjuva akımlarına ağır bir darbe indirdi. **Dördüncüsü**, 15-16 Haziran direnişinin bastırılması, devrimin ilk başlarda şehirlerde başarıya ulaşamayacağını, şehirlerde zaman zaman ortaya çıkacak işçi ayaklanmalarının kırık bölgelere çekilmediği takdirde bastırılmaya mahkum olduğunu gösterdi. PDA kliğinin belirsiz bir gelecekte, şehirlerde genel ayaklanma ile iktidarı ele geçirme hayallerine ağır bir darbe indirdi. **Beşincisi**, 15-16 Haziran'dan sonra gelen ve üç ay süren sıkıyönetim, en zor şartlarda dahi mücadeleye devam etmenin ancak gerçekten devrimci bir örgütlenmeyle, kanundışı bir temel atarak ve çalışmalarını bu temel üzerine inşa ederek mümkün olabileceğini gösterdi... **Altıncısı**, 15-16 Haziran Direnişi, ülkemizde devrimin objektif şartlarının ne kadar olgunlaştığının somut delili oldu."

İbrahim Kaypakkaya'nın görüşleri sonraki süreçte toplumsal pratikle bizzat doğrulandı, o dönem "ordu"yu baş tacı edenler günümüzde faşistlerle ortak hareket etmekte bir sakınca görmüyorlar. 12 Eylül AFC'si sonrası devlet terörünün her çeşidine maruz kalan Türkiye Devrimci Hareketi, bugün illegal örgütlenmeyi esas olarak almamanın ne gibi sonuçlar doğurduğunu bizzat gördü.

Ülkemiz topraklarında 32 yıllık birikimi ve mücadelesiyle Kaypakkaya'nın düşüncelerinin taşıyıcıları, Marksist-Leninist-Maoistler Halk Savaşı'nı büyütmeye ve ezilenlere umut olmaya devam ediyor. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nden edindiğimiz deneyimlerle Proletarya Partisi'nin öncülüğünde yeni direnişler yaratmaya!

Düşmanı acze düşüren bir komünist: Naki Göksu

Malatya doğumlu olan Naki Göksu (Ünal) TKP/ML ile 88-89 yıllarında üniversitedeyken tanışır. Okulda gençlik faaliyetine aktif bir TMLGB milita-

nı olarak katılır. Cesur, gözüpek oluşu yanı sıra askeri yönüyle de öne çıkar. İTÜ son sınıfta iken gerillaya katılmaya karar verir. TMLGB'nin açtığı "Komünist Gençlik Gerilla Cephesine" kampanyasına ilk yanıt verenlerdendir. O dönem TKP/ML KBK (Kürdistan Bölge Komitesi) yeteneklerinden ötürü Naki'yi kısa dönem şehir askeri çalışmalarında görevlendirir. Bu 1-2 ay sürecinde kamulaştırma ve cezalandırma türünden eylemlerde başarıyla, atılganlığıyla ve gözüpekliliğiyle yer alır ve yoldaşlarının sevgi ve güvenini de kazanır.

Gerillalığı üst üste çatışmalarla başlar. Haziran 1991'de TKP/ML'ye bağlı gerilla birliği düşmanın pususuna düşer. Çıkan çatışma on saat sürer. Na-

ki yaralanır ve birlikten ayrı düşer. Bir gün sonra yaralı olarak bir köye gider ve orada tekrar pusuya düşer. Yaralı olarak son mermisine kadar savaşır ve sağ olarak düşmana tutsak düşer. Onu yaralı haliyle **Mazgirt**'in **Ataçınar** köyüne getiren düşman, köylülerin önünde yoldaşlarının yerini ve pişman olduğunu söylemesi için işkence yapar. Değil sır vermek, en ufak bir tereddüt göstermeyen Naki, düşmanı acze düşürür. Onlarla alay eder, yoldaşlarına zaman kazandırır ve halka propaganda yapmaya çalışır. Zavallı duruma düşen binbaşı orada köylülerin gözü önünde Naki Göksu'yu kurşuna dizer. Tarih 8 Haziran 1991'dir ve ser verip sır vermeme geleneğinin ardılları, onurla kızıla boyamaktadır düşüğü toprakları...

GÜN'DE DÜN...

4 Haziran

1844. Almanya'da Silezya bölgesinde doku macılar ayaklandı.

1974. Uluslararası Hukukçular Komitesi. Uganda'da İdi Amin'in iktidarı ele geçirmesinden o güne kadar 250 bin kişinin öldürüldüğünü açıkladı.

5 Haziran

1964. Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Lyndon Johnson, Başbakan İsmet İnönü'ye sert uyarılar içeren bir mektup gönderdi. Mektupta Türkiye'nin Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı'nın (NATO) silahlarını kullanarak Kıbrıs'a çıkarma yapamayacağını bildirdi.

6 Haziran

1985. Kamuoyunda "Pişmanlık Yasası" olarak anılan kanun kabul edildi. Yasaya göre ihbarda bulunan sanıkların cezalarında indirim yapılacaktır.

1990. Mardin'in Dargeçit ilçesinde oturma eylemi yapan 11 kadın tutuklandı. Dargeçit esnafı tutuklamayı protesto etmek için kepenk kapattı.

8 Haziran

1973. General Fransisco Franco İspanya'yı 34 yıl yalnız başına yönettikten sonra Luis Blanco'yu devlet başkanlığına atadı.

1991. 600 bin kamu işçisinin toplu sözleşmelerinde uyuşma sağlanamadı. İşçilerin protesto eylemleri arttı. Gölcük'te binlerce işçi Yalova-İzmit karayolunu trafiğe kapattı.

1992. Özgür Gündem gazetesi muhabiri **Hafız Akdemir** Diyarbakır'da vurularak öldürüldü.

1996. KESK üyesi memurların Beyoğlu'nda yaptıkları oturma eylemine polis saldırdı. Polis gazeteci ve memurları copladı; 357 kişi gözaltına alındı.

9 Haziran

1923. Bulgaristan'da faşist askeri darbe.

10 Haziran

1942. Naziler Çekoslavakya'da Lidice kasabasını yerle bir ederek Reinhard Heydrich'in öldürülmesine misilleme olarak 1.300 kişiyi katletti.

1981. Sol görüşlü **Veysel Güney** idam edildi.

11 Haziran

1967. İsrail ve Arap komşuları arasında altı gün süren savaş Birleşmiş Milletlerin araya girmesiyle sona erdirildi.

12 Haziran

1990. 14 Ocak 1989 tarihinde Mardin'in Yeşilyurt köyünde köylülere dışkı yedirdiği iddiasıyla yargılanan Binbaşı **Cafer Tayyar Çağlayan** suçlu bulundu; 2,5 ay hapis cezasına çarptırıldı.

13 Haziran

1381. Wat Tyler öncülüğündeki köylü isyancılar Londra'yı basarak hükümet binalarını ateşe verdi, hapishaneleri boşalttı ve zenginlerle yarığın kafalarını uçurdu.

1965. Sivas'ta 200 köylü bir ağanın arazisini işgal etti.

16 Haziran

1958. 1956 Macar ayaklanmasının lideri İmre Nagy gizli bir yargılama sonucu idam edildi.

1974. İzmir'de 60 bin işçi genel direniş yaptı.

17 Haziran

1980. Cumhuriyet Halk Partisi Nevşehir İl Başkanı ve eski milletvekili Zeki Tekiner öldürüldü. Cenaze töreninde, aralarında Bülent Ecevit'in de bulunduğu Cumhuriyet Halk Partisi heyetine ilkök ocaklılar taşlı sopalı saldırıda bulundu.

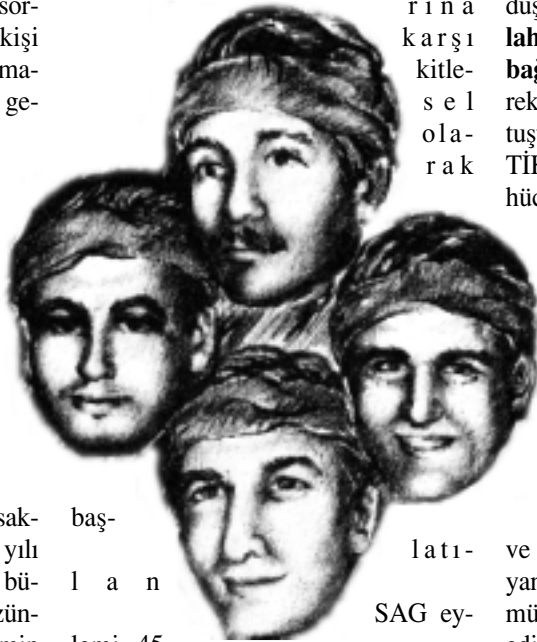
1995. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı isteyen 10 binlerce kamu emekçisi Ankara'da oturma eylemi yaptı.

84 Ölüm Orucu direnişi

12 Eylül AFC'si yüzlerce devrimciyi katletti, binlerce kişi işkenceli sorgulardan geçirildi, onbinlerce kişi sürgüne gitti... Mahkemeye çıkarılmadan aylarca işkenceli sorgulardan geçenler baş eğmiyorlardı... Faşizm, dışarıdakileri teslim alamamak için içerdekileri teslim alması gerektiğini biliyordu. Bunun için her türlü baskıyla beraber Tek Tıp Elbise (TTE) politikası adı altında kişiliksizleştirme amaç ediniyordu.

Sağmalcılar Özel Tıp Askeri Hapishanesi'nde faşist rejim tarafından dayatılan, siyasal-ideolojik saldırılara ve faşist teröre karşı **Devrimci Sol** ve **TİKB** tutsakları SAG eylemi başlattılar. 1983 yılı sonlarında faşizm, sivil giysilerine bürünmüş ama bugün olduğu gibi özünden bir şey kaybetmemişti. Faşizmin estirdiği devlet terörü dalgasının ardından ihanetlerle direnişler iç içe yaşanıyordu. Devletin kişiliksizleştirme, si-

yasi kimliğinden arındırma politikaları n a k a r ş ı k i t l e s e l o l a r a k

baş- l a n SAG eylemi 45. günden sonra Ölüm Orucu'na dönüştürülmüştü. Ölüm orucu direnişinin 67. gününde **Mehmet Fatih Öktül-**

müş (17 Haziran 1984-TİKB) şehit düştü. Devrimci Sol tutsakları **Abdullah Meral, Hasan Telci, Haydar Başbağ** da bu onurlu direnişte şehit düşerek kavgada en zor günlerde şafağı tutuşturanlar oldular. **Aysel Zehir** adlı TİKB tutsağı da ölüm orucunda beyin hücrelerinin zarar görmesi sonucu sakat kaldı.

Faşizmin kullandığı araçlar zaman zaman değişse de sınıfsal özünün değişmemesi, bugün TTE saldırısının tekrar gündeme getirilmesinden bile rahatlıkla anlaşılabilir. O gün nasıl devrimci tutsaklar direndiyse, bugün de aynı şekilde direnecektir. Çünkü biz yüzyıllardır adlarımız ve yaşadığımız yerler değişse de dünyanın dört bir yanında zulmün ve sömürünün kaldırılması için mücadele ediyoruz! Devrimci irade bir kez daha faşizmin oyunlarını boşa çıkaracak ve kan, can pahasına kavga bayrağını burçlarda dalgalandıracaktır!

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Aziz Akpınar: 17 Haziran 1978'de **Tarsus**'ta polis tarafından katledildi.

Aziz Araz: Karşılı olan Aziz Araz, 15-16 Haziran işçi direnişinden sonra gözaltına alındığı İstanbul'da işkencede katledildi. TİKB militanı **Songül Kayabaşı** da katledilenlerden biriydi. Alınan sahte raporla Aziz Araz'ın hastane yatağından düşerek öldüğü iddia edildi.

Mehmet Kalkan: 1952 **Tunceli** Hozat **Buzlupınar** doğumludur. İstanbul'da işçi olarak çalışırken örgütlenme faaliyeti yürütür. 14 Haziran 1987'de işkencede ser verip sır vermeme geleneğinin sürdürücüsü olarak ölümsüzleşir.

Hıdır Doğan: **Dersim** Hozat **Alancık** köyü doğumludur. İstanbul'da çalışırken 1991'de gerillaya katılmaya karar verir. 6 Haziran 1992'de Dersim Limek'te 200 kişilik TC askeriyle 40 kişilik TKP/ML TİKKO gerillalarının iki gün süren çatışması sonucu şehit düşer. Cenaze günü kepenk indiren esnaf devletin tüm baskılarına rağmen cenazeye eksiksiz katılmıştır.

Haziran şehitleri: 1981'in 5 Haziran'ını 6 Haziran'a bağlayan gece Maltepe'de devrimci yüreklere mekan olan mütevazı bir ev, TC'nin kolluk güçlerince kuşatılmıştır. Sabahın ilk ışıklarına kadar süren bu çatışmalı gece direnişle, sevdıyla, fedakarlıkla yoğrulmuş; MLSBP aday üyelerinden **Ercan Yurtbilir** ve ileri kadrolarından **Doğan Özzümrüt, Atilla Armutlu** ve **Tamer Arda** direnmenin onurunu taşıyarak şehit düşmüşlerdir.

Ölüm Orucu Şehitleri: Veli Güneş, 16 Haziran 2001 (DHKP-C)

“Şiddet Dünyasında Kadın Olmak” konulu panel, 28 Mayıs 2004 tarihinde İzmir Kadın Platformu tarafından İzmir Büyükşehir Belediyesi Çetin Emeç Konferans Salonu’nda gerçekleştirildi.

Panele konuşmacı olarak İHD Genel Başkan Yardımcısı **Eren Keskin** ve Gazeteci-yazar **Mukaddes Erdoğan Çelik** katıldı.

Eren Keskin konuşmasında Türkiye’de kadın haklarına değinirken; devlet eliyle feodalizmin körüklendi-

“Şiddet dünyasında kadın olmak”

ğine vurgu yaparak töre cinayetlerine ve özellikle T. Kürdistanı’nda feodalizmin devamının devletin işine geldiğine bundan da en çok kadınların zarar gördüğüne dikkat çekti.

Ardından sözü alan Mukaddes Çelik ise; insanlığın ilk dönemlerindeki eşitliğin, özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla bozulduğunu vurguladı. Kadınların her yerde şiddete maruz kaldığının altını çizen Çelik; “Gelenekler erkek egemen sisteme göre şekillenmiştir” diyerek Türkiye’de yasaların hukuka göre değil, töreye göre yapıldığını belirtti.

KADINA YÖNELİK ŞİDDET

Mersin’de de kadına yönelik şiddet ve ayrımcılığın tartışıldığı “**Kadına Yönelik Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi ve İhtiyati Protokol**” konulu panel Mersin Barosu Kadın Hakları Komisyonu ve

Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi tarafından gerçekleştirildi.

Panele Türkiye Barolar Birliği Başkanı Av. **Özdemir Özok**, Mersin Barosu Başkanı Av. **İsa Gök**, Mersin Barosu Kadın Hukuku Komisyon Başkanı Av. **Münire Yurdal**, İstanbul Barosu Kadın Hakları Uygulama Merkezi’nden Av. **Canan Arın**, Uluslararası Af Örgütü (AI) Yönetim Kurulu Üyesi Av. **Hülya Arabacı Filiz**, AI Türkiye Şubesi Kadın Koordinatörü **İlkay Bahçetepe** katıldı.

Eğitimsizlik ve işsizliğin kadınların toplumda yer edinmesinin önünde engel olduğu belirtilen panelde, yalnızca kendi haklarının farkında olmayan kadının değil, erkeğin de eğitimsizliğinin söz konusu olduğuna vurgu yapılırken; 82 Anayasası’nın 10. maddesinde yer alan kadın-erkek eşitliği maddesinin pratikte yaşam bulmadığına dikkat çekildi.

Kadınların halen bir mal gibi alınıp satılması gibi, yaşadığımız çağda kadınların maruz kaldığı kötü uygulamalara da değinildi. Ayrıca ABD’nin demokrasi ve özgürlük vaadiyle uyguladığı şiddet ve terör de kınandı.

“NATO tecavüz, taciz ve yoksulluktur”

İstanbul’da gerçekleşecek NATO Zirvesi dolayısıyla kadınlar üzerindeki sistematik tecavüz ve işkencenin artacağını belirten EKB, tüm kadınları, bedenleri üzerinde oynanan oyunlara karşı ‘dur’ demeye çağırıyor.

Ellerinde, “**NATO tecavüzdür, tacizdir, yoksulluktur**”, “Kadınlar NATO’yu durduracak”, “**Iraklı kadınlar yalnız değildir**” yazılı dövizleri taşıyarak, Kartal Meydanı’nda biraraya gelen EKB’li bir grup, tüm kadınlara NATO’ya geçit vermeme çağrısında bulundu.

Grup adına açıklama yapan EKB Temsilcisi **Nahide Kılıç**,

NATO’nun barış gücü adıyla birçok ülkeyi işgal ettiğini belirterek, NATO’nun tecavüzün, yoksulluğun adı olduğunu söyledi. ABD’nin, Irak’taki işkence fotoğraflarıyla, işkence düzenini tüm dünyaya NATO’yla dayatmaya çalıştığını belirten Kılıç, İstanbul’da yapılacak zirvenin ezilen halk üzerinde baskı ve sömürüyü artıracığını söyledi. NATO Zirvesi ile kadınlara teslimiyeti ve sistematik tecavüz işkencesini dayatacaklarına işaret eden Kılıç, konuşmasına şöyle devam etti: “Zirveyle, kadınlar eğitim, politika ve çalışma hakkından yoksun bırakılmaya ve toplumdaki dışlanmaya devam edecekler. Ama biz kadınlar bu zirveye karşı olacağız, meydanları dolduracağız ve insanca bir yaşam istediğimizi haykıracağız. Bedenlerimiz üzerinde oynanan iğrenç oyunlara karşı duracağız. Evlatlarımızın, eşlerimizin, kardeşlerimizin savaşa sürülmesine karşı olduğumuzu, kardeş bir halkın katledilmesine ortak olmayacağımızı haykıracağız. Şunu biliyoruz ki NATO var oldukça insanlığı çok büyük acılar, kitlesel ölümler, işkence ve tecavüzler beklemektedir.”

Açıklamanın ardından sık sık “**Kadınım, NATO’ya karşıyız**”, “**Tecavüzcü ABD hesap verecek**” sloganları atan grup daha sonra “Halklar ile ABD arasındaki savaş”ı konu alan küçük bir teatral gösterisi sahnelledi. (DİHA)

Kadınlar sınırlarını kıramıyor

Türkiye’de kadın sorunu öncelikli sorunlar arasındaki önemini koruyor. Yapılan araştırmalar, kadınların önceki yıllara göre eğitim düzeylerinde bir yükselme olduğunu gösteriyor, ancak bu oran toplumdaki kadın tipolojisine göre şekilleniyor. Türkiye’de hemen tüm meslek dallarında katılım gösteren kız öğrenciler, ‘kadına uygun’ diye düşünülen alanlarda yoğunlaşmayı tercih ederken, erkek öğrenciler ise teknik, matematik ve fen bilimleri alanlarında kız öğrenci sayısına göre daha büyük bir yoğunlukla yer alıyorlar.

Medeni Kanun’da kadın-erkek arasındaki ayrımcılık, kız çocuklarının erken yaşlarda istemedikleri kişilerle evlendirilmesi ve toplumsal şiddetle karşı karşıya kalması, her yıl tecavüz nedeniyle yüzlerce kadının psikolojik tedavi görmesi, 2000’li yıllarda bile halen namus cinayetlerine kurban gitmesi ve Cumhuriyetle birlikte kazanılan hakların hayata geçirilememiş olması kadın sorununun hâlâ büyük boyutlarda olduğunu bir göstergesi durumunda. (DİHA)

Yabancıyı olmadığımız bir konu: Kaçırılma... Faili: Polis!

B.P henüz 14 yaşında. Üç ay önce yaşadığı kaçırılma olayını güçlükle anlatıyor B.P.

5 Nisan İlköğretim Okulu önünden kimliği belirsiz kişilerce kaçırılarak işkenceye maruz kalıyor.

Kendinden dinleyelim B.P’nin çocuk yaşında yaşadıklarını: “20 Mayıs günü, Bağlar Semti’ndeki evimden dışarı çıktım. Sokakta, eliyle gözümü kapatıp, ellerimi sıkıca tutan bir şahıs, hiçbir şey sormadan, beni bir arabanın içerisine attı. Beni 3-4 basamak aşağı inen bir yere götürüp, bir odaya attı. Beni götürürken, üstümü aramadılar. Ben de beraberimdeki cep telefonuyla, avukatım Muharrem Erbey’i aradım. Ona, polislerin elinde olduğumu söyleyken, bir polis içeri girip, telefonumu elimden aldı. Sonra da amirine, ‘Amirim, telefonla avukatını aradı’ dedi.

Amiri de ona ‘Neden üstünü aramadınız? Başımızı belaya koydunuz. Çabuk, ona bir hap verip, onu dışarı atın’ dedi. İri bir kadın, bana bir hap verdi. Kollarımı ve bacaklarımı çimdikledi. Ayaklarıyla ayaklarıma vurdu ve sonra bir arabayla, beni kaçırıldıkları sokağa attılar.”

3 ay önce de okul çıkışı kimliği belirsiz kişilerce kaçırılan B.P’nin kardeşi aynı gün DGM’ce tutuklanıyor, annesi ve kardeşi ise gözaltına alınıyor.

“4 kişi tarafından kaçırılmıştım. Götürüldüğüm yerden telsiz sesleri geliyordu. Ellerimi ve ayaklarımı bağladılar. Burnuma vurdular. Burnum kanadı. Dilime 4 tane iğne vurdular, 2 de hap yutturdular bana. Sonra da beni götürüp okulun önüne bıraktılar. Üzerimdeki 10 milyon paradan sadece 2 milyon kalmıştı” diye anlatıyor yaşadıklarını.

Diyarbakır Kültür Sanat Festivali yapıldı

Bu yıl 4.'sü düzenlenen **Diyarbakır Kültür-Sanat Festivali 'Surlar Sırlarını Paylaşıyor'** adıyla 28 Mayıs-6 Haziran tarihleri arasında yapıldı.

Festival, Urfakapı'dan Keçi Burcu'na kadar yapılan **'Festival yürüyüşü'** ile başladı. Davul, zurna eşliğinde yapılan ve polislerin yoğun yağınak yaptığı yürüyüşte kadınların giydikleri yerel kıyafetler ile atılan **"Biji Serok Apo"** sloganları dikkat çekti. Mardinkapı'daki Keçi Burcu'nda folklor ekibinin gösterisinin ardından Büyükşehir Belediye Başkanı **Osman Baydemir** yaptığı konuşmada "Diyarbakır surları artık sırlarını paylaşıyor. Surların ilk sırrı barıştır. İkinci sırrı ise umuttur. Başta Diyarbakır olmak üzere bölgemizde ve ülkede barışın yaşanmasını istiyoruz" dedi.

İlk günkü programda dikkat çeken etkinlikler ise **"Yazarlar ve Cezaevi"** konulu panel ve çeşitli hapisanelerde bulunan tutsakların yaptıkları resim çalışmalarının yer aldığı sergiydi. Resimler genelde özgürlük ve barışı simgeleyen resimlerdi. Büyükşehir Belediye Tiyatro Salonu'nun girişinde sergilenen resimlere halkın ilgisi yoğundu. Büyükşehir Belediye Tiyatro Salonu'nda yapılan panele oturma başkanı olarak **Ragıp Duran** ve Uluslararası PEN Hapisteki Yazarlar Komitesi Başkanı **Eugene Schougin**, Ceza Reformu Örgütü Başkanı Tunuslu **Ahmet Osmani** ve Türkiye PEN Hapisteki Yazarlar Dayanışma Komite Başkanı **Müge Sökmen** katıldı. İlk sözü Ragıp Duran alırken **"hapishaneye ıslah edilmek için alınıp da devlet yanlısı olarak çıkan yazar göremiyorum. Dünyada fikri değiştirebilecek cezaevi yok"** diyerek sözü Eugene Schougin'e bıraktı. Schougin "55 ülkede çalışan bizler için Diyarbakır çok önemli ve çok uğraştıran bir yer. **Diyarbakır baskının ve direnişin sembolüdür.** Komitemiz hapis-hanedeki yazarlar için mücadele eden bir komitedir. Bugün dünyada ifade özgürlüğü yok denecek kadar azdır" dedi. Schougin konuşmasının devamında "Türkiye'de de yazarlar genelde para

cezalarıyla sindirilmeye çalışılıyor. Milyarlarca para cezasıyla yayınevleri, gazeteler, dergiler susturilmaya çalışılıyor" dedi. Daha sonra söz alan Müge Sökmen ise PEN'in

Türkiye ayağını anlatarak, PEN'in 1950'de kurulduğunu ve 12 Eylül darbesiyle PEN'in kendisini fesh ettiğini belirtti. Sökmen Aziz Nesin'in girişimiyle PEN'in 1989'da tekrar kurulduğunu ve 3 komitelerinin olduğunu belirterek, "bunlardan biri de hapisanelerdeki yazarlarla dayanışma komitesidir" dedi. **Bu arada Dicle Gençlik Dernek**'li öğrenciler **"111 insan öldü duydu mu"** pankartı açarken bir kişi "hapishanelerde 111 insan öldü. Tecrit ve Ölüm Oruçları devam ediyor. Siz yazarlardan bahsederken bu yaşananları görmezden gelemezsiniz" dedi. Konuşma salonunda bulunanlardan büyük

alkış aldı. Daha sonra konuşmasına devam eden Sökmen çalışmalarının daha verimli olabilmesi için öneri beklediklerini söyledi. Son olarak söz alan Ahmet Osmani ise Ortadoğu hapisanelerinde yaşanan uygulamaları ve yazarlar üzerindeki baskıları anlattı.

Akşam ise Dicle Kent Bulvarı Girişi'nde açılış konseri yapıldı. Konuşmaların Kürtçe yapıldığı konsere yaklaşık

20 bin kişi katılırken Kürtçe ezgilerle kitle coştular. Binlerce insanın haley çektiği görülürken Öcalan posterleri balonlara bağlanarak havaya uçuruldu.

İkinci gün ise Tarih ve Mitoloji ile ilgili söyleşi, film gösterimleri, tiyatro ve sokak etkinlikleri yapıldı.

Umut, Ceylan, Ev-

rensel, Deng, Elma vd. yayınevlerinin kitaplarının sergilendiği standlara genel anlamda ilgi iyiyken standların Sanat sokağında olması, bu caddeye daha ziyade lümpen kesimin ve öğrencilerin gelmesi nedeniyle Diyarbakır yerli halkı standları fazla ziyaret edemedi. Umut Yayıncılık pankartı ile birlikte ikinci gün İbrahim Kaypakkaya'nın afişlerinin ve Partizan flamalarının açıldığı stand halkın ilgisini çekti.

Festival programının içeriğinin geçen yıllara oranla zayıf olduğu gözlenirken, festival 6 Haziran'a kadar konserler, geziler, film gösterileri, sokak etkinlikleri, paneller ve söyleşilerle de-

vam etti.

FESTİVAL İLE İLGİLİ GÖRÜŞLER

* **Tamer Boran:** Ben Elazığlıyım. Geçen senelerdeki festivaller daha iyiydi. İçerikleri daha doluydu. Gelen, çağrılan sanatçılar daha iyiydi. Mesela bu sene Nilüfer geldi. Bazı insanlar Nilüfer'e tepki gösterdi. Yani buradaki insanlar kendi kültürlerini, kendi dillerini istiyorlar. Analarımız, babalarımız, abalarımız kendi dillerinde etkinlik istiyorlar. Geçen senelerdeki festivaller Diyarbakır kültürünü yansıtıyordu. Bu sene bunu çok fazla söyleyemeyiz. Zaten bu seneki festival içeriğinden dolayı bazı DKÖ'ler tepkilerini dile getirmiş. Bu festivaldeki genel amaç Diyarbakır kültürünü dışarıya yansıtmak. Slogan olarak buna uygun **'Surlar sırlarını paylaşıyor'**. Bu içerik olarak da zenginleştirilmeliydi. Newroz'da da böyle şeyler yaşandı. Newroz'da Teoman geldi. Diyarbakır halkı ne Teoman'dan ne de Nilüfer'den pek bir şey anlamaz. Ama Koma Hemden, Koma Azad gibi gruplar ve sanatçılar böyle etkinliklere daha iyi olur. Kurulan kitap standları çok iyi. İnsanlar çeşitli kitapları görebiliyor, okuyabiliyor. Ama standlar varoşlarda açılsaydı daha iyi olacaktı.

* **Adım Kemal**, Diyarbakırlıyım. Festival bence harika. Diyarbakır tüm dillerin, kültürlerin buluştuğu bir yer. Festivalin içeriği daha kapsamlı olabilirdi. Geçen yıl da güzeldi, bu yıl da güzel. Gelecek yıl daha iyi olacak. Mesela konserler de Kürtçe, Arapça, Türkçe dinletiler verildi. Her geçen yıl daha iyiye gidiyor. Festival Diyarbakır kültürünü yansıtıyor. Bununla yetinmemeliyiz. Her zaman için daha fazlasını yapmalıyız. Bu yıl sanatçılar iyi. Kürt müziğinin önde gelen isimlerinden Brader geldi. Türk müziğinden Nilüfer geldi. Arapça dinletiler oldu. Bu güzel oluyor, böyle devam etmesi gerekiyor. **(Diyarbakır)**

"DÖNE DÖNE" AYNI NOKTAYA MI?

Tiyatro Oyunevi'nin 14. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali kapsamında sergilediği "Döne Döne" adlı oyunu insan ilişkilerinin bir boyutu olan kadın-erkek ilişkileri bağlamında değerlendirdiğimizde bu oyunun insan ilişkileri ve kadın-erkek ilişkilerini sözde eleştirdiğini söylemek doğru olacaktır. Sözde demek doğru olacaktır. Çünkü eleştirmek alternatifini ortaya koymaktır bir anlamda. **Eleştirmek, varolanı tespit edip işleyerek gülünç hale getir-**

mekle sınırlı değildir. Bu nedenle burjuvazinin kendini sözde eleştirdiği birçok yapıt gibi bu oyun da esas olarak insanların "ahlaksızlığa", "yolsuzluğa" vb. tepkilerini dile getirip varolan tepkileri de törpüleyerek izleyici rahatlatmaktadır. Oyunun amacı aslında kendini net bir şekilde ortaya koyuyor. İnsan ilişkilerinin kapitalist sistemde nasıl yozlaştığını kadın-erkek ilişkilerini konu alarak ifade etmeye çalışan oyun, öncelikle alternatif kadın erkek ilişkilerini ortaya koy-

malıdır. Amaç insan ilişkilerindeki değersizleşmeyi ortaya çıkarmak ve deşifre etmek değildir sadece. Bunun kaynağını ortaya koymak gerekir. **Ki izleyici salondan çıktığında en azından kendi ilişkilerini sorgulayabilsin.** Asıl olarak bakıldığında bu yapıtın işlevi düzeni ve ilişkilerini meşrulaştırmak, kanıksatmaktır.

Parçayı gösterip bütünü göstermeyen, yaraya parmak basıp alternatif sunmayan oyun mevcut ilişkilerin devamını hedeflemektedir.

Ne puşyle bale yaptırılan çocuklar, ne açılan tenis kortu ya da yüzme havuzu, ne de uçaklarla Ankara'ya, İstanbul'a gezmeye götürülen çocukların görüntüleri gerçeği gizlemeye yetmiyor.

Türkiye Kürdistanı'nda değişmeyen tablo: İŞSİZLİK

Yaşadığımız coğrafyanın farklı yerlerinde de olsa yaşanmış olanlar ve yaşananlar aynı karede birleşiyor Türkiye Kürdistanı'nda; **işsizlik** ve **yoksulluk**... Kürt ulusal mücadelesinin gelişmeye başlamasıyla beraber haklı bir davanın önünü tıkamak için baskı ve zulmün en katmerlisini uygulayan devlet köylerini yakmış insanların, evleri yıkılmış... Zorunlu olarak şehirlere göç etmek zorunda bırakılmış bölge halkı...

Ancak bununla da bitmez Kürt halkının çilesi. Şimdi buldukları yerlerde işsizliğin dayattığı yoksullukla savaş veriyor büyük bir çoğunluğu. Kır yoksulluğundan, kent yoksulluğuna geçişleri olmuş, kentlere "göçmenin getirisi". Üstelik köydeki yoksulluğun çok daha katmerlisi, çok daha eziyetlisi. Çoluk çocuk sığındıkları daracık gecekondular ve köydeki gibi "katık" bile bulunamayan zamanlar. Okul yüzü görmemiş çocuklar, kahvehaneleri tika basa dolduran işsiz erkekler ve bunca ağırlığın altında daha da fazla ezilmekten başka birşey yapamayan kadınlar...

Kimi "ben ne anlatayım" başlıyor derdini dile getirmeye, yaşamak zorunda bırakıldığı durumu ve beklentilerini anlatmaya; kimisi ise her cümlesinde sisteme olan kızgınlığını dile getirmekte...

ELAZIĞ

Ahmet Adıgüzel:

22 yaşındayım.

Elazığlıyım. İşsizim, bazen günlük yedi milyon karşılığı dolmuşlara sımşarlık yapıyorum. Ancak sürekli olmadığı gibi yetmiyor da. Sigara paramızı çıkartıyoruz. Zaten bu devirde bu parayla ev geçindirmek mümkün değil. Yarın birgün evleneceğim, daha iyi bir işe girmem gerektiğini biliyorum ama iş yok. Olan yerlerde kadınları tercih ediyor. Geçenlerde buraya bir otel açıldı, aldıkları bütün

işçiler kadın. Burada bizim en büyük sorunumuz işsizlik. Onun da çözüleceğini sanmıyorum. Çünkü buralarda iş sahası yok. Gün geçtikçe işsizlik artıyor. Devletin de çözmek gibi bir derdi yok.

Coşkun Mevlüt: Ben 68 doğumluyum, dört çocuk altı nüfusu geçindirmekle sorumluyum. 2001'den bu yana işsizim. İş bulamıyorum. Önceleri köylerden peynir toplayıp satıyordum. Şimdi köylerde de kimse kalmadı, bu işi de yapamıyoruz. Çocukları okutamıyoruz parasızlıktan. **Tek derdimiz çocuklara bir gelecek hazırlamak. Onlar da bizim gibi cahil kalsın istemiyorum.** Kalkıp yurtdışına gidelim diyoruz. Ülkende kal nereye gidiyorsun diyorlar. Artık burada böyle sersefil ölümü bekliyoruz. Devletin buralara iş sahası açması gerekirken olanları kapatıyor. Amaçları açık, işsiz güçsüz insanlar yaratmak.

Fatih Çelebi (Öğrenci): Ben 21 yaşındayım, Elazığlıyım, ailem uzun yıllar önce Antalya'ya göç etmiş. Fırat Üniversitesi'nde birinci sınıf öğrencisiyim. Ben de bir dönem otelde çalıştım, gelen müşterilerin valizlerini taşıdım ve ancak bu şekilde okudum, çünkü ailemin beni okutacak gücü yoktu. Ekonomik kriz nedeniyle işsiz kaldım. Hangi kapıyı çaldıysam "**sana verecek paramız yok**", "**ancak karnını doyurabiliriz**" dediler.

Ancak sorun benim karnımın doyması değil, evde ailemi doyurabilmek. Sonra sigortacılık yaptım, orası da paramı ödemedi. Daha iyi yaşayıp iyi bir iş sahibi olabilmek için üniversiteye girdim, ancak gidişat bu yönlü değil. İşsiz olan yüzlerce üniversiteli arkadaşımız var. Sanırım ben de onların arasına katılacağım.

Sözde bir de çalışanlar var, onlara uygulanan muamele ortada; hiçbirinin sosyal güvencesi olmadığı gibi, bir çoğu asgari ücretin altında çalıştırılıyor. Ben ticaret lisesi çıkışlıyım, staj yaptığım

süre içerisinde patronun işçiyi nasıl sömürdüğünü yakından gördüm. Elazığ'a baktığımızda işsizlik burada daha yoğun, devlet, terörü bahane ederek buraya teşvik vermiyor. Bunun üzerine Elazığ Karakoçan Derneği bir dava açtı. Bunun dışında bölgede patronlar daha fazla kâr için batıya yatırım yapıyor. Bölgede işsizlik her geçen gün yaygınlaşıyor. Bunun nedenlerinden birisi de terör bahanesiyle uygulanan zorla göç. Yüzlerce insan şehir merkezlerine yerleşti, hiçbiri topraktan ve davardan başka bir iş bilmez. Böylece kocaman bir işsizler ordusu yaratıldı. Tüm bunlara rağmen devlet utanmadan "**iş var ama insanlar çalışmıyor**" diyor. Oysa bu ülkede dünden bu güne pamuğu üreten köylünün, demiri işleyen işçinin hakkı yine devlet eliyle gasp edilmiştir.

Sonuç ise gençliğin yozlaşması olarak çıkıyor karşımıza. Kahvelerde, kafelerde bir araya gelen gençlik her türlü pislığe bulaşıyor.

Ali Hıdır Çimen (Boyacı): Ben 49 yaşındayım. Askerden geldiğimden bu yana işsizim. Nereye gittiysem "**sen Tuncelilisin sana iş yok**" dediler. Genelde işçide vasıf aranırken, bizim kimliğimiz işsiz kalmamıza yetiyor. Ben de bir daha iş aramadım bir boya sandığı aldım ve bununla sekiz nüfus geçindiriyorum. İşsizlik büyük bir sorun, ben bu saatten sonra da durumuma razıyım ama sokakta yüzlerce gencimiz elini kolunu sallayarak dolaşıyor.

Helin Sönmez (Ev Kadını): 28 yaşındayım, bir çocuk annesiyim. Eşim çalışmıyor, zaten çalışabileceği bir iş sahası da yok. Eşim siyasi olarak hapiste yattığı için devlet daireleri işe almıyor. Bu durum bana da yansıyor, birçok işyeri bu nedenle beni de işe almıyor. Biz on yıldır Elazığ'da oturuyoruz. Evimiz kira, günlük geçinmeye çalışıyoruz. İşsizlik ülkenin her yerinde var ama doğuda daha faz-

la. Herkes kendi tanıdığını işe alıyor. Serbest iş yapsan sermaye gerekiyor.

Biz de karar verdik çocuğumuzun geleceği için Antalya'ya taşınacağız. Elazığ'a ve çevre illerine devlet bilinçli olarak yatırım yapmıyor, geri kalsın istiyor. Bunu yaparken de terör olduğunu iddia ediyor ama bu bahaneden başka bir şey değil.

DERSİM

İşsiz:

Ben adımlı vermek istemiyorum.

Başım derde girer. Polis der ki

"**sen terörsün**

devlete karşı çıkıyorsun" ama ne yapalım ki başımıza ne gel-

diyse devlet getirdi. Ben eli-

li yaşındayım, işsizim, dört oğ-

lum var. Askerliklerini bitirip geldiler,

onlar da işsiz, iş yok. Bizi 1994'te

köyümüzden asker zorla çıkardı. O

gün bugün böyle perişanım, bulursak

bir lokma ekme karnımızı doyuruyoruz.

Devlet burayı çiban başı olarak

görüyor. Bu yüzden burada bilinçli

olarak gençleri işsiz bırakmaya çalışı-

yor ki, akılları başlarından gitsin ser-

seri olsunlar. Bakın hiçbir yerde bu

kadar kahve yoktur. Hepsi de dolu.

Dersim'in yüzde sekseni işsiz olduğu

için hepsi kahvelerde. Gerek ki bizim

kendi adamlarımız gelsin burada iş

kursun bu gençleri toplayıp çalıştır-

sın. Yoksa kimse devletten hayır bek-

lemesin. Aslında söylenecek çok şey

var ama kime anlatalım biz derdimizi.

Hüseyin Yıldız: Ben yirmi dokuz

yaşındayım, yıllarca burada işsiz do-

landım baktım olmuyor, çıktım büyük

şehre gittim. Şimdi orada çalışıyorum.

Dersim'de işsizlik büyük bir sorun.

Burada devlet bilinçli olarak iş sa-

hasası yaratmıyor, gençleri uyuşturu-

cuya, fuhuşa ve hırsızlığa itiyor.

Kendi kişiliklerinden kimliklerin-

den uzaklaştırmak için. Bakın bur-

da yüzlerce genç işsiz olduklarından

kaynaklı kahve ve birahanelere sıkış-

mış kalmış. Kimi gençler ise benim

gibi dışarı çalışmaya gider. Burada

tek geçim kaynağı esnaflık ona da

herkesin gücünün yetmediği gibi, küçük esnaf da zaten kazanmıyor.

Önceleri insanlar kendi köylerinde yetiştirdikleri bostanla karnını doyururken, göçlerle beraber birçok insan burada açlık çekiyor.

İşsiz: Ben 34 yaşındayım. Burada birçok genç işsiz siz de görüyorsunuz. Herkes kahve ve birahanelerde. Bu gençliği sistem abluka altına almış. İş ortamı yaratmayarak üretimden kopuk, düşünmeyen bir toplum yaratarak kültür yozlaşması yaratmaya çalışıyor. Bu yönde kısmen başarılı da oldu. Özellikle köylerin boşaltılarak göçüyle beraber işsizlik daha da yakıcılaşmıştır. Birçok insan günübirlik yaşamakta. Burada bir iş kapasitesi yok, doğallığında gençlik kahvehanelere, birahanelere akın ediyor. Dolayısıyla bıçaklama, uyuşturucu vs.. boy vermeye başlıyor. Burada tek iş sahası esnaflık o da yanında ancak bir kişiyi çalıştırabiliyor. Çıkıp şöyle bir gezindiğinizde göreceksiniz hepsinin yanında bayan çalışıyor. Bu durum bir bakıma kötü çünkü çalışan bayanlar çalıştıkları yerde müşteri çekebilmek için bir eşya durumundalar.

DİYARBAKIR

Abdülkerim Koç (Çaycı): Ben 46 yaşındayım, evde çay yapıp, parka getirip satıyorum. Bazen de inşaat işinde oğlumla beraber çalışıyoruz, ama bu az oluyor. Bir oğlum da bulduğu zaman temizliğe gidiyor, zaman zaman ona yardım ediyorum. Dört tane ufak çocuğum var. Kendi evim dışında annem ve kardeşimin çocuklarına da ben bakıyorum. Günde dört beş milyon ancak kazanabiliyorum, o da ekmek parası. Burada işe gireceğimiz bir yer yok. Diyarbakır zaten kalabalık bir yer, çok insan göç edip buraya geldi, ben de Lice'den ailemi toplayıp buraya geldim. Evimizi, hayvanlarımızı devlet ateşe verdi. Başka çaremiz yoktu. Düşünün Lice'nin en az 65 köyü yakıldı. Ve o insanların hepsi buraya yığıldı. Ben yine yiyecek ekmek

buluyorum. Bir de çalışacak kimsesi olmayan insanlar var, onların hali bizden beter. Bizlerin durumları köylerimizde iyiydi ama devlet her şeyimizi ateşe verdi. Şimdi köylerinize gidebilirsiniz diyorlar. Nereye gidelim başımızı sokacak evimiz bile yok. Devlet ağacımızı bile kurutmuş, gidip de köyde ne yapacağız? Burada iş yok, işsiz çok ne yapacağız bilmiyoruz. İnsanlar aç perişan.

Tahsin Koç (Simitçi): 1970 doğumluyum. Diyarbakır'ın Tellikaya köyündenim. İşsizim, bir haftadır simit satıyorum. Ben sabıkalı olduğum için kimse bana iş vermiyor. Ben de

evime para götüremedim, bunun için durum iyi değil diye eşim beni bıraktı gitti. Devlet bize el uzatacağına daha fazla çamura sürüklüyor. Şimdi burada birkaç tane fabrika olsa kimse hırsızlık yapmaz, gider adam gibi çalışır. Ben de simit satmaya başladım ekmek parası çıkıyor ama o kadar.

Mehmet Reşit Sirmez (Kapıcı): 39 yaşındayım Ofis'te kapıcılık yapıyorum. Biz dört nüfusuz. Burada yapacağımız başka iş yok. Asgari ücret-

le geçinmeye çalışıyoruz. **Yaşadığımız yer apartmanın bodrum katı. Yağmur yağınca belimize kadar suyun içinde kalıyoruz.** Hal böyle olunca rutubetten belimizi doğrultamıyoruz. İnsanlar bizi köle gibi görüyor. Beş dakika işimiz oldu mu derdimizi kimseye anlatamıyoruz **"size para veriyoruz"** diyorlar. **"Bize yetmiyor"** dedik mi **"işinize gelirse"** diye kapı gösteriyorlar. Mecbur olduğumuz, iş olmadığını biliyorlar. Ben Diyarbakır'a bağlı Eğil ilçesinin Dağlar köyünden geldim buraya. 14 sene önce ya silah alırsın ya da gidersen dediler. Köyümüzde rahattık, kimsenin

Burada insanlar çeşitli nedenlerden kaynaklı yoğun. Bunlar ailevi meseleler olabiliyor, siyasi meseleler olabiliyor. Aslında bunlar bütündür, sistemin yarattığı nedenlerdir. Bu sistemin bir parçasıysan iş bulursun sorun olmaz, dışındaysan durum ortada. Ülkemizde insanlar bilinçsiz, bu aile oluşumuna da yansıyor. Bir bakıyorsun adamın beş on tane çocuğu var bakamıyor. Bunda Güneydoğu insanının eğitim düzeyinin düşük olması da etkili. Sonra köylerin boşaltılıp şehirlere göçlerin başlamasıyla beraber işsizlik daha da çoğaldı. Artık Diyarbakır'a şehir diyemiyoruz, büyük bir köy olmuş. Buradaki bütün gençlerin hepsi işsiz, kahvelerde oturuyor. Her taraf internet kafe dolmuş, gençler üretmedikleri için maddi açıdan, ruhsal açıdan perişan oluyor. Ben Ankara'ya gittim bir kahve bulmak için yarım saat doluştım, gelin bir de Diyarbakır'a bakın kahveler iç içe girmiş. Kadınlar artık sokakta yürüyemiyor, her taraf kahve, kahveler dolu işsiz erkek. Yani biz insanız bir sürü ihtiyacımız var. Yeme ihtiyacımız var, üstümüze bir şeyler almak zorundayız, iş olmayınca bunları karşılayamıyoruz. Devlet buna bir çözüm bulmalı.

Emekli: İşsizlik için söylenecek çok şey var. Ama söylemek bir şey değiştirmiyor. Ben emekliyim, yaşım altmış maaşım yetmiyor, biz kalabalık bir aileyiz, çalışan yok ama ben de çalışamıyorum. Bir çocuğum fakültede okuyor. Gençlerimize bakın kahve köşelerinde çürüyorlar. **İşsizlik insanları o kadar değiştirmiş ki insanlar ekonomik krizden dolayı birbirlerini tanımamazlıktan geliyorlar. Selam veririm de benden bir çay ister diye.** Eskiden böyle değildi, gençlerimiz duyarlıydı, kimse kimseye yan bakmazdı. Bu halimiz ne olacak? Ben yetkililere haber gönderiyorum, buna bir çözüm bulunmalı, insanlara iş verilmeli.

İşçi-köylü'den

UŞAK TC'NİN ÖNÜNDE YENİ GÖREV MODEL ÜLKE

8-10 Haziran'da G-8 zirvesi; 17-18 Haziran'da AB zirvesi; 25-26 Haziran'da AB-ABD zirvesi; 28-29 Haziran'da NATO zirvesi gibi "önemli" tarihler emperyalistlerin ve uşaklarının gündeminde. En yakın tarih olarak dünyanın en "zengin" ve "ileri sanayi" ülkelerinden kurulu olan G-8'in 8-10 Haziran tarihleri arasında yapacağı toplantı oldukça önemli. Çünkü uzun zamandır herkesin gündeminde olan **Büyük Ortadoğu Projesi** bu toplantıda ilk kez resmi olarak gündeme gelecek ve hedefleri, içeriği, çapı ortaya konulacak, netleştirilecek.

Toplantıda doğrudan **ABD Başkanı Bush** tarafından sunulacak olan **BOP**'un genel hatları çizilerek NATO zirvesine kadar halledilmesi gereken ayrıntılar aradan çıkartılmış olacak. Bu nedenle zirveye ilk kez üyeler dışında farklı ülkelerin temsilcileri de çağrıldı. Bunlardan birisi de **R. Tayyip Erdoğan**. R. Tayyip Erdoğan'ın zirveye "demokratik ortak" adlandırılması ile çağrıldığı ve zirvede tüm Ortadoğu ülkelerine Türkiye'nin örnek temsil edeceği günler öncesinden açıklandı. Toplantıya bileşenin dışında çağrılan diğer bazı ülkeler arasında **Mısır, Ürdün ve Tunus** da bulunuyor. Ancak bu ülkeler zirveye katılımı reddettiler. Erdoğan'ın bu "öneriyi" seve seve kabul etmesi medyada "**Erdoğan zenginler arasında**" gibi yorumlarla karşılandı. Çağrılan söz konusu ülkelerin zirveye katılmayacaklarını bildirmeleri gibi Türkiye'nin orada olacağını bildirmesi de şaşırılacak bir durum değil. Erdoğan şahsında Türkiye'nin G-8 toplantısında ve sonraki toplantılarda üstleneceği misyon "**model ülke**" olmak. Başka bir

deyişle "İslam ve demokrasinin bir arada yaşadığı model ülke." Bunu Erdoğan'ın 27 Mayıs günü daveti resmi olarak basına açıkladığı gün verdiği mesajda da görmek mümkün. "**Türkiye örnek ülke olacaktır. Bu konuda hiç şüpheniz olmasın. Örnek ülke olmak bizi küçültmez, aksine büyütür. G-8 zirvesinde ağırlıklı olarak Ortadoğu ele alınacak.**" Zirvenin asıl konuları ve Türkiye'nin misyonunu bu şekilde özetleyen Erdoğan CIA'in Ortadoğu Masası eski şeflerinden Graham Fuller de bu konuda "**Türkiye kesinlikli bir model haline gelmektedir**" sözleriyle ek yapmaktadır.

Burada sorun Türkiye'nin "**stratejik ortak**", "**demokratik ortak**" vb. göstermelik isimlerle zirveye çağrılması değil; **emperyalistlerin hangi amaçlarına alet olmak için katılıyor olmasıdır**. Erdoğan'ın dileyen ülkelerin Türkiye'nin gelişmiş "**demokrasi**"si, ilerlemiş "**teknolojik imkanları**"ndan yararlanıp örnek alabileceğini önermesine rağmen "**Türkiye Ortadoğu ülkeleri için bir model olabilir mi?**" sorusunun cevaplanması gerekmektedir. Şu açık ki Ortadoğu ülkeleri Türkiye'yi "**gelişmiş sanayisi**" ve "**üstün demokrasi**"sinden çok ABD emperyalizmine olan uşaklığı ile tanıyor. Irak'ta gelişen direnişin ilk dönemlerinde direnişçilerin attığı "**asıl şer eksenini ABD-İsrail ve Türkiye'dir**" sloganı buna bir örnektir. **Özcesi Türkiye'nin Ortadoğu ülkeleri tarafından bir model ülke olarak tanınması düşünüldüğü kadar kolay gerçekleşecek bir durum değildir**. Ancak yine belirtmek gerekir ki tüm bu risklere rağmen Erdoğan'ın

yanlarında taşeron olarak taşıyan emperyalistler Türkiye'yi bir model olarak sunma niyetindedir. Yani Erdoğan G-8 zirvesinden koltuğunun altında yeni ev ödevleri ile dönecektir. Zaten bu zirve öncesi ABD emperyalizminin Türkiye'ye gönderdiği istek listesi basına yansımıştı. **Bu liste ile asıl olarak Büyük Ortadoğu Projesi için Türkiye'nin yapacaklarını netleştirmeye çalışan ABD'nin istekleri arasında yeni üsler, Türkiye'nin BOP'a desteği konusunda net ifadeler, Türkiye'nin kendi topraklarında ABD'ye sağlayacağı ayrıcalıklar ve yine Türkiye'nin NATO şemsiyesi altında Afganistan'da; BM şemsiyesi altında Irak'ta yapacaklarının listesi bulunuyor.**

Türkiye'ye çizilen bu yeni rol de aslında yeni bir durum değil. Bush ve Blair 15-20 Kasım 2003 tarihinde İstanbul'da sinogollara, İngiliz Konsoşluğuna ve İngiliz HSBC bankasına gerçekleştirilen saldırılar sonrasında yaptıkları açıklamalarda Türkiye'yi "**küresel teröre karşı bir cephe ülkesi**" ilan etmişlerdi. Saldırıların ardından yaşanan gelişmeler yapılan bu açıklamalar ile birlikte ele alındığında daha anlaşılır olmaktadır. Bu açıdan bakıldığında 28-29 Haziran tarihleri arasında İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi'nin önemi de tartışılmayacak kadar açıktır. 28-29 Haziran zirvesi **Ekim 2003'te Prag'ta yapılan zirvenin ardından NATO'nun önemli toplantılarından biri olacaktır**. Birincisi ABD G-8 zirvesinde tartıştığı **BOP** projesini **Haziran Zirvesi'nde** karara bağlayacaktır. İkincisi NATO'nun ağırlık merkezi, yoğunlaşılması gereken yerler Ortadoğu'ya yacaktır. Bunun adımlarını **Prag Konferansı'nda** bulmak mümkün. Bu konferansta ABD NATO büyükelçisi **Nicholas Burns'un "bu konferansın adının 'NATO ve Büyük Ortadoğu' olarak düşünülmüş olması çok isabetlidir. Çünkü Bush yönetimi olarak biz NATO'nun çabalarını Bü-**

yük Ortadoğu'ya yoğunlaştırması gerektiğini düşünüyoruz... NATO'nun geleceği Büyük Ortadoğu'dadır" şeklindeki sözleri Ortadoğu ve Türkiye'nin önemini ortaya koymaktadır. Yine aynı konuşmasında Burns İstanbul'un zirve için isabetli bir yer olduğunu ise "**İstanbul Zirvesi'ne hazırlanırken -ki İstanbul zirve için uygun bir yerdir- bir adım atmamız gerektiğine inanıyoruz**" sözleri ile ifade etmiştir. İşte bu cümleler aslında Türkiye'de bulunacak bir NATO merkezinin emperyalistler açısından önemini açık etmektedir. Daha önce Belçika'nın başkenti Brüksel'de bulunan bu merkez NATO'nun Büyük Ortadoğu'ya doğru yönelmesi ile yetmez hale gelecektir.

Aslında NATO'nun yeni karargahının neresi olacağını **5 Nisan 2004 tarihinde Ege Üniversitesi'nde** uluslararası bir panelde konuşan **NATO Güneydoğu Avrupa** masası yöneticilerinden **Stefani Babt** ifade etmişti. Babt "**NATO'nun yeni güvenlik misyonu ABD'nin Büyük Ortadoğu planını içeriyor ve bu paralelde Belçika dışında burada Türkiye'de ikinci bir üsse ihtiyaç var. İzmir'in üs olmasını istiyoruz. NATO Büyük Ortadoğu ile ilişkilerini düzenlemek için Türkiye'de İzmir'i üs olarak kullanmalıdır**" sözleri faşist TC'nin emperyalistlerin hesaplarının tam da merkezine oturduğunu göstermektedir.

Emperyalistlerin yukarıda da sıraladığımız bu tarihlere verdikleri önem ortadadır. **Asıl kavraması ve pratikte somutlanması gereken ise bizlerin bu planlar karşısındaki duruşudur**. Emperyalistlerin hesapları çok boyutlu olsa da tüm bunların planlandığı gibi gitmeyeceğini Irak halkının direnişi açıkça göstermektedir. Tıpkı Irak halkı gibi direnmek, emperyalistlere İstanbul'u dar etmek ve en önemlisi ileriki adımlarını durdurabilmek için emperyalizme ve uşaklarına karşı güçlü bir direniş hattı örelim.

Trakya Üniversitesi öğrencilerine gaz bombalı saldırı

Trakya Üniversitesi **Ayşekadın Kampüsü'nde** öğrenci şenliğinde polis ve jandarma ekipleri cop ve gaz bombalarıyla saldırarak birçok öğrenciyi gözaltına aldı. İlerici-demokrat-devrimci öğrencilerin stant açmasına izin vermeyen üniversite yönetimi "**terörist**" listesi hazırlayarak, 105 öğrencinin ismini Emniyet Müdürlüğüne vermişti. Şenliğin yapıldığı sırada kampüse panzer eşliğinde giren polis ve jandarma ekipleri, **Mimarlık Fakültesi** önünde öğrenciler tarafından kurulan barikatı gaz bombalarıyla dağıttı. Gaz bombası ve coplarla saldırıya maruz kalan öğrenciler Mimarlık Fakültesi'nin çatısına sığındı, burada bir sınıf içine sıkıştırılan öğrencilere karşı çok

yoğun bir şekilde gaz bombası kullanılmış, polis öğrencileri ağır bir şekilde döverek gözaltına almıştır. Aynı gün 11 öğrencinin evini basan Terörle Mücadele Şubesi, evi ablukaya alarak "bomba" araması yapmış, komşulara ve mahalleye öğrencileri "terörist" ilan etmiştir. Polislerin, gözaltına alınan öğrencileri okuldan çıkarttığı sırada, faşist atarak, gözaltına alınan öğrencilere saldırı. Bu olay sırasında yaralanan öğrenciler, ambulanslarla çevre hastanelere kaldırıldı.

Gözaltına alınan öğrenciler gözaltına alınırken ve alındıktan sonra işkenceye maruz kalmışlardır. Üst araması sırasında üstlerindeki giysilerin hepsinin çıkarıldığını ve tacize maruz kaldıklarını, ta-

cizlerin arabada da sürdüğünü ifade ediyorlar.

Gözaltı süresi boyunca "size insan gibi muamele ediyoruz, farklı bir şekilde de muamele edebiliriz" diye tehdit eden **Emniyet Müdürü Uğur Gür**'ün 1977 yılında TKP/ML üyesi **Cemil Oka'yı** katleden polislerden biri olması geçmişten bugüne bu unsurun katliamcı yüzünün hiç değişmediğinin bir göstergesi aynı zamanda.

ÖĞRENCİLERE YAPILAN SALDIRI KINANDI

20 Mayıs Perşembe günü Trakya Üniversitesi'nde yapılan bahar şenliğinde devrimci demokrat yurtsever öğrenci-

lere yapılan saldırı ve tutuklamalar **Erzincan Gençlik Derneği'nin** çağrısıyla **DGH Erzincan Kültür Derneği** ve **YDG** tarafından yapılan bir basın açıklamasıyla protesto edildi. Açıklama **29 Mayıs Cumartesi** günü saat 14:00'de yapıldı. "**Soruşturmalar tutuklamalar baskılar bizi yıldıramaz**" yazılı üniversite öğrencileri imzalı bir pankart açıldı. Özelde Trakya Üniversitesi'ndeki genelde tüm halk gençliğine yapılan saldırıları, polis ve üniversite yönetimi arasındaki işbirliğini teşhir eden ortak bir basın açıklaması okundu. Eylem "**F tipi üniversite istemiyoruz**", "**YÖK kalkacak polis gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek**", "**YÖK'e hayır**" sloganlarıyla bitirildi.

NATO zirvesine karşı Ankara'da devrimci, ilerici lise öğrencileri de "ÖSS ve NATO Karşıtı Liseli Gençlik Platformu"nu kurdular. İlk eylemlerini 29 Mayıs günü saat 17.30'da Yüksel Caddesi'nde yapan liseli öğrenciler "Paralı eğitime hayır", "NATO'ya geçit yok" dövizleri taşıyarak "Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim", "Kahrolsun Emperyalizm" sloganlarını attılar. Gençlik Derneği Lise Komisyonu, Kaldiraç, Özgür Lise, Ekim Gençliği, Ankara Demokratik Lise Birliği Girişimi ve Yeni Demokrat Gençlik'in dövizlerinin açıldığı eylemde emperyalizm karşıtlığı öne çıktı. Bu yıl 2 milyona yakın öğrencinin ÖSS'ye gireceğini belirten liseli gençler sermayenin eğitimi işçi-emekçi çocuklarına kapatacağının altını çizdiler. Aynı zamanda 28-29 Haziran'da NATO'nun İstanbul zirvesine karşı duracaklarını belirttiler. Açıklamadan sonra türkülerle, saat 18:00'deki basın açıklamasını bekleyerek NATO Karşıtı Gençlik Platformu'nun eylemine destek verdiler.

Platform siyah bir hücreyi ortaya koyarak "İstanbul'da NATO'nun zirvesine geçit yok" yazılı pankartı açtı. "NATO'ya Hayır, Kahrolsun Emperyalizm", "Üsler Kapatılsın, NATO'ya Geçit Yok" sloganları atan gençler Deniz Gezmiş ve Ernesto Che Guevara'nın resimlerini taşıdılar. Sosyalist Gençlik Derneği, Ekim Gençliği, Sosyalist Demokrasi Gençliği, Gençlik Derneği, Kaldiraç da dövizleri ile eylemdeki yerlerini aldılar.

Yeni Demokrat Gençlik, Partizan flamalarını, "NATO'ya geçit yok, İLPS-YDG" yazılı dövizleri ile dikkat çekti.

Yüksel Caddesi'nden Sakarya Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçen ve sayıları 150'yi bulan gençler, yolu trafiğe kapatarak sloganlarını haykurdular. Halkın yoğun ilgi gösterdiği, bazı insanların alkışladığı yürüyüş, Sakarya Caddesi'nde sona erdi. Basın açıklaması okuyan gençler Ebu Garib'te yaşananların bize uzak olmadığını, Ümraniye'de, Buca'da, Bayrampaşa'da yaşandığını belirttiler. Getirdikleri hücreyi yakan gençlere polis engel olmak istedi, yaşanan tartışmalar sonucunda çevik kuvvet kitleyi çembere aldı. Halk gençliğine düşmanlığını ortaya koyan devlet, tehditler savurdu. Eylem hücrenin yakılması ile sona erdi.

* 28 Mayıs'ta Ankara Barosu'na bağlı stajyer avukatlar Adliye binası önünde toplanarak Irak'ta yaşanan katliamı protesto ettiler. Saat 12:30'da başlayan eylemde avukatlar, ABD ve İngiltere'nin her türlü uluslararası hukuk kurallarını yok saydığını, Bush ve NATO'nun artık dünya halklarının gözünde teşhir olduğunu aktardılar. Hukukun üstünlüğünden yana olduklarını belirten avukatlar, yaşananlara sessiz kalmanın bir insanlık suçuna ortak olmak anlamına geleceğini dile getirdiler.

İZMİR

İzmir'de bir araya gelen siyasi partiler, dernekler, sendikalar, devrimci ve sosyalist çevreler tarafından İzmir NATO ve Bush Karşıtı Birlik oluşturuldu. 27 Mayıs 2004 tarihinde Eğitim-Sen 1 No'lu şubede kendisini kamuoyuna deklar eden Birlik adına basın metnini SDP İzmir İl Başkanı Ecevit Piroğlu okudu. Piroğlu yaptığı açıklamada NATO'nun tanımını, işlerini ve hedeflerini anlatarak "Biz anti-emperyalistler olarak bir araya geldik. İstanbul'u NATO'ya mezar etme bilinciyle herkesi NATO karşıtı eylemliliklerimize güç katmaya çağırıyoruz" dedi.

NATO ve Bush Karşıtı Birlik'i oluşturan kurumlar şunlar; Belediye-İş 6 No'lu şube, TUMTİS, Gıda-İş Bölge Temsilciliği, Limter-İş, Emekli-Sen Karşıyaka ve Buca şubeleri, Eğitim-Sen 1, 4, 5, 6 No'lu şubeler, Bornova Eğitim-Der, TAYD-DER, Göç-Der, Halkevleri, ÖMP, EMEP, SDP, HÖC, BTS, DEMED, Tekstil-Sen, EKB, İHD, Partizan, Tüm Bel-Sen 1 No'lu şube, ÇHD, BDSP, İşçi Mücadelesi, İşçi

Taksim Gezi Parkı

Gazetesi, DHP, Umut Derneği, DEHAP, Ada Kültür Merkezi, ÖTP, Kaldiraç, Tunceliller Kültür ve Dayanışma Derneği, PSAKD, Ürün Dergisi, Tüm İGD, ÖV-DER, Devrimci Hareket.

Bu kurumların NATO öncesi eylem takvimi ise şöyle;

-10 Haziran 2004 tarihinde saat 21:00'de Çiğli-Güzeltepe semti Uğur Mumcu Parkı'nda basın açıklaması,

-12 Haziran 2004 tarihinde saat 14:00'de Şirinyer Tansaş önünde toplanacak olan NATO ve Bush Karşıtı Birlik ile TKP ortak basın açıklamasını yapacak.

-19 Haziran 2004 tarihinde NATO karşıtı miting yapılacak. Miting için Birlik dışında olan kurumlarla ortaklaşmaya ve birlikte hareket etmeye çalışılıyor.

* 22 Mayıs 2004 tarihinde bir araya gelen DEHAP, SDP, EMEP, TKP, ÖTP 27-28 Haziran tarihlerinde İstanbul'da yapılacak olan NATO zirvesine kınamak için eylem yaptılar. DEHAP Konak ilçe binası önünde toplanan partiler burada Konak-Sümerbank'a doğru yürüyüşe geçtiler. Eyleme Partizan, ESP, ÖMP, DHP ve BDSP de katılırken yürüyüş boyunca sık sık "Yaşasın halkların kardeşliği", "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Katil ABD Vietnam'ı unutmaz", "Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm" vb. sloganlar atıldı. Sümerbank önünde yapılan açıklamada, hedeflerin Ortadoğu halkları üzerindeki pazarlıklar olduğu bu yüzden mücadelenin daha da yükseltilmesi gerektiği vurgulandı. Partizan kitesi eyleme Partizan ve YDG flamaları "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Emperyalistler ülkemizden defolun" yazılı dövizler ve İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin yıldönümü vesilesiyle O'nun resimleriyle katıldılar. Eylem alkışlar ve sloganlarla sona erdirildi.

* İngiltere Başbakanı katil Blair'ın ülkemize gelmesi İzmir'de bir araya gelen Partizan, SDP, ÖMP, ESP, DHP, HÖC, BDSP, Halkevleri, İHD, Tekstil-Sen, ÇHD ve Umut Derneği 19 Mayıs 2004 tarihinde İngiliz Konsolosluğu karşısında bir basın açıklaması yaptılar. Alsancak Garı önünde toplanan kitle İngiliz Konsolosluğu'na doğru yürüyüşe geçti. Polisin barikatıyla karşılaşan kitle Konsolosluk önünde basın açıklamasını yaptı. Açıklamada; Bush ve Blair'ın Haziran ayında ülkemize geleceği de hatırlatılarak "NATO'ya karşı 68 ruhuyla karşı koyacağız" denildi. Eylemde sık sık "Kahrolsun NATO, kahrolsun emperyalizm", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" vb. sloganlar atıldı. Konsolosluğun karşısına işkenceyi temsilen insan maketi de bırakılırken, saat 13:00'de başlayan eylem saat 14:00'te bitirildi.

ADANA

İstanbul'da yapılacak zirve öncesi birliklerden biri de Adana'da oluşturuldu. Oluşturulan

Birlik eylemlerine başladı. 29 Mayıs 2004'de AKP il binası önünde oturma eylemi ve basın açıklaması yapıldı. Açıklamaya yaklaşık 150 kişi katıldı. "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Emperyalist savaşa karşı Halk Savaşı" vb. sloganların sıkça atıldığı eylem halkın da dikkatini çekerek platformun atmış olduğu ilk adım oldu. Okunan basın açıklamasında "Filistin'de İsrail devleti tarafından işlenen katliamları devlet terörü olarak niteleyen Erdoğan'ın bu kelimeleri sadece sözde kalmak-

tadır. Mecliste 209 milletvekili İsrail dostluk grubu oluşturdu. İsrail ile yapılan stratejik işbirliği halen artırılarak sürdürülüyor" denilerek demokrasilik oyununun iç yüzüne vurgu yapıldı. "Bizler NATO zirvesinin iptal edilmesini, terörist katil işgalci işkenceci Bush ve Sharon ile ilişkilerin kesilmesini talep ediyoruz" denilen açıklamada son olarak "Bizler savaşırsız, sömürsüz, efendisiz, işkencesiz, silahsız, eşit, özgür, demokratik, barış içinde bir dünyanın mümkün olduğuna inanıyor onun için mücadele ediyoruz. Tüm insanlığı Irak ve Filistin'de yaşanan vahşete karşı birleşik mücadeleye çağırıyoruz" vurgusu yapıldı. Oturma eyleminin ardından sloganlarla İHD önüne yüründü, burada açılmış olan imza standına dikkat çekilerek eylem bitirildi.

BURSA

NATO karşıtı mücadele Bursa'nın emekçi semtlerinde başladı. Partizan, ESP, HÖC, PDG, EKB birlikte emekçi semtlerde eylem kararı aldı.

30 Mayıs günü Ortağlar ve Mesken semtlerinde, birçok kahve ve demek lokallerinde 28-29 Haziran'da yapılacak NATO zirvesinin amacının anlatıldığı konuşmalar yapıldı ve el ilanları da dağıtılarak 30 Mayıs akşamı yapılan meşaleli eylem ve basın açıklamasına çağrı yapıldı.

30 Mayıs akşamı saat 21.00'de Mesken Meydanı'nda toplanan kitle meşaleler yakarak "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz", "Emperyalistler, İşbirlikçiler, 6. filoyu unutmayın", "NATO'ya Hayır, Üsler Kapatılsın" vb. sloganları ile basın açıklamasına başladı. Polisin megafonla yaptığı, eylemin kanunsuz olduğu, dağılımları gerektiği aksi takdirde kendilerinin dağıtacağı yönlü tehditlerine rağmen kitle dağılmayarak bu müdahalelere sloganlar ve alkışlarla karşılık verdi.

Kurumların ortak hazırladığı basın metnini Ekmek ve Adalet temsilcisi Nevzat Demir oku-

du. Açıklamada "NATO işsizlik ve sömürü, NATO açlık ve yoksulluk, NATO işkence ve tecavüz, NATO yağma, talan, yıkım ve ölüm demektir. Bizler İstanbul'da yapılacak NATO toplantısına geçit vermeyeceğimizi bir kez daha vurguluyor, NATO'yu hak ettiği gibi karşılamak için tüm emekçi halkımızı mücadele etmeye çağırıyoruz" denildi.

MUĞLA

Merkezi olarak NATO ve Bush Karşıtı Birlik'in bir yansıması olan, içinde YDG, DGH, DPG, BAGEH, SEH, EHP, EMEP, Özgür Gençlik, Gençlik Derneği, Öğrenci Koordinasyonu, Öğrenci Derneği'nin bulunduğu NATO ve Bush Karşıtı Muğla Üniversitesi Öğrenci Oluşumu 21 Mayıs'ta bir deklarasyon yayımlayarak NATO karşıtı mücadeleyi ortaklaştırdıklarını be-

lirtti. Emperyalizmin dünya halklarını katlettiği, saldırılarını git gide azınlaştırdığı şu süreçte bu vahşeti deşifre eden, NATO ve Bush'un icraatlarını gösteren resim sergisi yapıldı. 21-22-23 Mayıs'ta yapılan resim sergisi Muğla'nın en işlek yeri olan Sınırsızlık Meydanı'nda yapıldı. Yapılan sergiyle beraber emperyalizmin girdiği bataklıktan çıkmak, çıkmazını aşmak, yeni misyonlar yaratmak ve Türkiye'ye de yeni görevler vermek için 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO zirvesinin iptal edilmesi için imza standı açıldı. Öğrencilerin ve Muğla halkının yoğun ilgi gösterdiği imza standında ilk gün

1000'e yakın imza toplandı ve kişilerle canlı diyaloglar kuruldu. Bu doğrultuda 24 Mayıs'ta imzaların postaneye verilmesi için yapılacak basın açıklamasına çağrı yapıldı. 24 Mayıs'ta NATO ve Bush Karşıtı Birlik Muğla Üniversitesi Öğrenci Oluşumu'nun yaptığı basın açıklaması son zamanların en kitlesel basın açıklamasıydı. Kitle NATO'ya, emperyalizme ve işgale karşı sloganlar atarak dünya halklarının yalnız olmadığını vurguladı.

Bu doğrultuda mücadelenin devamı olan 26 Mayıs'ta NATO ve Bush Karşıtı Birlik Muğla Üniversitesi Öğrenci Şenliği de başarıyla gerçekleştirildi. Şenlik Muğla Üniversitesi Merkez Kampüsü'nde pankartların açılmasıyla başladı. Öğrenciler, pankartların kaldırılmasını isteyen ÖGB ve polisle kısa süreli münakaşa yaşadı. Buna rağmen öğrencilerin net duruşu şenlik bitene kadar pankartların kalmasını sağladı.

MARAŞ

Özgür Gençlik ile YDG okurları 23 Mayıs Pazar günü Kahramanmaraş'ta NATO karşıtı bir piknik düzenledi. Piknikte NATO'nun kuruluş amacı, görevi, yaptırımları vb. konular üzerinde bilgilendirme yapılarak NATO teşhir edildi. Anti-emperyalist mücadelenin önemi üzerinde de durulduğu piknik, devrimci eğilimlerin söylenmesi ve halaylarla sona erdi. Piknik dönüşünde ise jandarma tarafından GBT kontrolüne maruz kalındı.

TRABZON

NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyesi KTÜ öğrencileri İstanbul'da yapılacak olan NATO Zirvesi'ni protesto etti. Trabzon Meydanı'nda biraraya gelerek protesto eylemi yapan öğrenciler "NATO'ya geçit vermeyeceğiz Kahrolsun Emperyalizm" yazılı pankart ile "Savaş makinesi NATO dağıtılsın" ve "Irak'ta işgale son" yazılı dövizleri açarak, burada basın açıklaması yaptı.

Yaklaşık 100 öğrencinin katıldığı eyleme çevredeki halk da alkışlarla destek verdi.

İŞÇİ-KÖYLÜ

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BUROLAR

KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87. DAİRE:318 KONAK. TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Taksim'de NATO karşıtlarına saldırı

NATO zirvesini protesto için Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Partizan okurları "NATO'ya ve emperyalizme geçit vermeyeceğiz" yazılı Partizan imzalı pankart ve dövizler açarak basın açıklaması yaptı. Pankart açıldıktan hemen sonra polis müdahalesi ile karşılaşan Partizan kitlesi polisin postane önüne gitmeleri, aksi takdirde gözaltına alınacakları tehditlerine karşın eylemlerini ilan ettikleri yerde yapma konusunda kararlılıklarını sürdürdüler.

Polisin trafik akışı olmadığı bir yolda "burada basın açıklaması yapamazsınız, trafiği tıkiyorsunuz" demesi NATO sürecinde polisin gösterdiği saldırgan tavrın bir başka örneğini oluşturdu. Basın açıklamasında ısrar eden Partizan kitlesi polis ablukasına alınıp cop ve biber gazı kullanarak gözaltına alındı. Dövülerek zorla otobüslere bindirilmeye çalışılan kitle "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "Baskılar bizi yıldıramaz", "NATO'ya geçit vermeyeceğiz" sloganlarını attı.

Gözaltına alınanlar Güvenlik Şube'de kimlik tesbitleri ve sağlık kontrolleri yapıldıktan sonra çıkarıldıkları Savcılık tarafından gece serbest bırakıldı.

(İstanbul)

Halkların katili NATO, ülkemizden defol!

İSTANBUL

* NATO ve Bush Karşıtı Birlik 22 Mayıs Cumartesi günü saat 12:00'de İsrail Konsoloslugu önünde yaptığı basın açıklamasıyla ABD ve İsrail'in yaptıkları katliamları lanetledi ve 28-29 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO Zirvesi'nin iptal edilmesini istedi.

NATO ve Bush Karşıtı Birlik üyesi yaklaşık 300 kişi "Zafer direnen halkların olacak", "Emperyalist savaşa hayır" vb. dövizleri ve ABD'nin Iraklı esirlere yaptıkları işkence fotoğraflarını taşıyarak "İşgale değil direnişe destek", "İstanbul NATO'ya mezar olacak", "Gün gelecek devran dönecek ABD halklara hesap verecek" sloganlarıyla İsrail Konsoloslugu önüne geldiler.

Birlik adına basın açıklamasındaki metni KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ekber Işık okudu. Işık "Bütün insanlığın gözleri önünde cereyan eden bu soykırımlar artık son bulmalıdır" dedi. Işık konuşmasının devamında AKP hükümetini de eleştirerek "Türkiye ABD ve İsrail ile girdiği stratejik işbirliğine son vermelidir. NATO'dan çıkılmalı ve İncirlik başta olmak üzere üsler kapatılmalıdır" dedi. Eylem alkışlarla sona erdi.

* NATO zirvesini protesto etmek için Taksim Gezi Parkı'nda 29 Mayıs 2004 tarihinde bir araya gelen NATO ve Bush Karşıtı Birlik bileşenleri halka NATO ve Bush'a karşı siyah kurdele takılması çağrısında bulundu.

"NATO'ya ve Bush'a karşı yakana siyah kurdele, otona siyah şerit, pencerene siyah bez", "NATO'ya hayır üsler kapatılmalı" dövizlerinin ve siyah bezlerin açıldığı eylemde birlik adına konuşan Ümit Efe emperyalistlerin halkların geleceğini karartmak için Türkiye'ye geleceğini belirtti.

Eylemde şair-yazar Bilgesu Erenus, Gürcü sanatçı Bayar Şahin ve Grup Yankı savaş karşıtı marş ve türküler söylediler. Bilgesu Erenus, Nazım Hikmet'in "Kız Çocuğu" adlı şiirini okurken Grup Yankı NATO zirvesinin İstan-

bul'da yapılacak olmasının kabul edilemez olduğunu, işgalin değil direnişin yanında olduklarını dile getirerek "Çaw Bella"yı söylediler. Bayar Şahin ise; NATO'nun her yerde aynı olduğunu, durumun Gürcistan'da farklı olmadığını dile getirdi.

Eylem katılımcıların NATO karşıtı mücadele ve destek olmaya devam edeceklerini söylemesinin ardından "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "NATO'ya hayır üsler kapatılmalı", "Katil İsrail Filistin'den defol" sloganlarının atılmasıyla sona erdi.

* Haber-Sen, NATO Zirvesi nedeniyle 25 ve 26 Mayıs günlerinde 8 TRT çalışanının gözaltına alınması ile ilgili İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Sendika avukatı Murat Altındere "Sendikamız üyesi 8 TRT çalışanının Harbiye Karakolu'nda keyfi olarak gözaltında tutulmasından sorumlu kişi veya kişiler hakkında soruşturma başlatılmasını istiyoruz" dedi.

* Aynı konu ile ilgili TRT İstanbul Radyosu önünde bir araya gelen BAK ve "NATO ve Bush Karşıtı Birlik" üyesi bir grup, NATO Zirvesi öncesi TRT çalışanı 8 kişinin gözaltına alınmasını kınadı. "Baskılar, tehditler bizi yıldıramaz" şeklinde slogan atan kitle adına bir açıklama yapan Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Ekber Işık, "ABD öncülüğünde dünyayı yeniden dizayn etmeye çalışan sömürgeciler 'demokrasi' adına dünyayı halklar hapisanesine dönüştürmektedir. Bush'un gelmesinde Irak'ta sahneye konulan bu işkence infaz ve katliamlar emperyalistlerin demokrasi ve insan hakları anlayışlarının bir sonucudur. Aynı emperyalist güçler coğrafyamızda Kürt sorununun barışçıl demokratik çözümüne karşı ortak konsept oluşturarak yeni bir kirli savaşı da tetiklemektedirler" dedi.

* NATO karşıtı öğrenciler, İstanbul'da düzenlenecek NATO Zirvesi'ni protesto etmek amacıyla Beyazıt Meydanı'nda eylem yaparak, "Gelmeyin çünkü İstanbul sokakları sadece size dar gelecek" uyarısında bulundu. Öğrenci-

ler "Ortadoğu'da zafer direnen halkların olacaktır", "NATO'ya geçit vermeyeceğiz" pankartı ile "NATO'ya isyan", "6. Filo'yu unutmayın", "İstanbul'u NATO'ya dar edeceğiz" yazılı dövizler ve Filistin bayrakları taşıdı. Öğrenciler adına bir konuşma yapan Burçam Malkoç, Ortadoğu'da son dönemlerde yeni katliamların başlatıldığını ve katliamcı politikaların başını İsrail devletinin çektiğini ifade ederek, "Emperyalizmin sadık uşağı İsrail, katliamlarına devam etmektedir. Son bir ayda Filistin'de yüzden fazla insan ölürken, 2 bine yakın insanın evleri yerle bir edilmiştir. Öte yandan Refah Mülteci Kampı'na düzenlenen saldırılarda hayatını kaybeden insanların cenazeleri ailelerine çok sonra verilmiştir" dedi.

Malkoç, NATO Zirvesi'ne izin vermeyeceklerini belirterek, "Bu toprakları emperyalistlere bırakmayacağımızın kararlılığımızı 6. Filo'yu denize dökerken gösterdik. Şimdi NATO Zirvesi'nde bize İstanbul dışı adresler gösterilirken, bizler Türkiye'nin diğer üniversiteleriyle NATO Zirvesi'nde İstanbul'da olacağız. Onları uyarıyoruz, gelmeyin. Çünkü İstanbul sokakları sadece size dar gelecek" şeklinde konuştu.

ŞİRİNEVLER

30 Mayıs 2004 tarihinde İstanbul Şirinevler Meydanı'nda toplanan Bahçelievler Bush ve NATO Karşıtı Birlik üyeleri yaklaşan NATO zirvesine karşı basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 50 kişinin katıldığı "NATO'ya hayır, kahrolsun emperyalizm" sloganları ile başlayan açıklamada ABD'nin saldırılarının tüm Ortadoğu'yu devasa bir yangın yerine çevirdiği belirtilerek "Projenin ilk adımı olan ABD'nin Irak'ı işgali göstermiştir ki, bu proje bölge halklarına sadece daha fazla savaş, kan, yoksulluk, işgal ve tecavüz getirecektir" denildi.

Açıklama 27-28 Haziran'da İstanbul'da yapılacak NATO zirvesine dikkat çekilerek NATO zirvesinin yeni emperyalist işgallerin, zulüm ve işkencelerin planlanacağı bir zirve olacağı vurgulandı.

Basın açıklaması boyunca "Deniz, Mahir ve İbrahimlerin ruhuyla NATO'ya geçit yok", "Irak'taki çocuk katillerini İstanbul'da yargılayacağız", "NATO'ya hayır üsler kapatılmalı" yazılı dövizler taşıyan ve "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "NATO dağıtılsın, üsler kapatılmalı" sloganlarını atan grup, birliği oluşturan Demokratik Haklar Platformu, DEHAP, ESP, Halkevleri, Özgür Parti, SDP, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, Tohum Kültür Merkezi ve YAKAY-DER'in adlarını okuduktan sonra dağıldı.

ESENYURT

Esenyurt'ta oluşturulan NATO ve İşgal Karşıtı Platform 23 Mayıs 2004 tarihinde AKP İlçe Binası önüne siyah çelenk bırakarak, NATO Zirvesi'ni protesto etti. "Katil ABD, işbirlikçi AKP", "İstanbul NATO'ya mezar olacak" ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarını atan yaklaşık 100 kişi NATO Zirvesine izin vermeyeceklerini dile getirdi. Eylem bitmek üzereyken eylem alanına gelen jandarma kitleye saldırarak aralarında Dicle Haber Ajansı muhabirinin de bulunduğu 9 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar ertesi gün serbest bırakıldı.

ANKARA

* Ankara'da NATO Zirvesine karşı bir araya gelen ilerici, demokrat, devrimci gençler, bu saldırıya karşı ortak karşı koyuşu örgütlemek amacıyla "NATO Karşıtı Gençlik Platformu"nu kurdular.

Devrimci, ilerici gençler NATO zirvesine karşı 28-29 Haziran'da İstanbul'da olacaklarını haykırarak her Cumartesi günü 18:00'da basın açıklaması yapacaklarını açıkladılar. Devrimci Gençlik dergi okurlarının ve kurumlarının yoğun olduğu platform ilk eylemini 23 Mayıs 2004 tarihinde gerçekleştirdi. Basın açıklamasından sonra Sakarya Caddesi'ne yürüyen gençler yoldan geçen, işinden dönen halktan yoğun ilgi gördüler. Sakarya Caddesi'nde türkü söyleyen ve halay çeken gençler NATO zirvesine karşı koyma çağrısı yaptılar.